

PREDLOG
NUJNI POSTOPEK
EVA 2020-2611-0028

ZAKON O INTERVENTNIH UKREPIH ZA OMILITEV IN ODPRAVO POSLEDIC EPIDEMIJE COVID-19

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

V Uradnem listu RS, št. 19/20 z dne 12. 3. 2020, z veljavnostjo dne 12. 3. 2020 ob 18.00, je objavljena Odredba o razglasitvi epidemije nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) na območju Republike Slovenije. Razglasitvi epidemije bolezni COVID-19 so sledile objave različnih pravnih aktov. Ti ukrepi v največji možni meri predstavljajo omejitev javnega življenja in javnega zbiranja ljudi na območju Republike Slovenije, s čimer nastajajo tudi posledice na področju gospodarstva, kmetijstva, gozdarstva, izpolnjevanja davčnih obveznosti, šibkejših družbenih skupin oziroma na vseh ravneh družbe.

Z Zakonom o interventnih ukrepih za zajezitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo (Uradni list RS, št. 49/20; v nadaljevanju ZIUZEOP) so bili zaradi posledic epidemije določeni dodatni ukrepi, s katerimi se za čas trajanja ukrepov do 31. maja 2020, z možnostjo podaljšanja, preprečujejo oziroma blažijo negativne posledice virusa SARS-CoV-2 za državljanke in državljane (v nadaljevanju: državljane) ter gospodarstvo.

Z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o interventnih ukrepih za zajezitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo (Uradni list RS, št. 61/20 z dne 30. 4. 2020, v nadaljevanju ZIUZEOP-A) so se popravile nejasnosti iz ZIUZEOP, hkrati pa so se določili nekateri dodatni ukrepi za zajezitev epidemije in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo, na področju institucionalnega varstva, za ranljive skupine ljudi, določene delodajalce sezonske delavce in študente. Skladno s 20. členim ZIUZEOP ukrepi iz ZIUZEOP veljajo od 13. marca 2020 do 31. maja 2020. V primeru, če do 15. maja 2020 epidemija ni preklicana, se roki izteka ukrepov, ki so določeni do 31. maja 2020, podaljšajo za 30 dni.

Vlada je dopisni seji dne 14.5.2020 z Odlokom o preklicu epidemije nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) preklicala epidemijo nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) z dnem 15. maj 2020 (Uradni list RS, št. 68/20 z dne 14.5.2020)

Določeni ukrepi iz Zakona o interventnih ukrepih za omilitev posledic epidemije COVID-19 za državljane in gospodarstvo veljajo do 31.5.2020, zato je za ohranitev delovnih mest in zagon gospodarstva nujno potrebno sprejeti ukrepe, ki bodo pričeli veljati z dnem 1.6.2020.

Zato je potrebno sprejeti nov Zakon o interventnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic epidemije COVID-19, ki določa začasne ukrepe za omilitev in odpravo posledic epidemije COVID-19.

Z zakonom se zaradi omilitve in odpravo posledic COVID-19 za gospodarstvo, javne finance in področja gradnje objektov odstopa od določb:

1. Zakona o interventnih ukrepih za zaježitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo (Uradni list RS, št. 49/20 in 61/20)
2. Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr., 101/13, 55/15 – ZFisP, 96/15 – ZIPRS1617 in 13/18)
3. Zakon o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/12 – odl. US, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 52/13 – odl. US, 96/13, 29/14 – odl. US, 50/14, 23/15, 55/15, 63/16, 69/17, 21/19, 28/19 in 66/19)
4. Zakona o spodbujanju investicij (Uradni list RS, št. 13/18)
5. Zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 32/06 – uradno prečiščeno besedilo, 123/06 – ZFO-1 in 57/08 – ZFO-1A)
6. Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUUJFO, 11/18 – ZSPDSL-1, 30/18 in 61/20 – ZIUZEOP-A)
7. Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/15 in 14/18; v nadaljnjem besedilu: ZJN-3)

Z zakonom se določajo tudi začasni ukrepi za omilitev in odpravo posledic epidemije na področju dela, javnih financ, gospodarstva, kmetijstva, gozdarstva in prehrane, štipendij, subvencije študentske prehrane, visokega šolstva, infrastrukture, javnega naročanja in odnosa Republike Slovenije do prebivalcev tretjih držav.

Za ukrepe, vezane na epidemijo COVID-19, je treba zagotoviti sredstva, ki jih ob pripravi proračuna države ni bilo mogoče načrtovati.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Glavni cilj predloga zakona je omiliti in odpraviti posledice epidemije nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) za državljane ter gospodarstvo z ukrepi na različnih področjih.

2.2 Načela

Predlog zakona ureja vsebino, povezano z nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19). Predlog zakona sledi načelu varovanja zdravja in življenja ljudi ter zagotavljanja likvidnosti gospodarskim subjektom ter naslednjim načelom:

1. Načelo prilagajanja prava družbenim razmeram

Epidemija virusa SARS-CoV-2 je ves svet pahnila v popolnoma novo in nepredvidljivo situacijo, tako z vidika njenega trajanja ter posledic na družbo in posameznike ter njihov vrednostni sistem. V luči te negotovosti zakonodajalec nima le pravice, temveč tudi dolžnost, da zakonodajo prilagaja danim družbenim razmeram in jo tudi spreminja, če to narekujejo spremenjena družbena razmerja. Načelo prilagajanja prava družbenim razmeram se v teh

družbenih razmerah torej kaže kot ključni element načela pravne države.¹

2. Načelo socialne države

Načelo socialne države daje zakonodajalcu pri zagotavljanju in uresničevanju socialne varnosti njegovih državljanov široko polje proste presoje. Načelo je povezano z načelom vzajemnosti in solidarnosti.²

3. Načelo zakonitosti

Načelo zakonitosti od državnih organov zahteva, da morajo njihova posamična dejanja temeljiti na zakonu ali na zakonitem predpisu (četrty odstavek 153. člena Ustave Republike Slovenije).

4. Načelo učinkovitosti

Nujni ukrepi, ki jih država sprejema za obvladovanje in zmanjševanje negativnih posledic epidemije virusa SARS-CoV-2 na prebivalstvo in gospodarstvo, morajo biti čim bolj učinkoviti.

5. Načelo ekonomičnosti postopka

Postopki dodeljevanja finančnih sredstev in spodbud se morajo voditi hitro, s čim manjšimi stroški in čim manjšo zamudo za stranke in druge udeležence v postopku.

6. Načelo solidarnosti

Zakonski ukrepi sledijo načelu solidarnosti in vzajemne pomoči med bolnimi in zdravimi.

7. Načelo transparentnosti

Zaradi preprečevanja zlorab so prejemniki finančnih vzpodbud zavezani k transparentnosti njihovega pridobivanja.

2.3 Poglavitne rešitve

Z zakonom se določajo začasni ukrepi za omilitev in odpravo posledic epidemije nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) na področju dela, javnih financ, gospodarstva, kmetijstva, gozdarstva in prehrane, štipendij, subvencije študentske prehrane, visokega šolstva, infrastrukture, javnega naročanja in odnosa Republike Slovenije do prebivalcev tretjih držav. Poglavitne rešitve se nanašajo na:

ZAKON O INTERVENTNIH UKREPIH ZA ZAJEZITEV EPIDEMIJE COVID-19 IN OMILITEV NJENIH POSLEDIC ZA DRŽAVLJANE IN GOSPODARSTVO

Podaljša se veljavnost določb, ki se nanašajo na odpadno embalažo in gradnjo objektov,

ZAKON O SPODBUJANJU INVESTICIJ

Odstopi se od pogojev za dodelitev spodbud na področju števila novih delovnih mest in vrednosti investicije

ZAKON O DOHODNINI

Odstopi se od pogoja, ki določa višino prihodka v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo

ZAKON O FINANCIRANJU OBČIN

Odstopi se od omejitve splošne zadolžitve.

ZAKON O LOKALNI SAMOUPRAVI

¹ Glej odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-80/16, U-I-166/16, U-I-173/16 z dne 15. 3. 2018, 38. točka obrazložitve.

² Glej odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-313/98 z dne 16. 3. 2000, 5. točka obrazložitve.

Odstopa se od 86. člena Zakona o lokalni samoupravi.

UKREP - DELNO SUBVENCIONIRANJE SKRAJŠANJA POLNEGA DELOVNEGA ČASA

Z zakonom se z namenom ohranitve delovnih mest zaradi posledic epidemije in preprečitvijo odpuščanja delavcev iz poslovnih razlogov ureja možnost odreditve dela s skrajšanim delovnim časom tistih delavcev, ki imajo sklenjeno pogodbo o zaposlitvi za polni delovni čas.

UKREPI S PODROČJA TURIZMA IN GOSTINSTVA

- Ukrep delnega povračila nadomestila plače delavcem na začasem čakanju na delo in za delodajalce na področju turizma in gostinstva.

Zaradi postopnega zagona gospodarstva na področju turizma in gostinstva je potrebno urediti ukrep, ki ga je uvedel Zakon o interventnih ukrepih za zaježitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo, pri čemer se ukrep v smiselno podobni obliki uporablja še 1 mesec po ukinitvi epidemije, ker gre za panogi, ki sta med najbolj prizadetimi in bosta potrebovali največ časa za postopen in poln zagon gospodarstva.

- Uvedba bona za izboljšanje gospodarskega položaja na področju domače potrošnje (panoga turizem).

UKREPI ZA SPODBUJANJE GOSPODARSTVA IN PODROČJA INFRASTRUKTURE

- Dodelijo se dodatne finančne spodbude in sicer državne pomoči v obliki nepovratnih in povratnih sredstev, za zagotovitev tekočega poslovanja in likvidnosti podjetij ter ustrezne varnosti oziroma varnega poslovanja podjetij z namenom preprečitve širjenja COVID-19, za sofinanciranje izpada prihodka v turizmu in gostinstvu, za zagotovitev podpore predelovalni dejavnosti na obmejnih problemskih področjih, za zagotovitev digitalizacije in digitalne transformacije podjetij ter za razvojne projekte v teku ali s potencialom hitrega zagona.
- Zagotavljanje likvidnosti podjetij preko javnih skladov, z omogočanjem finančnih sredstev, ki so že zagotovljena v proračunu Republike Slovenije (bilanca B), za hitre in zelo ugodne likvidnostne kredite prek Slovenskega podjetniškega sklada in Slovenskega regionalnega razvojnega sklada.
- Dvig višine ocenjene vrednosti za javno naročanje gradenj, do katere je dovoljeno izvesti postopek naročila male vrednosti na splošnem področju, in sicer bo to mogoče do 1 mio eurov tako kot že velja na infrastrukturnem področju.
- Ukrepi na področju infrastrukture. Zaradi ohranjanja delovanja podjetij in ohranitev delovnih mest v panogi cestnih prevozov, se predlaga, da se SID banki namenijo sredstva v višini 10 mio EUR za financiranje gospodarskih subjektov na tem področju.
- Pomoč obratovalcem žičniških naprav, za namen povrnitve dela fiksnih stroškov.
- Pomoč izvajalcem javnih prevozov v obliki možnosti podaljšanja veljavnosti pogodb za posebne linijske prevoze .

UKREPI S PODROČJA KMETIJSTVA, GOZDARSTVA IN PREHRANE

- Sezonsko delo v kmetijstvu. Omogoči se podaljšanje sezonskih dovoljenj za sezonsko delo v kmetijstvu ali gozdarstvu za največ 150 dni.
- Ukrepi s področja namakanja, postavitve rastlinjakov za kmetijsko pridelavo in izkoriščanja geotermalne energije v rastlinjakih.
- Odpis in znižanje nadomestila za stavbno pravico, znižanje cen zakupnin kmetijskih zemljišč v upravljanju Sklada kmetijskih in gozdnih zemljišč Republike Slovenije, brezplačni zakup zaraščenih zemljišč v lasti Republike Slovenije.
- Možnost neposredne oddaje uplenjene divjadi.

UKREPI S PODROČJA SOCIALNEGA VARSTVA

- Pomoč izvajalcem socialnovarstvene storitve pomoči na domu.
- Kritje stroška oskrbnine uporabnikom institucionalnega varstva, ki so iz razloga epidemije COVID-19 odšli v domačo oskrbo.
- Dodatek za nevarnost in posebne obremenitve v času epidemije izvajalcem, ki socialnovarstveno storitev institucionalno varstvo in socialno varstvene storitve pomoč družini na domu opravljajo izven mreže javne službe na podlagi dovoljenja za delo ter nastanitveni socialnovarstveni programi (npr. varne hiše, materinski domovi, zavetišča za brezdomce).

UKREPI S PODROČJA INVALIDSKEGA VARSTVA

- Zvišanje subvencije plače za invalide.

UKREPI S PODROČJA ŠTIPENDIRANJA, ŠTUDENTSKE PREHRANE, VISOKEGA ŠOLSTVA IN ŠPORTA

- Ukrep v zvezi z zagotavljanjem enakih možnosti pri uveljavljanju pravice do Zoisove štipendije.
- Ukrep mirovanja štipendijskega razmerja zaradi izjemnih okoliščin.
- Ukrep sofinanciranja kadrovskih štipendij ter odlog vračila in obročno vračanje štipendije zaradi izjemnih okoliščin.
- Oprostitev plačila dohodnine za darila učencem in dijakom, ki so dana učencem in dijakom v letu 2020 za namene izobraževanja na daljavo v obliki informacijske tehnologije.
- Možnost podaljšanje pogodb o zagotavljanju študentske prehrane v letih 2019 in 2020 za eno leto.
- Poenostavitev administrativnih postopkov za postopke vpisa za študijsko leto 2020/2021.
- Vrednotnice za športne prireditve - vstopnice, ki so bile prodane za ogled Svetovnega prvenstva v Planici in ogled tekem svetovnega pokala v Kranjski gori.

UKREP S PODROČJA PROSTOVOLJNEGA IN NEPOKLICNEGA OPRAVLJANJA NALOG V ČASU EPIDEMIJE

- Dodatek za nevarnosti in posebne obremenitve za pripadnike Civilne zaščite ali državljane, ki prostovoljno sodelujejo pri opravljanju nalog zaščite, reševanja in pomoči.

UKREP S PODROČJA POSLOVANJA SODIŠČA

- Skrajšanje časa sodnih počitnic na čas od 1. do 15. avgusta.

UKREP GLEDE SLOVENCEV ZUNAJ MEJA REPUBLIKE SLOVENIJE

- Podaljšanje statusa repatriirane osebe za osebe slovenskega rodu iz Bolivarske republike Venezuele, ki so v Republiko Slovenijo prispele med 13. novembrom 2019 in 12. marcem 2020, za tri mesece.

UKREP GLEDE NEPOSREDNIH TUJIH NALOŽB

- Opredelitve tujega vlagatelja skladno z Uredbo (EU) 2019/452, opredelitev neposredne tuje naložbe, postopek za priglasitev in pregled neposredne tuje naložbe

UKREP ZA IZVAJALCE ZDRAVSTVENE DEJAVNOSTI

- Povračilo sredstev za izvajalce zdravstvene dejavnosti zaradi izpada opravljanja dejavnosti

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlagani ukrepi imajo finančne posledice na vse štiri blagajne javnega financiranja v skupni višini 1 milijarde eurov.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Finančna sredstva za izvajanje zakona so zagotovljena v sprejetem državnem proračunu.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Interventni ukrepi držav na trgu dela zaradi upada gospodarske aktivnosti kot posledice širjenja virusa:

Italija

Od držav članic Evropske unije je trenutno najbolj prizadeta Italija. Italijanska vlada je 16. marca 2020 predstavila paket ukrepov v vrednosti 25 mrd evrov (od tega 20 mrd evrov neto zadolževanja, 1,1% BDP) kot prvi odziv na izbruh bolezni. Namen ukrepov je okrepitev zdravstvenega sistema, podpora podjetjem, zaposlenim in družinam ter ohranitev zaposlitev in dohodkov. Ukrepi bodo razširjeni, če bo situacija to narekovala. Sprejeti so bili naslednji ukrepi:

- Krepitev zdravstvenega sistema in civilne zaščite (v višini približno 3,2 mrd evrov): Omogočena je takojšnja zaposlitev dodatnih zdravnikov in medicinskega osebja, okrepitev vojaških medicinskih zmogljivosti in vključitev zasebnih bolnišnic v javno mrežo. Pravila dovoljujejo tudi zaseg zasebne lastnine za potrebe zdravstvenih ustanov. Urejeno je bilo skupno javno naročilo za medicinsko zaščitno opremo ter ventilatorjev.
- Ohranjanje zaposlitev in dohodkov (v višini približno 10,3 mrd evrov): Določena je okrepitev socialne varnostne mreže, še posebej za začasno brezposelne. Samozaposleni bodo v marcu 2020 prejeli 600 evrov direktnih dohodkov, prav tako sezonski delavci, ki sicer nimajo dostopa do varnostne mreže. Družine lahko zaprosijo za moratorij na plačila hipotekarnih kreditov, starši lahko dobijo do 600 evrov za varstvo otrok, ali pa zaprosijo za dodatni starševski dopust v trajanju 12 dni, ki je plačan v višini 50% njihove redne plače. Javni zdravstveni sistem je zaposlil dodatnih 1.000 zdravnikov, zagotovljena pa so tudi sredstva za plačilo nadur za zdravstveno osebje in policijo.
- Zagotavljanje likvidnosti: Zagotovljenih je do 350 mrd evrov likvidnostnih sredstev za podjetja in gospodarstva (skupaj 5,1 mrd evrov). Sredstva so zagotovljena za vzvod za likvidnostne kredite za gospodarstvo, predvsem za mala in srednja podjetja. V odvisnosti od razvoja dogodkov bo morda višina razpoložljivih sredstev povečana in upravičenost do sredstev razširjena na vsa podjetja. Določen je moratorij na plačila kreditov in hipotek za mala in srednja podjetja, povečan sklad za garancije za mala in srednja podjetja ter zagotovljeno državno poroštvo za t.i. Cassa depositi e prestiti, ki omogoča likvidnost z multiplikatorjem 20, kar pomeni da 500 mio evrov porošva

zagotavlja sredstva v višini do 10 mrd evrov.

- Davčne ugodnosti: Določena je zamrznitev plačil davkov in davčne spodbude za zaposlene in podjetja v višini 1,6 mrd evrov. Davki in socialni prispevki za marec 2020 so bili zamrznjeni za večino zavezancev (za družbe z do 2 mio evrov prometa, družbe v prizadetih sektorjih, predvsem turizem, gostinstvo, kultura). Prispevki bodo lahko plačani v petih obrokih po prenehanju razmer. Davčni nadzori, pritožbeni postopki, sodni postopki in obveznosti za skladnost so zmrznjeni do junija. Določene so nove kategorije priznanih stroškov, predvsem za nakupe razkužil in zaščitne opreme ter krediti v višini donacij za boj proti virusu COVID-19.
- Vlada je potrdila tudi zagotovilo pomoči letalskemu prevozniku Alitalia.

Avstrija

Avstrijska vlada je napovedala paket pomoči za podjetja v skupni vrednosti 38 milijard EUR (9,5 % BDP). Zasnova je zelo fleksibilna in zajema širok nabor različnih politik. Za takojšnjo pomoč (stabilizacija zdravstvenega sistema, stimulacija trga dela, ohranjanje javnega reda in varnosti, ipd.) je namenjenih 4 mrd evrov. Ustanovljen bo sklad za pomoč samozaposlenim ter malim in srednjim podjetjem v višini 1 mrd evrov. Za mala in srednja podjetja je predviden tudi likvidnostni garancijski sklad v višini 10 mio evrov, za turistični sektor pa še 100 mio evrov garancij za podjetja, ki bodo utrpela znižanje dohodkov za več kot 15 %. Za kredite in izboljšanje likvidnosti bo namenjenih 9 mrd evrov, dodatnih 15 mrd evrov pa za nujno pomoč prizadetim podjetjem. Zvezna vlada podpira tudi raziskave na področju virusa COVID-19, zato bo 1 mio evrov namenjenih kratkoročnim raziskavam, dodatnih 13 mio evrov pa v obliki tveganega kapitala za podporo razvoja rešitev na podlagi temeljnih raziskav. Osebam, ki so v karanteni, bo plačo nadomestila zvezna vlada, in sicer za 10 dni. Osebe, ki morajo ostati doma zaradi varstva otrok, ki bi morali biti sicer vključeni v organizirano varstvo, bodo dobile nadomestilo v višini tretjine plače s strani zvezne vlade. Pouk in varstvo na vseh nivojih sta odpovedana do preklica, vsekakor pa vsaj do konca velikonočnih počitnic. Z obratovanjem je prenehala letalska družba Austrian Airlines, smučarska središča so zaprta, določene regije pa v karanteni (predvsem na Tirolskem). Vse trgovine, razen tistih, ki prodajajo nujne izdelke, in lekarne so zaprte, prav tako so zaprte restavracije in bari. Prepovedano je zbiranje oseb, ki ne živijo skupaj. Prav tako so prepovedani obiski v domovih za starejše občane in v bolnišnicah. Meje so zaprte za potnike, mogoč je tranzit, odprte pa so za tovorni promet. Razmišlja se tudi o prepovedi izvoza blaga, pri katerem se pojavljajo težave pri zagotavljanju potreb domačega trga. Na davčnem področju se zaradi zmanjšane gospodarske aktivnosti pričakuje znižanje dohodkov v višini 1,1 mrd evrov (cca 0,25% BDP), poleg tega pa se pričakuje znižanje oziroma zamik prihodkov zaradi zamika plačil osebnih in korporacijskih davkov, ki je predvideno v višini do 10 mrd evrov.

Nemčija

V Nemčiji je aktivirano pravilo izjeme, ki se nanaša na uzakonjeno zavoro javnega zadolževanja, ki je osnovana tako, da lahko zvezni vladi v izrednih in kriznih razmerah omogoča manevrski prostor pri omejitvi učinkov gospodarskih kriz oziroma se gospodarstvo preko ciljnih paketov pomoči lahko ponovno zažene. Zvezna vlada skupaj s federalnimi enotami vzpostavlja zaščitne ukrepe tako za zaposlene kot za gospodarske družbe z namenom zagotavljanja likvidnosti v zaostrenih gospodarskih razmerah. Splošno sporočilo vlade je, da je denarja za prebroditev krize dovolj in da bo porabljen za potrebne ukrepe.

Nemško gospodarstvo je izvozno usmerjeno zato so družbe prizadete tudi zaradi učinkov pandemije v drugih delih sveta. Pri pripravi ukrepov se ne zanašajo na ekonomske indikatorje, ker bodo na voljo šele v kasnejšem času, ampak upoštevajo predvsem trenutni padec povpraševanja in pretrganje mednarodnih dobavnih verig. Poleg ukrepov, ki so

usmerjeni v gospodarstvo, je zvezno ministrstvo za zdravje dobilo dodatna sredstva v višini 1 mrd evrov za boj proti virusu COVID-19, ministrstvo za izobraževanje in raziskave pa dodatnih 145 mio evrov za razvoj cepiv in ostalih ukrepov za zdravljenje. Za zaščito gospodarstva je pripravljen nabor ukrepov, ki temelji na štirih stebrih:

1. Zagotavljanje fleksibilnosti pri uporabi kompenzacije za zmanjšano število delovnih ur. Negotovost zaradi kratkoročne prekinitve trgovinskih tokov ne sme voditi v brezposelnost. Uporablja se preizkušena metoda kompenzacije delovnih ur, pri kateri pa so olajšani pogoji za pridobitev pravic. Zvezna vlada krije tudi vse prispevke za socialno varstvo.
2. Davčni ukrepi so usmerjeni v likvidnost. Davčni organi so prejeli splošno navodilo, da se pogoji za odobritev odloga plačila davka v primerih, ko bi plačilo oziroma izterjava vodila v zaostreno finančno situacijo, ne interpretirajo strogo. Glede na zmanjšano gospodarsko aktivnost se ne pričakuje enakega nivoja dohodkov kot v preteklem letu, zato je poenostavljen postopek za znižanje akontacij davka. V primerih, da je neplačilo povezano s posledicami pandemije, je izterjava zamrznjena do konca leta 2020, hkrati pa so odpisane tudi obresti in kazni za to obdobje.
3. Milijardni ščit za podjetja: gospodarska situacija v kateri so se znašla podjetja ni njihova krivda, ampak je posledica pretrganih dobavnih verig in občutnega zmanjšanja povpraševanja v več sektorjih, hkrati pa operativnih stroškov ni mogoče znižati, vsekakor ne na kratek rok. Novi ukrepi, ki bodo zagotavljali likvidnost gospodarstvu, so neomejeni. Njihova višina bo prilagojena potrebam. V prvem koraku bodo razširjeni obstoječi programi likvidnostnih pomoči, da bo podjetjem omogočen dostop do poceni posojil. Za garancijske banke (Bürgschaftsbanken) je garancijski limit podvojen na 2,5 mio evrov, zvezna vlada pa povečuje svojo udeležbo pri tveganju za 10%. Garancijske v višini do 250.000 evrov bodo lahko banke sprejemale samostojno in v zelo kratkem času, do 3 dni. Do velikih sindiciranih garancijskih programov bodo upravičena podjetja iz vseh regij (do sedaj samo iz slabše razvitih), spodnja meja je določena v višini 50 mio evrov, garancijska udeležba pa je mogoča do višine 80%. Ti ukrepi so bili priglašeni tudi EK v okviru državnih pomoči.
4. Zadnji steber predstavljajo ukrepi za okrepitev evropske kohezije in usklajen odziv držav članic ter evropskih institucij, predvsem Evropske centralne banke in Evropske investicijske banke.

Hrvaška

Hrvaška vlada je sprejela 63 ukrepov za spodbujanje gospodarstva v času epidemije v skupni vrednosti več kot 30 milijard kun, ki bodo namenjeni predvsem ohranjanju delovnih mest in likvidnosti podjetij. Ukrepi so namenjeni predvsem najbolj prizadetim sektorjem, kot je na primer turizem, ter malim in srednjim podjetjem. Davčni ukrepi določajo odlog oziroma obročno plačilo korporacijskih in osebnih davkov ter prispevkov za socialno varnost. V tem času ne tečejo ne obresti ne zastaralni roki. Ukrep velja 3 mesece z možnostjo podaljšanja za nadaljnje 3 mesece. Fizičnim osebam bo omogočeno hitrejše vračanje preplačane dohodnine za leto 2019. Vse donacije za samozaposlene ali pravne osebe, ki so namenjene olajševanju posledic zaradi virusa COVID-19, so izvzete iz obdavčljivih dohodkov. Za ohranitev zaposlitev bo delodajalcem za vsakega delavca izplačana minimalna neto plača v višini 3.250 kun, delodajalci pa lahko izplačajo tudi dodatni del plače, k čemur jih z ukrepi spodbuja vlada. Določeno je podaljšanje ureditve za stalne sezonske delavce. Za zagotavljanje likvidnosti bodo na voljo brezobrestna posojila lokalnim skupnostim, Zavodu za zdravstveno varstvo in Državnemu pokojninskemu zavodu. Obstoječa posojila Hrvaške banke za obnovo in razvoj je mogoče reprogramirati z vključitvijo moratorija na plačilo glavnice. V sodelovanju s komercialnimi bankami je omogočeno hitro odobravanje poroštev in posojil za gospodarske družbe za financiranje

plač in operativnih stroškov, z zapadlostjo do treh let. Komerzialne banke in davčna uprava bodo uvedle trimesečno mirovanje prisilnih izterjav zapadlih plačil nasproti vsem dolžnikom (pravnim in fizičnim osebam). Vlada bo zagotovila interventni odkup živine, poljščin, zelenjave in sadja za zagotovitev preskrbe in za podporo kmetijskemu sektorju. Organizirano je javno naročilo za nakup dezinfekcijskih sredstev, čistil in zaščitne opreme od potencialno ogroženih proizvajalcev in njihova vključitev v strateške rezerve. V turističnem sektorju so zamrznjena vsa plačila turističnih taks in koncesij za uporabo naravnih virov. Za ta sektor je predvidena tudi posebna kreditna linija za zagotavljanje likvidnosti.

Predlog zakona ni predmet usklajevanja s pravom EU.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Za izvajanje zakona so pristojna ministrstva in drugi državni organi, na delovnih področjih katerih se sprejemajo ukrepi.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Za upravičence do ugodnosti po tem zakonu so predvidene minimalne dodatne administrativne obveznosti.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Predlog zakona ima pozitivne posledice za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo:

Zakon bo imel pozitivne posledice na gospodarstvo, saj upravičencem omogoča omilitev posledic epidemije COVID-19 ter likvidnost v času zaostrenih gospodarskih razmer.

6.4 Presoja posledic za socialno področje:

S predlogom zakon se izboljšuje socialni položaj širšega kroga upravičencev, predvsem socialno ogroženih skupin prebivalstva.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja:

Predlog zakona ne vpliva na dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Predlog zakona ne vpliva na druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

- Predstavitev sprejetega zakona:

Za izvajanje zakona so pristojna ministrstva in drugi državni organi, na delovnih področjih katerih se sprejemajo ukrepi.

- Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

Izvajanje zakona spremljajo vsebinsko pristojna ministrstva po področjih.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA:

Predlog zakona ni bil objavljen na spletnih naslovih.

Ker gre za predlog zakona po nujnem postopku, sodelovanje javnosti pri pripravi predloga zakona ni potrebno.

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA, IN ZNESKU PLAČILA ZA TA NAMEN

Pri pripravi predloga zakona zunanji strokovnjaki niso sodelovali.

9. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES:

- Janez Cigler Kralj, minister za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti,
- Mateja Ribič, državna sekretarka, Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti,
- mag. Cveto Uršič, državni sekretar, Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti,

II. BESEDILO ČLENOV

ZAKON

O INTERVENTNIH UKREPIH ZA OMILITEV IN ODPRAVO POSLEDIC EPIDEMIJE COVID-19

I. DEL SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se določajo začasni ukrepi za omilitev in odpravo posledic epidemije nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (v nadaljnjem besedilu: COVID-19).

(2) S tem zakonom se zaradi omilitve in odprave posledic COVID-19 za gospodarstvo, javne finance in področja gradnje objektov odstopa od določb:

1. Zakona o interventnih ukrepih za zaježitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo (Uradni list RS, št. 49/20 in 61/20; v nadaljnjem besedilu: ZIUZEOP),
2. Zakon o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/12 – odl. US, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 52/13 – odl. US, 96/13, 29/14 – odl. US, 50/14, 23/15, 55/15, 63/16, 69/17, 21/19, 28/19 in 66/19, v nadaljnjem besedilu: ZDoh-2),
3. Zakona o spodbujanju investicij (Uradni list RS, št. 13/18),
4. Zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 32/06 – uradno prečiščeno besedilo, 123/06 – ZFO-1 in 57/08 – ZFO-1A),
5. Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUUJFO, 11/18 – ZSPDSL-1, 30/18 in 61/20 – ZIUZEOP-A),
6. Zakon o nalezljivih boleznih (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo in 49/20 – ZIUZEOP)
7. Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/15 in 14/18; v nadaljnjem besedilu: ZJN-3).

(3) S tem zakonom se določajo tudi začasni ukrepi za omilitev in odpravo posledic COVID-19 na področju dela, javnih financ, gospodarstva, kmetijstva, gozdarstva in prehrane, štipendij, subvencije študentske prehrane, visokega šolstva, infrastrukture, javnega naročanja in odnosa Republike Slovenije do prebivalcev tretjih držav.

II. DEL ODSTOP OD DOLOČB DOLOČENIH ZAKONOV

2. člen

Ne glede na 20. člen ZIUZEOP velja ukrep iz 100.a člena ZIUZEOP do 31. decembra 2020, ukrepi iz 100.b do 100.h člena ZIUZEOP pa do 31. decembra 2021.

3. člen

(1) Ne glede na določbe prvega odstavka 4. člena Zakona o spodbujanju investicij se spodbude dodelijo, tudi če investicija izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je najnižja vrednost investicije:
 - 1.000.000 eurov v predelovalni dejavnosti,
 - 500.000 eurov v storitveni dejavnosti, pri čemer investicija v stroje ter v opremo pomeni najmanj 50 % vrednosti investicije,
 - 500.000 eurov v razvojno-raziskovalni dejavnosti, pri čemer investicija v stroje ter v opremo pomeni najmanj 50 % vrednosti investicije,
2. da najpozneje v treh letih po zaključku investicije ustvari in zapolni najmanj naslednje število novih delovnih mest:
 - 10 v predelovalni dejavnosti,
 - 10 v storitveni dejavnosti,
 - 3 v razvojno-raziskovalni dejavnosti.

(2) Ne glede na določbe drugega odstavka 4. člena Zakona o spodbujanju investicij, se šteje, da investicija bistveno prispeva k razvoju slovenskega gospodarstva, če poleg pogojev iz 3., 4., 5., 6. in 7. točke prvega odstavka 4. člena Zakona o spodbujanju investicij izpolnjuje tudi naslednja pogoja:

1. da je najnižja vrednost investicije:
 - 12.000.000 eurov v predelovalni dejavnosti, pri čemer investicija v stroje ter v opremo pomeni najmanj 50 % vrednosti investicije,
 - 3.000.000 eurov v storitveni dejavnosti, pri čemer investicija v stroje ter v opremo pomeni najmanj 50 % vrednosti investicije,
 - 2.000.000 eurov v razvojno-raziskovalni dejavnosti in pri kateri investicija v stroje ter v opremo pomeni najmanj 50 % vrednosti investicije in
2. da zagotovi vsaj ohranitev obstoječih delovnih mest ali da najpozneje v treh letih po zaključku investicije ustvari in zapolni najmanj naslednje število novih delovnih mest:
 - 50 v predelovalni dejavnosti, od tega najmanj 10 visokokvalificiranih,
 - 40 v storitveni dejavnosti, od tega najmanj 10 visokokvalificiranih,
 - 20 v razvojno-raziskovalni dejavnosti, od tega najmanj 10 visokokvalificiranih.

(3) Določbe tega člena veljajo do 30 junija 2021.

4. člen

Ne glede na tretjo alinejo osmega odstavka 69. člena Zakona o dohodnini se za davčni leti 2020 in 2021 kot pogoj šteje, da v davčnem letu pred davčnim letom, za katero priglašajo obravnavo dohodka od malega obsega prve stopnje predelave, prihodki od te dejavnosti ne presegajo 7.000 eurov.

5. člen

Ne glede na drugi odstavek 10.b člena Zakona o financiranju občin se lahko občina v tekočem proračunskem letu zadolži, če odplačilo obveznosti iz naslova posojil (glavnice in obresti), finančnih najemov in blagovnih kreditov (obrokov) ter potencialnih obveznosti iz naslova izdanih poroštev za izpolnitev obveznosti posrednih proračunskih uporabnikov in javnih podjetij, katerih ustanoviteljica je občina, v posameznem letu odplačila ne preseže 10 % realiziranih prihodkov iz bilance prihodkov in odhodkov občinskega proračuna v letu pred letom zadolževanja, zmanjšanih

za prejete donacije, transferne prihodke iz državnega proračuna za investicije in prejeta sredstva iz proračuna Evropske unije ter prihodke režijskih obratov.

6. člen

Ne glede na 86.a člen Zakona o lokalni samoupravi, lahko, če ni v aktih združenj določeno drugače, združenje zastopa eden od županov občin ustanoviteljic, člani organov upravljanja in nadzora pa so lahko poleg županov tudi drugi funkcionarji občin ustanoviteljic.

7. člen

Ne glede na določbe Zakona o javnem naročanju naročnikom do 15. aprila 2021 ni potrebno izvesti projektne natečaja v skladu z določbami petega poglavja ZJN-3, če gre za projektiranje objektov za zdravstvo, ki so namenjeni izvajanju sekundarnega in terciarnega nivoja zdravstvenega varstva.

8. člen

(1) Ne glede na prvi odstavek 19. člena Zakona o nalezljivih boleznih je ukrep karantene mogoče odrediti tudi v primeru nalezljive bolezni, uvrščene v 1. skupino v skladu s predpisom iz drugega odstavka 8. člena Zakona o nalezljivih boleznih, ali druge nalezljive bolezni, za katero je Vlada Republike Slovenije na podlagi tretjega odstavka 8. člena Zakona o nalezljivih boleznih odločila, da se zanjo uporabijo ukrepi, določeni, z Zakonom o nalezljivih boleznih v času njegove kužnosti.

(2) Ne glede na določbo drugega odstavka 19. člena Zakona o nalezljivih boleznih, karanteno iz prvega odstavka 19. člena Zakona o nalezljivih boleznih, odredi minister, pristojen za zdravje ali od njega pooblaščen oseba.

9. člen

Ukrepi iz II. dela tega zakona veljajo do 31. decembra 2020, razen če ta zakon določa drugače.

III. DEL ZAČASNI UKREPI

10. člen (trajanje ukrepov)

Ukrepi iz tega dela zakona ter iz aktov, sprejetih na njegovi podlagi, veljajo od 1. junija 2020 do 31. decembra 2020, če ta zakon ne določa drugače.

1. DELNO SUBVENCIONIRANJE SKRAJŠANJA POLNEGA DELOVNEGA ČASA

11. člen (namen ukrepa)

(1) S tem zakonom se z namenom ohranitve delovnih mest, zaradi posledic epidemije in začasne nezmožnosti zagotavljanja dela iz poslovnih razlogov ureja možnost odreditve dela s skrajšanim delovnim časom ob hkratni delni napotitvi na začasno čakanje na delo delavca oziroma delavke (v nadaljnjem besedilu: delavec), ki ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi za polni delovni čas, na način, da delodajalec delavcu zagotavlja delo vsaj za polovični delovni čas (v nadaljnjem besedilu:

odreditev dela s skrajšanim delovnim časom).

(2) Delodajalec, ki delavcu skladno s prejšnjim odstavkom zagotavlja delo za vsaj polovični delovni čas, lahko zaradi povračila izplačanega nadomestila plače za preostali del delovnega časa do polnega delovnega časa, za katerega je delavcu odrejeno čakanje na delo v deležu od 5 do 20 ur tedensko, uveljavlja delno povračilo nadomestila plače zaradi odreditve dela s skrajšanim delovnim časom, določeno s tem zakonom.

12. člen (način izvajanja ukrepa)

Delno povračilo nadomestila plače zaradi odreditve dela s skrajšanim delovnim časom iz prejšnjega člena (v nadaljnjem besedilu: subvencija) se izvaja kot ukrep aktivne politike zaposlovanja (v nadaljnjem besedilu: APZ) v skladu z zakonom, ki ureja trg dela, na podlagi javnega povabila za zbiranje ponudb.

13. člen (upravičeni delodajalec)

(1) Pravico do subvencije po tem zakonu lahko uveljavlja delodajalec, ki:

- je pravna ali fizična oseba in ki je bil v Poslovni register Slovenije vpisan pred 13. marcem 2020 ter zaposluje delavce na podlagi pogodbe o zaposlitvi za polni delovni čas in
- po njegovi oceni najmanj 10 % zaposlenim mesečno ne more zagotavljati najmanj 90 % dela.

(2) Do subvencije niso upravičeni neposredni ali posredni uporabniki proračuna Republike Slovenije oziroma proračuna občine, katerega delež prihodkov iz javnih virov je bil v letu 2019 višji od 50 %.

(3) Odreditev dela s skrajšanim delovnim časom na podlagi tega zakona ni možna delavcu v času teka odpovednega roka.

(4) Pred sprejetjem odločitve o odreditvi dela s skrajšanim delovnim časom se mora delodajalec o obsegu dela s skrajšanim delovnim časom, številu zaposlenih, ki jim bo takšno delo odrejeno, in trajanju odreditve, posvetovati s sindikati pri delodajalcu, če sindikata pri delodajalcu ni, pa s svetom delavcev in pridobiti pisno mnenje sindikata oziroma sveta delavcev. Če pri delodajalcu ni sindikata niti sveta delavcev, mora delodajalec pred sprejetjem odločitve obvestiti delavce na pri delodajalcu običajen način.

(5) Če se spremenijo okoliščine odreditve dela s skrajšanim delovnim časom, zlasti obseg dela s skrajšanim delovnim časom, število zaposlenih, ki jim bo takšno delo odrejeno, in trajanje odreditve, ki so bile podlaga za sprejetje odločitve, je treba opraviti novo posvetovanje iz prejšnjega odstavka.

14. člen (časovna omejitev)

(1) Delodajalec lahko posameznemu delavcu, s katerim ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi za polni delovni čas, odredi delo s skrajšanim delovnim časom od 1. junija 2020 do najdlje 31. decembra 2020.

(2) Delodajalec uveljavlja subvencijo mesečno za pretekli mesec, dokler izpolnjuje pogoje iz prejšnjega člena. Izpolnjevanje pogojev delodajalec dokazuje z vsakokratno pisno izjavo.

15. člen
(pravice in obveznosti delavcev)

(1) Delavec, ki mu je začasno odrejeno delo s skrajšanim delovnim časom, ohrani vse pravice in obveznosti iz delovnega razmerja, kot da bi delal polni delovni čas, razen tistih, ki so drugače urejene s tem zakonom.

(2) V skladu s tem zakonom ima delavec v času začasno odrejenega dela s skrajšanim delovnim časom:

- pravico do plačila za delo v času, ko dejansko dela,
- za čas do polnega delovnega časa, ko v okviru odrejenega skrajšanega delovnega časa ne dela, pravico do nadomestila plače, kot je določena z zakonom, ki ureja delovna razmerja, za primer začasne nezmožnosti zagotavljanja dela iz poslovnega razloga,
- obveznost, da na zahtevo delodajalca opravlja delo s polnim delovnim časom.

(3) Če je delavec v času začasno odrejenega dela s skrajšanim delovnim časom odsoten z dela v primerih, določenih z zakonom, ki ureja delovna razmerja, ima mesečno pravico do nadomestila plače v višini, kot je določena z zakonom, pri čemer se upošteva delovna obveznost delavca, kot je določena s pogodbo o zaposlitvi za polni delovni čas. Osnova za višino nadomestila plače se določi glede na plačo, ki bi jo delavec prejel, kot če bi delal polni delovni čas.

(4) Delodajalec pisno odredi delavcu delo s skrajšanim delovnim časom. V pisnem napotilu določi obseg skrajšanega delovnega časa, ki ne sme biti krajši od polovice polnega delovnega časa, čas trajanja dela s skrajšanim delovnim časom, razporeditev delovnega časa ali način razporeditve delovnega časa, čas trajanja odmora med delom, višino povračila stroškov v zvezi z delom, možnost in način poziva delavcu, da delo ponovno opravlja s polnim delovnim časom ter višino nadomestila plače.

(5) Delavec se lahko v času odrejenega skrajšanega delovnega časa v skladu z določbami zakona, ki ureja trg dela, prijavi v evidenco iskalcev zaposlitve in se lahko vključi v ukrepe, ki jih zavod zagotavlja prijavljenim iskalcem zaposlitve.

(6) V času dela s polnim delovnim časom delavec ni zavezan izvajati aktivnosti iz ukrepov APZ.

(7) V primeru da se delavec na podlagi soglasja delodajalca vključi v ukrepe iz petega odstavka, je ne glede na določbo drugega odstavka tega člena, osnova za nadomestilo plače določena v višini, kot je določena v sedmem odstavku 137. člena ZDR-1.

16. člen
(delavci s pravicami iz socialnih zavarovanj)

Delavca, ki je upravičen do dela s krajšim delovnim časom in prejema delno nadomestilo na podlagi predpisov o pokojninskem in invalidskem zavarovanju ali je upravičen do dela s krajšim delovnim časom na podlagi predpisov o zdravstvenem zavarovanju ali starševskem varstvu, delodajalec ne sme napotiti na delo s skrajšanim delovnim časom.

17. člen

(izbor delodajalcev in uveljavljanje pravice delodajalca do subvencije)

(1) Izbor delodajalcev, ki bodo vključeni v ukrep iz 11. člena tega zakona, se izvaja z zbiranjem ponudb.

(2) Delodajalcu se dodeli subvencija na podlagi vloge za dodelitev subvencije (v nadaljnjem besedilu: vloga), ki jo skupaj z dokazili o izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka 13. člena tega zakona vloži pri Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje (v nadaljnjem besedilu: zavod). Zavod o izboru obvesti delodajalca z obvestilom o sprejemu ponudbe največ v roku 15 dni.

(3) Delodajalec, katerega ponudba je bil sprejeta, z zavodom sklene pogodbo o subvencioniranju (v nadaljnjem besedilu: pogodba), v kateri se določijo medsebojna razmerja, obveznosti in odgovornosti pogodbenih strank. Pogodba mora zlasti vsebovati predmet, višino, način izplačila subvencije, pogoje in način vračila subvencije, čas prejemanja subvencije, spremljanje, poročanje, sankcije za kršitve ter nadzor nad izvajanjem.

(4) Delodajalec mora vlogi skupaj s soglasjem za objavo podatkov iz 21. člena tega zakona priložiti podpisano izjavo iz javnega povabila, s katero se zaveže, da v obdobju prejemanja subvencije in še mesec dni po tem obdobju ne bo kršil prepovedi odpuščanja iz drugega odstavka 19. člena tega zakona.

18. člen

(višina in izplačilo subvencije)

(1) Subvencija za ohranitev zaposlitve znaša:

- 448 eura na delavca mesečno ob zagotavljanju dela za skrajšani delovni čas v obsegu od 20 do vključno 24 ur tedensko,
- 336 eura na delavca mesečno ob zagotavljanju dela za skrajšani delovni čas v obsegu od 25 do vključno 29 ur tedensko,
- 224 eura na delavca mesečno ob zagotavljanju dela za skrajšani delovni čas v obsegu od 30 do vključno 34 ur tedensko.
- 112 eura na delavca mesečno ob zagotavljanju dela za skrajšani delovni čas v obsegu 35 ur tedensko.

(2) Subvencija se sorazmerno zmanjša za čas odsotnosti z dela iz tretjega odstavka 15. člena tega zakona.

(3) Subvencija se delodajalcu izplačuje mesečno, v sorazmernem deležu ali v celoti, in sicer najkasneje v 30 dneh po podpisu pogodbe iz tretjega odstavka prejšnjega člena.

19. člen

(obveznosti delodajalca)

(1) V obdobju prejemanja subvencije mora delodajalec delavcem, ki jim je odrejeno delo s skrajšanim delovnim časom, redno izplačevati plačo in nadomestilo plače v sorazmernem delu glede na odrejeni delež dela oziroma delnega začasnega čakanja na delo.

(2) Delodajalec ne sme:

– v obdobju prejemanja subvencije in še mesec dni po tem obdobju začeti postopka odpovedi pogodbe o zaposlitvi iz poslovnega razloga delavcem, ki jim je odredil delo s skrajšanim delovnim časom, ali odpovedati pogodbe o zaposlitvi večjemu številu delavcev iz poslovnih razlogov, razen če je bil program razreševanja presežnih delavcev sprejet že pred 13. marcem 2020 in delodajalec za te delavce ni uveljavil subvencije po tem zakonu ali ZIUZEOP (kršitev prepovedi odpuščanja) in

– v obdobju iz prvega odstavka tega člena odrediti nadurnega dela, neenakomerno razporediti ali začasno prerazporediti delovnega časa, če to delo lahko opravi z delavci, ki jim je odrejeno delo s skrajšanim delovnim časom.

(3) Delodajalec je dolžan voditi evidenco o izrabi delovnega časa delavca, ki mu odredi delo s skrajšanim delovnim časom v skladu s tem zakonom, na način, da je iz nje razviden čas prihoda in odhoda iz dela. Čas prihoda in odhoda iz dela se mora vpisati v evidenco o izrabi delovnega časa ob dejanskem prihodu in odhodu delavca iz dela.

(4) Delodajalec mora sporočiti zavodu, da je delavcu odredil delo s skrajšanim delovnim časom po tem zakonu, najkasneje v roku 3 delovnih dni od dneva odreditve.

(5) Če delodajalec ravna v nasprotju s prvim, drugim, tretjim ali četrtem odstavkom tega člena, mora prejeta sredstva z zakonitimi zamudnimi obrestmi v celoti vrniti.

(6) Delodajalec, ki prejema ali je prejemal sredstva po tem zakonu, mora prejeta sredstva z zakonitimi zamudnimi obrestmi vrniti v celoti, če začne postopke likvidacije po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, v obdobju:

– prejemanja sredstev in

– po prenehanju prejemanja sredstev, ki je enako obdobju prejemanja sredstev.

(7) Delodajalec, ki je prejel subvencijo na podlagi tega zakona, mora v primeru, da je od uveljavitve tega zakona prišlo do izplačila dobička, nakupov lastnih delnic ali lastnih poslovnih deležev, izplačil nagrad poslovodstvu oziroma dela plač za poslovno uspešnost poslovodstvu, izplačanih v letu 2020 oziroma za leto 2020, o tem seznaniti Finančno upravo Republike Slovenije. Prejeta sredstva mora vrniti po vročitvi odločbe, skupaj z zakonsko določenimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od dneva prejema subvencije do dneva vračila.

20. člen

(izvajanje nadzora nad dodelitvijo subvencije)

(1) Zavod opravlja nadzor nad dodelitvijo in izplačevanjem subvencije po tem zakonu.

(2) Za potrebe dodeljevanja subvencij in izvajanje nadzora ima zavod pravico brezplačno pridobivati podatke o delavcih, za katere delodajalec prejme subvencijo, in sicer osebno ime, enotno matično številko občana, zavarovalno podlago, dejanski in polni delovni čas ter izplačane plače in plačane prispevke za socialno varnost, iz obstoječih zbirk osebnih podatkov Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije, Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije in Finančne uprave Republike Slovenije in od delodajalca evidenco izrabe delovnega časa.

(3) Podatki, ki jih pridobi zavod na podlagi tega zakona, se ne smejo pošiljati tretjim osebam, hranijo pa se deset let po njihovi pridobitvi, razen v anonimizirani obliki za raziskovalne namene.

(4) Po preteku roka hrambe iz prejšnjega odstavka se podatki blokirajo in obravnavajo v skladu s

predpisi, ki urejajo poslovanje organov javne uprave s stalno zbirko dokumentarnega gradiva oziroma ravnanje z javnim arhivskim gradivom.

(5) Po blokiranju v skladu s prejšnjim odstavkom se podatki iz drugega odstavka tega člena hranijo 30 let.

21. člen

(javna objava evidence prejemnikov sredstev)

Seznam prejemnikov subvencije po tem zakonu in podatki o višini prejetih subvencij predstavljajo informacijo javnega značaja in so javno objavljeni na spletni strani zavoda.

22. člen

(inšpekcijski nadzor)

Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb 11. do 21. člena tega zakona opravlja Inšpektorat Republike Slovenije za delo v skladu s predpisi, ki urejajo inšpekcijski nadzor.

23. člen

(pogoji dodelitve državne pomoči)

(1) Ukrep iz tega poglavja se izvaja v skladu s točko 3.10 Sporočila Komisije Začasni okvir za ukrepe državne pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19 (UL C št. 91 I z dne 20. 3. 2020, str. 1 in sprememba UL C št. 112 I z dne 4. 4. 2020, str. 1).

(2) Skupni znesek sofinanciranja istih upravičenih stroškov, ki se financirajo tudi iz drugih javnih virov, ne sme preseči omejitev, določenih s tem zakonom.

(3) Subvencija se lahko kombinira tudi z drugimi ukrepi za podporo ohranjanju delovnih mest, če kombinirana podpora ne povzroči prekomernega nadomestila za stroške plač posameznega delavca.

24. člen

(razmerje do veljavnih interventnih ukrepov)

Ukrep iz tega poglavja ni združljiv z ukrepom tega zakona iz podpoglavja 2.1. Ukrep delnega povračila nadomestila plače delavcem na začasnem čakanju na delo in za delodajalce na področju turizma in gostinstva.

25. člen

(upravičenost do izvajanja ukrepa)

Delodajalci so upravičeni do izvajanja ukrepa iz tega poglavja za čas veljavnosti tega zakona tudi v primeru, če jim subvencija po tem zakonu ne bo dodeljena ali zanjo ne bodo zaprosili.

2. PODPORA TURIZMU IN GOSTINSTVU

2.1. Ukrep delnega povračila nadomestila plače delavcem na začasem čakanju na delo in za delodajalce na področju turizma in gostinstva

26. člen
(vsebina ukrepa)

- (1) Delodajalci z glavno dejavnostjo na področju turizma in gostinstva ter nosilci dopolnilnih dejavnosti na kmetiji v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo (v nadaljevanju: delodajalec) za potrebe tega zakona po Standardni klasifikaciji dejavnosti Uredbe o standardni klasifikaciji dejavnosti (Uradni list RS, št. 69/07 in 17/08) po Prilogi I: Standardna klasifikacija dejavnosti – SKD 2008 in Priloga II: Pojasnila k standardni klasifikaciji dejavnosti – SKD 2008 so:
- 55.10 – Dejavnost hotelov in drugih podobnih nastanitvenih obratov
 - 55.20 – Dejavnost počitniških domov in podobnih nastanitvenih obratov za kratkotrajno bivanje
 - 55.30 – Dejavnost avtokampov, taborov
 - 56.10 – Dejavnost restavracij in druga strežba jedi
 - 79 – Dejavnost potovalnih agencij, organizatorjev potovanj in s potovanji povezane dejavnosti
 - 82.30 – Organiziranje razstav, sejmov, srečanj
 - 90.020 – Spremljajoče dejavnosti za umetniško uprizorjanje
 - 90.040 – Obratovanje objektov za kulturne prireditve
 - 92.001 – Dejavnost igralnic
 - 49.391 – Medkrajevni in drug cestni potniški promet.
- (2) Za delodajalce iz prejšnjega odstavka se z namenom ohranitve delovnih mest zaradi posledic epidemije ureja povračilo izplačanih nadomestil plače delavkam oziroma delavcem (v nadaljnjem besedilu: delavec) pri delodajalcih, ki jim začasno ne morejo zagotavljati dela zaradi posledic epidemije (v nadaljnjem besedilu: začasno čakanje na delo).
- (3) Do ukrepa so upravičeni tisti delodajalci, ki jim bodo po njihovi oceni prihodki v letu 2020 zaradi epidemije upadli za več kot 10 % glede na leto 2019. Če niso poslovali v celotnem letu 2019 oziroma 2020, so do ukrepa upravičeni tudi tisti delodajalci, ki se jim bodo povprečni mesečni prihodki leta 2020 zaradi epidemije znižali za več kot 10 % glede na povprečne mesečne prihodke v letu 2019. Če v letu 2019 niso poslovali, so do ukrepa upravičeni tudi tisti delodajalci, ki se jim bodo povprečni mesečni prihodki v letu 2020 zaradi epidemije znižali za več kot 10 % glede na povprečne mesečne prihodke v letu 2020 do 12. marca 2020. Če pogoji iz tega odstavka ob predložitvi letnih poročil za leto 2020 ne bodo doseženi, upravičenec naknadno vrne prejeta sredstva na podlagi ukrepa.
- (4) Prihodki iz prejšnjega odstavka so čisti prihodki od prodaje, ugotovljeni po pravilih o računovodenju, ter nadomestila iz zavarovanja za starševsko varstvo.

27. člen
(omejitev)

Delodajalec iz prejšnjega člena v skladu s prejšnjim členom lahko napoti posameznega delavca na začasno čakanje na delo najdlje do 30. junija 2020.

28. člen
(pravice in obveznosti delavcev)

(1) Delavec, ki je napoten na začasno čakanje na delo in delodajalec zanj prejema povračilo izplačanega nadomestila plače, ohrani vse pravice in obveznosti iz delovnega razmerja, razen tistih, ki so drugače urejene s tem zakonom.

(2) Delavec ima v času začasnega čakanja na delo po tem zakonu pravico, da se na zahtevo delodajalca vrne na delo do sedem dni v tekočem mesecu. Delodajalec mora o tem predhodno obvestiti Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje.

(3) Če je bila plača delavca znižana zaradi določitve krajšega polnega delovnega časa pri delodajalcu, se za določitev osnove za nadomestilo plače za čas začasnega čakanja na delo upošteva plača ali osnova za nadomestilo plače zadnjih treh mesecev pred določitvijo krajšega polnega delovnega časa.

(4) Če delavec v dogovoru z delodajalcem v času začasnega čakanja na delo izrabi pravico do letnega dopusta, ima za čas izrabe letnega dopusta pravico do nadomestila plače v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja.

(5) Delodajalec delavca pisno napoti na začasno čakanje na delo v skladu z odločitvijo iz tretjega odstavka 26. člena tega zakona. V pisnem napotilu določi čas začasnega čakanja na delo, možnosti in način poziva delavcu, da se predčasno vrne na delo, ter višino nadomestila plače.

29. člen
(višina nadomestila plače)

(1) Delavec ima v času začasnega čakanja na delo pravico do nadomestila plače v višini, kot je določena z zakonom, ki ureja delovna razmerja, za primer začasne nezmožnosti zagotavljanja dela iz poslovnega razloga.

(2) Nadomestilo plače, določeno v skladu s prejšnjim odstavkom, ne sme biti nižje od minimalne plače v Republiki Sloveniji.

(3) Ne glede na zakon, ki ureja delovna razmerja, za čas trajanja začasnih ukrepov iz tega zakona velja za vse delavce, ki delajo pri delodajalcih iz 26. člena tega zakona, višina nadomestila plače, določena s prvim in drugim odstavkom tega člena, razen če ta zakon določa drugače.

30. člen
(delavci s pravicami iz socialnih zavarovanj)

(1) Če je delavec ob napotitvi na začasno čakanje na delo upravičen do odsotnosti z dela ali med trajanjem začasnega čakanja na delo pridobi pravico do odsotnosti z dela na podlagi predpisov o zdravstvenem zavarovanju ali starševskem varstvu ter do ustreznega nadomestila plače ali plačila prispevkov, se nadomestilo plače iz prejšnjega člena v tem času ne izplačuje.

(2) Če je delavec ob napotitvi na začasno čakanje na delo ali med trajanjem začasnega čakanja na delo uveljavil oziroma je upravičen do dela s krajšim delovnim časom in prejema delno nadomestilo na podlagi predpisov o pokojninskem in invalidskem zavarovanju ali je upravičen do dela s krajšim delovnim časom na podlagi predpisov o zdravstvenem zavarovanju ali starševskem varstvu, se nadomestilo plače iz prejšnjega člena v tem času izplačuje v sorazmernem delu, delavec pa zadrži pravico do prejemkov oziroma plačila prispevkov iz socialnih zavarovanj po teh predpisih, kot da bi delal.

31. člen

(višina delnega povračila izplačanega nadomestila plače)

(1) Višina delnega povračila izplačanega nadomestila plače iz 29. člena tega zakona s strani Republike Slovenije znaša 80 % nadomestila plače in je omejena z višino najvišjega zneska denarnega nadomestila za primer brezposelnosti, določenega v zakonu, ki ureja trg dela. V 80 % nadomestila plače, ki ga krije Republika Slovenija, je vključeno nadomestilo plače in prispevki za vsa socialna zavarovanja.

(2) Višina delnega povračila izplačanega nadomestila plače iz 29. člena tega zakona s strani Republike Slovenije ne sme presegati 80 % vrednosti izplačanega nadomestila plače, zato delodajalec krije preostalo višino povračila do 20 % nadomestila plače in prispevkov.

(3) Delodajalec, ki je neposredni ali posredni uporabnik proračuna Republike Slovenije oziroma proračuna občine, katerega delež prihodkov iz javnih virov je bil v letu 2019 nižji od 70 %, lahko uveljavlja povračilo nadomestila plače le v višini deleža, ki je enak deležu njegovih prihodkov iz nejavnih virov.

32. člen

(postopek in način uveljavljanja povračila nadomestila plače)

(1) Delodajalec uveljavi pravico do povračila izplačanih nadomestil plače po tem zakonu z vlogo, ki jo vloži v elektronski obliki pri Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje v osmih dneh od napotitve delavca na začasno čakanje na delo, vendar najpozneje do 30. junija 2020.

(2) Pravice do povračila izplačanih nadomestil plače iz prejšnjega odstavka ne more uveljavljati delodajalec:

- ki ne izpolnjuje obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, ki jih pobira davčni organ, če ima neplačane zapadle obveznosti na dan vložitve vloge. Šteje se, da delodajalec ne izpolnjuje obveznosti iz te alineje tudi, če na dan oddaje vloge ni imel predloženih vseh obračunov davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja za obdobje zadnjih petih let do dne oddaje vloge;
- če je nad njim uveden postopek stečaja.

(3) Vlogi iz prvega odstavka tega člena za delavca na začasnem čakanju na delo delodajalec priloži izjavo iz tretjega odstavka 26. člena tega zakona, za katere pravilnost kazensko in materialno odgovarja, ter dokazila o napotitvi delavcev na začasno čakanje na delo zaradi začasne nezmožnosti zagotavljanja dela iz poslovnega razloga.

(4) Delodajalec, katerega zaposlitve so neposredno ali posredno sofinancirane iz proračuna Republike Slovenije preko posebnih programov in lahko uveljavlja povračilo nadomestila plače le v višini razlike med polnim sofinanciranjem in siceršnji subvencijo, v vlogi navede delež financiranja iz proračuna Republike Slovenije v letu 2019.

(5) Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje odloči o vlogi v 15 dneh s sklepom.

(6) Sklep o povračilu izplačanih nadomestil plače mora zlasti vsebovati predmet, osnovo za izračun nadomestil plače, način izračuna povračila nadomestil plače, višino povračila nadomestil plače, vsebino zahtevkov za povračilo nadomestil plače in njihovih prilog, razloge za zavrnitev zahtevka za povračilo, rok za izplačilo, obdobje vračanja sredstev, spremljanje in poročanje, sankcije za kršitev pogodbe ter nadzor nad njenim izvajanjem.

(7) Delno povračilo nadomestila plače, razen za delavce, za katere plačilo nadomestila plače ne bremeni delodajalca, se delodajalcu izplačuje mesečno, v sorazmernem deležu ali v celoti, in sicer deseti dan meseca, ki sledi mesecu izplačila nadomestila plače po tem zakonu.

(8) Delodajalcu pripada povračilo nadomestila plače za dejansko mesečno oziroma tedensko obveznost, za prazničen in drug dela prost dan, določen z zakonom, če bi delavec na ta dan dejansko delal.

33. člen

(izvajanje nadzora nad dodelitvijo in izplačevanjem nadomestil plače ter izvajanjem pogodbe)

(1) Delodajalec, ki uveljavi povračilo nadomestil plač, mora Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje omogočiti administrativni in finančni nadzor nad izpolnjevanjem pogodbenih obveznosti. V primeru nadzora na kraju samem mora Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje omogočiti vpogled v računalniške programe, listine in postopke v zvezi z izvajanjem tega zakona.

(2) Za potrebe izplačevanja povračil nadomestil plače in izvajanja nadzora ima Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje pravico brezplačno pridobivati podatke o delavcih na začasnem čakanju na delo iz zbirk podatkov od Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije, Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije ter Finančne uprave Republike Slovenije, in sicer:

- osebno ime,
- EMŠO,
- zavarovalno podlago ter
- podatke o izplačanih plačah in plačanih prispevkih za socialno varnost.

(3) Za namen izvajanja nadzora nad izpolnjevanjem pogodbenih obveznosti delodajalca ima Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje pravico tudi neposredno od delodajalca pridobivati dokazila in listine, iz katerih je razviden način uveljavljanja pravic po tem zakonu, na katerih mora delodajalec prekriži oziroma iz katerih mora izločiti tiste dele listin, ki niso nujni za ugotovitev razloga prenehanja zaposlitve in za vročitev takšne listine.

(4) Podatki, ki jih pridobi Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje na podlagi tega zakona, se ne smejo pošiljati tretjim osebam, hranijo pa se deset let po njihovi pridobitvi, razen v anonimizirani obliki za raziskovalne namene.

(5) Po preteku roka hrambe iz prejšnjega odstavka se podatki blokirajo in obravnavajo v skladu s predpisi, ki urejajo poslovanje organov javne uprave s stalno zbirko dokumentarnega gradiva oziroma ravnanje z javnim arhivskim gradivom.

(6) Po blokiranju v skladu s prejšnjim odstavkom se podatki iz drugega odstavka tega člena hranijo 30 let.

34. člen

(obveznost delodajalca)

(1) V obdobju prejemanja povračila izplačanih nadomestil plače v skladu z 31. členom tega zakona mora delodajalec delavcem izplačevati nadomestila plače.

(2) V obdobju iz prejšnjega odstavka delodajalec ne sme odrediti nadurnega dela, če to delo lahko opravi z delavci na začasnem čakanju na delo.

(3) Če delodajalec delavca pozove, da se vrne na delo, o tem predhodno obvesti Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje.

(4) Če delodajalec ravna v nasprotju s prvim, drugim ali tretjim odstavkom tega člena, mora prejeta sredstva v celoti vrniti v trikratni višini.

(5) Delodajalec, ki prejema ali je prejemal sredstva v skladu s tem zakonom, mora prejeta sredstva vrniti v celoti, če začne postopke likvidacije po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, v obdobju:

- prejemanja sredstev in

– po prenehanju prejemanja sredstev, ki je enako obdobju prejemanja sredstev.

(6) Delodajalec ne sme odpustiti delavca v času prejemanja nadomestila plače.

35. člen
(inšpekcijski nadzor)

Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem 26. do 34. člena tega zakona opravlja Inšpektorat Republike Slovenije za delo v skladu s predpisi, ki urejajo inšpekcijski nadzor.

36. člen
(pogoji dodelitve državne pomoči)

- (1) Ukrep iz tega poglavja se izvaja v skladu s točko 3.10 Sporočila Komisije Začasni okvir za ukrepe državne pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19 (UL C št. 91 I z dne 20.3.2020, str.1 in sprememba UL C št. 112 I z dne 4.4.2020, str. 1)
- (2) Skupni znesek sofinanciranja istih upravičenih stroškov, ki se financirajo tudi iz drugih javnih virov, ne sme preseči omejitev, določenih s tem zakonom.
- (3) Subvencija se lahko kombinira tudi z drugimi ukrepi za podporo ohranjanju delovnih mest, če kombinirana podpora ne povzroči prekomernega nadomestila za stroške plač posameznega delavca.

2.2. Bon za izboljšanje gospodarskega položaja na področju domače potrošnje turizma

37. člen
(bon za izboljšanje gospodarskega položaja na področju domače potrošnje turizma)

- (1) S tem zakonom se ureja bon z namenom odprave posledic epidemije v turizmu za izboljšanje gospodarskega položaja na področju domače potrošnje turizma (v nadaljnjem besedilu: bon).
- (2) Upravičenec do bona v višini 200 eurov je polnoletna oseba oziroma oseba, ki bo v letu 2020 dopolnila 18 let, s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji na dan 13. marca 2020, ostale osebe, ki ne izpolnjujejo starostnega pogoja, izpolnjujejo pa pogoj glede stalnega prebivališča, so upravičene do bona v višini 50 eurov.
- (3) Ponudniki na področju turizma (v nadaljnjem besedilu: ponudnik storitev), pri katerih se bon unovči, so za potrebe tega člena subjekti, registrirani v Republiki Sloveniji, vpisani v register nastanitvenih obratov, ki ga vodi Agencija Republike Slovenije za javno pravne evidence in storitve (v nadaljnjem besedilu: AJ PES), ki opravljajo dejavnosti po Standardni klasifikaciji dejavnosti Uredbe o standardni klasifikaciji dejavnosti (Uradni list RS, št. 69/07 in 17/08) po Prilogi I: Standardna klasifikacija dejavnosti – SKD 2008 in Priloga II: Pojasnila k standardni klasifikaciji dejavnosti – SKD 2008:
 - 55.10 – Dejavnost hotelov in drugih podobnih nastanitvenih obratov,
 - 55.20 – Dejavnost počitniških domov in podobnih nastanitvenih obratov za kratkotrajno bivanje,
 - 55.30 – Dejavnost avtokampov, taborov.
- (4) Bon se glasi na upravičenca in se unovči do 31. decembra 2020.
- (5) Bon se unovči za nastanitev ali za nastanitev z zajtrkom (v nadaljnjem besedilu: storitev).
- (6) Če upravičenec bona ne unovči do 31. decembra 2020, ne more zahtevati izplačila bona v

denarju od Republike Slovenije.

(7) Ponudnik storitve oziroma upravičenec bo od Finančne uprave Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: FURS) prejel sredstva v višini unovčenega bona. Način unovčitve bona preko informacijskega sistema FURS in povračila sredstev s strani FURS predpiše Vlada Republike Slovenije z uredbo v osmih dneh po uveljavitvi tega zakona.

(8) Sredstva za izplačilo bona za spodbujanje domače potrošnje zagotavlja Republika Slovenija iz proračuna Republike Slovenije.

(9) Ukrep se začne izvajati po odobritvi sheme državne pomoči s strani Evropske komisije.

(10) Ne glede na zakon, ki ureja dohodnino, se od bona ne plača dohodnina.

(11) Bon se ne upošteva za ugotavljanja materialnega položaja vlagatelja in oseb, ki se upoštevajo poleg vlagatelja, v skladu z Zakonom o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (Uradni list RS, št. 62/10, 40/11, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 14/13, 56/13 – ZŠtip-1, 99/13, 14/15 – ZUUJFO, 57/15, 90/15, 38/16 – odl. US, 51/16 – odl. US, 88/16, 61/17 – ZUPŠ, 75/17, 77/18 in 47/19).

(12) Za namen izvajanja tega člena FURS pridobi podatke, ki jih AJ PES zagotavlja FURS z neposrednim prevzemom podatkov, iz registra nastanitvenih obratov o gostih in prenočitvah iz knjige gostov iz baze podatkov eTurizem Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve:

- zaporedno številko prijave gosta,
- podatke o gostu, in sicer ime in priimek gosta, datum rojstva gosta, spol gosta, državljanstvo gosta in številko in vrsto identifikacijskega dokumenta gosta,
- datum prihoda in odhoda gosta,
- uro prihoda in odhoda gosta,
- datum prijave in odjave gosta,
- podatke o gostitelju, in sicer ime in priimek oziroma naziv gostitelja, matično številko gostitelja oziroma EMŠO gostitelja, ki ni zavezan k vpisu v register nastanitvenih obratov skladno z zakonom, ki ureja gostinsko dejavnost, ter naslov oziroma sedež in poslovni naslov gostitelja,
- podatke o nastanitvenem objektu oziroma obratu, in sicer naziv, naslov ter identifikacijsko številko nastanitvenega obrata iz registra nastanitvenih obratov, če je gostitelj zavezan k vpisu v register nastanitvenih obratov v skladu z zakonom, ki ureja gostinsko dejavnost.
- .

(13) Nadzor nad ponudnikom storitev iz tega člena izvaja Tržni inšpektorat Republike Slovenije v skladu s predpisi, ki urejajo inšpekcijski nadzor. Finančna uprava Republike Slovenije Tržnemu inšpektoratu Republike Slovenije na zahtevo zagotavlja potrebne podatke za izvajanje nadzora:

- podatke o ponudniku storitev: matična številka zasebnika ali pravne osebe in davčna številka;
- podatke o osebi, ki je unovčila bon – upravičencu do bona (gosta): osebno ime upravičenca do bona, davčna številka;
- datum prihoda in odhoda gosta.

3. SPODBUJANJE GOSPODARSTVA IN UKREPI NA PODROČJU

INFRASTRUKTURE

3.1. Finančne spodbude

38. člen

(finančne spodbude na podlagi programa finančnih spodbud COVID-19)

(1) Finančna spodbuda, ki se dodeli v skladu s tem členom, je spodbuda v obliki nepovratnih in povratnih sredstev za zagotovitev tekočega poslovanja in likvidnosti podjetij ter ustrezne varnosti oziroma varnega poslovanja podjetij z namenom preprečitve širjenja COVID-19, za sofinanciranje izpada prihodka v turizmu in gostinstvu, za zagotovitev podpore predelovalni dejavnosti na obmejnih problemskih področjih, za zagotovitev digitalizacije in digitalne transformacije podjetij ter za razvojne projekte v teku ali s potencialom hitrega zagona.

(2) Upravičenec do finančnih spodbud iz prejšnjega odstavka je mikro, malo in srednje veliko podjetje skladno s z Uredbo komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgom pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe (UL L št. 187, z dne 26. 6. 2014, str. .1 ter veliko podjetje, ki se sooča z negativnimi posledicami epidemije COVID-19.

(3) Finančna spodbuda iz prvega odstavka tega člena se dodeli na podlagi vloge, ki jo upravičenec iz prejšnjega odstavka, odda na javni razpis ali javni poziv ali po postopku z neposredno pogodbo v skladu z Zakonom o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11-uradno prečiščeno besedilo, 14/13-popr., 101/13, 55/15-ZFisP, 96/15-ZIPRS1617 in 13/18) ali z Zakonom o podpornem okolju za podjetništvo (Uradni list RS, št. 102/07, 57/12, 82/13, 17/15, 27/17 in 13/18 – ZSInv). Dodeli se v obliki odstotka financiranja projekta, pavšala ali drugih poenostavljenih oblik stroškov. Vloge na javni razpis ali javni poziv obravnava organ, ki razpisuje konkretni ukrep, to je ministrstvo, pristojno za gospodarstvo ali njegova izvajalska organizacija oz. upravičenec oz. upravljavec Sklada skladov. Vlogo po postopku sklenitve neposredne pogodbe obravnava ministrstvo, pristojno za gospodarstvo.

(4) Upravičenec mora na dan oddaje vloge izpolnjevati vse pogoje, ki jih za posamezno obliko državne pomoči določa Sporočilo Komisije Začasni okvir za ukrepe državne pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19 (UL C št. 91 I z dne 20. 3. 2020) ter tudi naslednja pogoja:

- da ima sedež ali naslov v Republiki Sloveniji,
- da ima na dan oddaje vloge plačane zapadle obveznosti iz naslova obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, ki jih pobira davčni organ. Šteje se, da vlagatelj ne izpolnjuje obveznosti iz te alineje, če na dan oddaje vloge ni imel predloženih vseh davčnih obračunov, za katere obstaja obveznost predložitve v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek

(5) Podrobnejše zahteve in v primeru javnega razpisa tudi merila za dodelitev finančne spodbude iz prvega odstavka tega člena določi minister, pristojen za gospodarstvo, s programom finančnih spodbud COVID-19.

(6) Finančna spodbuda iz tega člena se dodeli v skladu s Sporočilom Komisije Začasni okvir za ukrepe državne pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19 (UL C št. 91 I z dne 20. 3. 2020, str. 1 in sprememba UL C št. 112 I z dne 4. 4. 2020, str. 1 ter sprememba UL C št. 164 I z dne 13. 5. 2020, str. 3.).

3.2. Zagotavljanje likvidnosti podjetij preko javnih skladov

39. člen

(namensko premoženje javnega sklada za likvidnostna sredstva za podjetja)

V primeru, ko javni sklad za spodbujanje podjetništva in javni sklad za spodbujanje regionalnega razvoja od ustanovitelja prejmeta namensko premoženje za izvajanje finančnih produktov, se lahko namensko premoženje javnega sklada zmanjša, vendar največ do minimuma namenskega premoženja javnega sklada, določenega v zakonu, ki ureja delovanje javnih skladov. Ustanovitelj v pogodbi, s katero se na javni sklad prenašajo namenska sredstva za izvajanje finančnih produktov, določi upravičene namene porabe teh sredstev ter s tem poda soglasje k zmanjšanju namenskega premoženja. Sklep o zmanjšanju namenskega premoženja zaradi pokrivanja presežka odhodkov nad prihodki v rezultatu poslovanja javnega sklada na podlagi tega člena sprejme ustanovitelj ob sprejemu letnega poročila javnega sklada v skladu z zakonom, ki ureja delovanje javnih skladov.

3.3. Dvig višine ocenjene vrednosti za javno naročanje gradenj

40. člen (vsebina ukrepa)

(1) Ne glede na določbe Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/15 in 14/18, v nadaljnjem besedilu: ZJN-3) lahko do 15. aprila 2021 naročnik uporabi postopek naročila male vrednosti, za katerega pri javnem naročilu blaga in storitev obvestil v zvezi z njim ni treba poslati v objavo Uradu za publikacije Evropske unije, in pri javnem naročilu gradnje, če je vrednost javnega naročila nižja od 1.000.000 eurov.

(2) Ne glede na ZJN-3 se do 15. aprila 2021 popravni mehanizem dovoli tudi v primeru, če gospodarski subjekt ne izpolnjuje obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, ki jih pobira davčni organ v skladu s predpisi države, v kateri ima sedež, ali predpisi države naročnika, če vrednost teh neplačanih zapadlih obveznosti na dan oddaje ponudbe ali prijave ali preverjanja znaša 50 eurov ali več ali če na dan oddaje ponudbe ali prijave ali preverjanja ta subjekt ni imel predloženih vseh obračunov davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja za obdobje zadnjih petih let do dne oddaje ponudbe ali prijave. Naročnik v tem primeru določi primeren rok, v katerem mora gospodarski subjekt obveznosti izpolniti. Ta rok ne sme biti daljši od 30 dni.

3.4. Ukrepi na področju infrastrukture

41. člen (zagotovitev finančnih sredstev SID banki za namen financiranja gospodarskih subjektov na področju cestnih prevozov)

Za ohranitev delovanja gospodarskih subjektov na področju prevozov potnikov ali blaga v cestnem prometu Republika Slovenija in SID banka dogovorita ukrep finančnega inženiringa iz petega odstavka 106.f člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr., 101/13, 55/15 – ZFisP, 96/15 – ZIPRS1617 in 13/18) za namen financiranja gospodarskih subjektov na področju cestnih prevozov. Za izvajanje ukrepa finančnega inženiringa Republika Slovenija v letu 2020 nameni 10 mio eurov, SID banka pa 25 mio eurov, za financiranje gospodarskih subjektov za namene financiranja naložb in tekočega poslovanja.

3.5. Pomoč obratovalcem žičniških naprav

42. člen

(priznanje sorazmernega dela stroškov upravljavcem žičniških naprav in smučišč)

(1) Upravljavcem žičniških naprav se za namen povrnitve dela fiksnih stroškov dodeli finančna pomoč:

- za vlečnice z nizko vodeno vrvjo 1.000 eurov,
- za vlečnice 2.000 eurov,
- za sedežnice 7.500 eurov,
- za krožno kabinsko žičnico 10.500 eurov,
- za nihalno žičnico ali vzpenjačo 12.200 eurov.

(2) Do finančne pomoči iz prejšnjega odstavka so upravičene žičniške naprave, ki so imele v smučarski sezoni 2019/2020 vsaj en dan veljavno dovoljenje za obratovanje. Do sredstev niso upravičene žičniške naprave, katerih stroški bodo povrnjeni na podlagi 94. člena ZIUZEOP).

(3) Ukrep se bo izvajal v skladu s točko 3.1. Sporočila komisije Začasni okvir za ukrepe državne pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19 (UL C št. 91 I z dne 20. 3. 2020, str. 1 in sprememba UL C št. 112 I z dne 4. 4. 2020, str. 1) ob upoštevanju naslednjih pogojev:

- do javnih sredstev niso upravičeni subjekti, ki so bili na dan 31. decembra 2019 že podjetja v težavah, kot so opredeljena v 18. točki 2. člena Uredbe Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgom pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe (UL L št. 187 z dne 26. 6. 2014, str. 1);
- skupni znesek javnih sredstev, dodeljen na podlagi točke 3.1. Začasnega okvira, ne sme preseči 800.000 eurov na podjetje;
- javna sredstva, dodeljen na podlagi tega člena, ne izključujejo dodelitve pomoči de minimis oz. pomoči, dodeljene v skladu s Splošno uredbo o skupinskih izjemah, če so spoštovane odločbe relevantnih aktov Evropske komisije;
- skupni znesek sofinanciranja istih upravičenih stroškov, ki se financirajo tudi iz drugih javnih virov, ne sme preseči omejitev, določenih s tem zakonom.

3.6. Pomoč izvajalcem javnih prevozov

43. člen

(podaljšanje veljavnosti pogodb za posebne linijske prevoze)

Ne glede na določbe ZJN-3 se veljavne pogodbe ali veljavni okvirni sporazumi za izvajanje posebnih linijskih prevozov, sklenjeni z veljavnostjo do 1. septembra 2020 z gospodarskimi subjekti, ki jim je zaradi ukrepov države in zaradi širjenja bolezni v obdobju trajanja razglašene epidemije nalezljive bolezni Covid-19, na območju Republike Slovenije, izvajanje storitev po veljavnih pogodbah ali okvirnih sporazumih onemogočeno ali pa je bistveno otežkočeno, lahko brez javnega razpisa podaljšajo do 1. septembra 2021.

44. člen

(inšpekcijski nadzor)

Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb od 41. do 43. člena tega zakona opravlja Inšpektorat

Republike Slovenije za infrastrukturo v skladu s predpisi, ki urejajo inšpekcijski nadzor.

4. PODROČJE KMETIJSTVA, GOZDARSTVA IN PREHRANE

45. člen

(sezonsko delo v kmetijstvu)

Ne glede na drugi odstavek 28. člena Zakona o zaposlovanju, samozaposlovanju in delu tujcev (Uradni list RS, št. 1/18 – uradno prečiščeno besedilo in 31/18) v letu 2020 tujec pridobi dovoljenje za sezonsko delo v kmetijstvu ali gozdarstvu za največ 150 dni, sezonsko delo, daljše od 150 dni, pa opravlja na podlagi enotnega dovoljenja, izdanega na podlagi soglasja za sezonsko delo.

46. člen

(odmera in poračun dohodnine na letni ravni)

Ne glede na določbe 123. člena ZDoh-2 se za čas trajanja ukrepov po tem zakonu šteje, da zneski, prejeti na podlagi ukrepov skupne kmetijske politike (drugi dohodki iz 70. člena ZDoh-2), štejejo v letno davčno osnovo v letu, ko je zavezanec prejel dokončno odločbo.

47. člen

(postavitev objektov za kmetijsko pridelavo)

(1) Ne glede na 3.č člen Zakona o kmetijskih zemljiščih (Uradni list RS, št. 71/11 – uradno prečiščeno besedilo, 58/12, 27/16, 27/17 – ZKme-1D in 79/17), 45. člen Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kmetijskih zemljiščih (Uradni list RS, št. 27/16) in prostorske akte lokalnih skupnosti je za povečanje kmetijske pridelave v Republiki Sloveniji na kmetijskih zemljiščih z boniteto, nižjo od 35, dopustno postaviti rastlinjak, ki omogoča pridelavo hrane, ima površino do 1 ha in gre za objekt, če je kot celota dan na trg kot proizvod, ki izpolnjuje zahteve iz predpisov, ki urejajo splošno varnost proizvodov.

(2) Če na zemljišču že stoji rastlinjak, je ne glede na 3.č člen Zakona o kmetijskih zemljiščih (Uradni list RS, št. 71/11 – uradno prečiščeno besedilo, 58/12, 27/16, 27/17 – ZKme-1D in 79/17), 45. člen Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kmetijskih zemljiščih (Uradni list RS, št. 27/16) in prostorske akte lokalnih skupnosti za povečanje kmetijske pridelave v Republiki Sloveniji na kmetijskih zemljiščih z boniteto, nižjo od 35, dopustno postaviti rastlinjak, ki omogoča pridelavo hrane, ima površino do 3 ha in gre za objekt, če je kot celota dan na trg kot proizvod, ki izpolnjuje zahteve iz predpisov, ki urejajo splošno varnost proizvodov.

(3) Ne glede na predpise, ki urejajo posege v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje, se za rastlinjake, ki so objekt, če je kot celota dan na trg kot proizvod, ki izpolnjuje zahteve iz predpisov, ki urejajo splošno varnost proizvodov, in ki ne obsegajo več kot 1 ha, določbe predpisov, ki urejajo posege v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje, ne uporabljajo. Če na zemljišču že stoji rastlinjak, se za postavitev dodatnega rastlinjaka, ki je objekt, če je kot celota dan na trg kot proizvod, ki izpolnjuje zahteve iz predpisov, ki urejajo splošno varnost proizvodov, in ima površino do 3 ha, določbe predpisov, ki urejajo posege v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje, ne uporabljajo.

(4) Ne glede na določbe Uredbe o razvrščanju objektov (Uradni list RS, št. 37/18) se vsi rastlinjaki,

ki so objekt, če je kot celota dan na trg kot proizvod, ki izpolnjuje zahteve iz predpisov, ki urejajo splošno varnost proizvodov, štejejo med enostavne objekte.

(5) Vsi rastlinjaki iz tega člena, ki so objekti, če so kot celota dani na trg kot proizvodi, ki izpolnjujejo zahteve iz predpisov, ki urejajo splošno varnost proizvodov, se morajo uporabljati le v kmetijske namene oziroma morajo omogočiti pridelavo hrane.

(6) Določbe tega člena se uporabljajo do konca leta 2020.

(7) Nadzor nad uporabo rastlinjakov po tem členu izvaja kmetijska inšpekcija.

48. člen

(ukrepi s področja namakanja in postavitve objektov za kmetijsko pridelavo)

(1) Vloge za predhodni postopek presoje posegov v okolje, predpisana soglasja ali dovoljenja pristojnih organov, če se predlaga uvedba namakalnega sistema, postavitve naprav in opreme za trajne nasade ali postavitve rastlinjaka, ki je objekt, če je kot celota dan na trg kot proizvod, ki izpolnjuje zahteve iz predpisov, ki urejajo splošno varnost proizvodov, na območjih varovanj in omejitev po posebnih predpisih, se obravnavajo prednostno. Rok za izdajo soglasij ali dovoljenj iz tega odstavka je 30 dni od prejema popolne vloge. Če organ v predpisanem roku soglasja ali dovoljenja ne izda ali zavrne, se šteje, da se organ z uvedbo namakalnega sistema ali postavitvijo rastlinjaka strinja.

(2) Ne glede na 153. člen Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdrl-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14, 56/15 in 65/20) se vloge za izdajo vodnega soglasja in vodnega dovoljenja za izgradnjo namakalnega sistema in rastlinjakov obravnavajo prednostno. Rok za izdajo mnenj, soglasij ali dovoljenj je 30 dni od prejema popolne vloge. Če organ v predpisanem roku mnenja, soglasja ali dovoljenja ne izda, se šteje, da se organ z uvedbo namakalnega sistema ali postavitvijo rastlinjaka strinja, razen če gre za poseg na območju velikega razreda nevarnosti po predpisih, ki urejajo pogoje in omejitve za izvajanje dejavnosti in posegov v prostor na območjih, ogroženih zaradi poplav in z njimi povezane erozije celinskih voda in morja.

(3) Določbe tega člena se uporabljajo do konca leta 2020.

49. člen

(ukrepi s področja izkoriščanja geotermalne energije v rastlinjaki)

(1) Pobude za posebno rabo vode za potrebe ogrevanja in podobno, če se rabi mineralna, termalna ali termomineralna voda, za vse rastlinjake, namenjene za kmetijsko pridelavo hrane, ki izkoriščajo zaprt reinjekcijski sistem izkoriščanja geotermalne vode, se obravnavajo prednostno.

(2) Če v 30 dneh od podane pobude iz prejšnjega odstavka ni podan poziv k njeni dopolnitvi oziroma podano obvestilo s strani ministrstva, pristojnega za vode, glede teka postopka za podelitev koncesije, se lahko ne glede na zakon, ki ureja vode, posebna raba vode iz prejšnjega odstavka začasno izvaja vendar najdlje do 31. decembra 2023. V času do 31. decembra 2023 mora vlagatelj iz prejšnjega odstavka pridobiti vodno pravico v skladu s predpisi, ki urejajo vode, sicer se posebna raba vode iz tega člena ne sme več izvajati.

(3) Za reinjekcijske vrtine, ki se v celoti oziroma v pretežnem delu namenjene za pridelavo, predelavo ali trženje kmetijskih proizvodov, se sofinancirajo stroški izdelave vrtni iz sredstev

podnebnega sklada. Javni razpis objavi ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, v soglasju z ministrstvom, pristojnim za okolje.

(4) Za rastlinjake, ki se postavijo na podlagi tega člena in izkoriščajo geotermalni vir energije, je obvezno, da se ob vzpostavitvi geotermalne infrastrukture, najkasneje do 31. decembra 2023, priključijo na zaprt reinjekcijski sistem izkoriščanja geotermalne energije, sicer se posebna raba vode iz tega člena ne sme več izvajati.

(5) V rastlinjakih, postavljenih na podlagi tega zakona, morajo investitorji slediti proizvodnji z nizkimi ogljičnimi izpusti.

(6) Pobude iz prvega odstavka tega člena se vložijo najkasneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

50. člen

(odpis nadomestila za stavbno pravico, znižanje nadomestila za stavbno pravico in znižanje cen zakupnin kmetijskih zemljišč v upravljanju Sklada kmetijskih in gozdnih zemljišč Republike Slovenije)

(1) Ne glede na cene zakupnin kmetijskih zemljišč, ki jih je za leto 2020 določil Sklad kmetijskih in gozdnih zemljišč Republike Slovenije, se te znižajo v višini 20 %.

(2) Ne glede na cenik za pripravo soglasij, pogodb in obračun odškodnin oziroma nadomestil za leto 2020 Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije na zemljiščih, s katerimi upravlja, v letu 2020 ne zaračunava nadomestila za stavbno pravico.

(3) Pomoč iz prejšnjega odstavka se zakupnikom dodeli v skladu s Sporočilom Komisije Začasni okvir za ukrepe državne pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19 (UL C št. 91 I z dne 20. 3. 2020, str. 1), zadnjič spremenjenim s Sporočilom Komisije Sprememba začasnega okvira za ukrepe državne pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19 (UL C št. 112 I z dne 4. 4. 2020, str. 1).

51. člen

(brezplačni zakup zaraščenih zemljišč v lasti Republike Slovenije)

(1) Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije lahko v brezplačni zakup odda kmetijska zemljišča, ki jih ima v upravljanju in ki so bila na dan 1. januarja 2020 v evidenci dejanske rabe kmetijskih in gozdnih zemljišč opredeljena kot:

- 1410 - kmetijsko zemljišče v zaraščanju,
- 1500 - drevesa in grmičevje ali
- 1800 - kmetijsko zemljišče, poraslo z gozdnim drevjem

(2) Doba zakupa iz tega člena traja 10 let.

(3) Zakupnik mora na zemljiščih, ki so dana v zakup po tem členu, odpraviti zaraščanje v roku enega leta ter ga uporabljati za kmetijsko dejavnost.

(4) Pomoč iz tega člena se zakupniku dodeli v skladu s Sporočilom Komisije Začasni okvir za ukrepe državne pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19 (UL C št. 91 I z dne 20. 3. 2020, str. 1), zadnjič spremenjenim s Sporočilom Komisije Sprememba začasnega okvira za ukrepe državne pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19 (UL C št. 112 I z dne 4. 4. 2020, str. 1).

52. člen
(neposredna oddaja uplenjene divjadi)

Lovska družina ali lovišče s posebnim namenom (v nadaljnjem besedilu: lovška organizacija) lahko ne glede na predpis, ki določa majhne količine živil, pogoje za njihovo pridelavo ter nekatera odstopanja za obrate na področju živil živalskega izvora, iz zbiralnice uplenjene divjadi končnemu potrošniku ali obratom za prodajo na drobno, ki neposredno oskrbujejo končnega potrošnika, proda do 50 % planiranega letnega odvzema posamezne vrste divjadi iz narave v skladu z letnimi načrti upravljavskih območij, določenih za posamezno vrsto divjadi v lovski organizaciji.

53. člen
(sredstva za nacionalna plačila ukrepov Evropske unije)

Za ukrepe v vinskem sektorju, ki jih za omilitev posledic epidemije COVID-19 sprejme Evropska Unija in so za njihovo financiranje v predpisih Evropske unije predvidena tudi nacionalna plačila, se sredstva za nacionalna plačila zagotovijo iz splošne proračunske rezervacije.

5. UKREPI S PODROČJA SOCIALNEGA VARSTVA

54. člen
(pomoč izvajalcem socialnovarstvene storitve pomoči na domu)

(1) Izvajalcem socialno varstvene storitve pomoč družini na domu iz tretjega odstavka 15. člena Zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 23/07 – popr., 41/07 – popr., 61/10 – ZSVarPre, 62/10 – ZUPJS, 57/12, 39/16, 52/16 – ZPPreb-1, 15/17 – DZ, 29/17, 54/17, 21/18 – ZNOrg, 31/18 – ZOA-A in 28/19; v nadaljnjem besedilu: ZSV), ki zaradi epidemije opravljajo storitev v bistveno zmanjšanem obsegu, se iz proračuna Republike Slovenije krije strošek neizvedene storitve v višini 80 %.

(2) Kot neizvedena storitev se šteje zmanjšanje neizvedene storitve glede na povprečje izvedene storitve januarja in februarja 2020.

(3) Bistveno zmanjšanje obsega izvajanja storitve iz prvega odstavka tega člena pomeni vsaj 20 % zmanjšanje prihodkov iz naslova opravljanja socialno varstvene storitve pomoč družini na domu v mesecu marcu ali aprilu ali maju 2020 v primerjavi s povprečnimi mesečnimi prihodki v mesecu januarju in februarju 2020.

(4) Do ukrepa iz prvega odstavka tega člena ni upravičen izvajalec socialno varstvene storitve pomoč družini na domu, če je za zaposlenega upravičen do povračila izplačanega nadomestila plače po ZIUZEOP .

(5) Pravico do ukrepa iz prvega odstavka tega člena uveljavlja izvajalec socialno varstvene storitve pomoč družini na domu iz tretjega odstavka 15. člena ZSV z zahtevkom, ki ga vloži pri Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti najpozneje do 31. julija 2020, ta pa ga posreduje Ministrstvu za finance. Zahtevku iz prejšnjega stavka izvajalec socialno varstvene storitve pomoč družini na domu iz tretjega odstavka 15. člena ZSV priloži dokazila o izpolnjevanju pogojev iz tega člena.

55. člen
(izvajanje socialno varstvene storitve institucionalno varstvo)

(1) Iz proračuna Republike Slovenije se za čas razglašene epidemije COVID-19 za čas odsotnosti uporabnika institucionalnega varstva iz 16. člena ZSV zaradi namestitve v domačo oskrbo krije strošek oskrbnine, zmanjšan za strošek prehrane oziroma vračilo dodatka za pomoč in postrežbo oziroma nadomestila za invalidnost oziroma družinske pokojnine, ki ga je uporabnik institucionalnega varstva iz 16. člena ZSV prispeval za plačilo stroška oskrbnine.

(2) Pravico do ukrepa iz prejšnjega odstavka uveljavlja izvajalec socialno varstvene storitve institucionalnega varstva iz 16. člena ZSV z zahtevkom, ki ga vloži pri Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti najpozneje do 31. julija 2020, ta pa ga posreduje Ministrstvu za finance. Zahtevku iz prejšnjega stavka izvajalec socialno varstvene storitve institucionalnega varstva iz 16. člena ZSV priloži dokazila o višini plačanega stroška oskrbnine oziroma višini dodatka za pomoč in postrežbo oziroma nadomestila za invalidnost oziroma družinske pokojnine, ki ga je uporabnik institucionalnega varstva iz 16. člena ZSV prispeval za plačilo stroška oskrbnine.

(3) Zavezancu za plačilo oziroma plačniku socialno varstvene storitve institucionalnega varstva izvajalec socialno varstvene storitve institucionalnega varstva iz 16. člena ZSV ustrezno poročuna že plačan strošek oskrbnine.

(4) Uporabniku institucionalnega varstva iz 16. člena ZSV, ki je upravičen do dodatka za pomoč in postrežbo oziroma do nadomestila za invalidnost oziroma do družinske pokojnine, izvajalec socialno varstvene storitve institucionalnega varstva iz 16. člena ZSV povrne dodatek za pomoč in postrežbo oziroma nadomestilo za invalidnost oziroma družinsko pokojnino v celoti ali sorazmerno, če je bil uporabnik nameščen v domačo oskrbo za manj kot en mesec.

(5) Iz proračuna Republike Slovenije se za čas razglašene epidemije COVID-19 izvajalcem socialno varstvene storitve institucionalnega varstva iz 16. člena ZSV krije strošek oskrbe 1 v standardni dvoposteljni sobi s souporabo sanitarij za vse nezasedene kapacitete, ki so prazne zaradi prepovedi nameščanja.

(6) Strošek dela za zaposlenega pri izvajalcu socialno varstvene storitve institucionalnega varstva iz 16. člena ZSV, ki opravlja zdravstvene storitve, se izplača iz proračuna Republike Slovenije v primeru neizplačila stroška dela za zaposlenega iz Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije.

(7) Strošek dela za zaposlenega, ki je na podlagi 66. člena ZIUZEOP začasno premeščen k izvajalcu socialno varstvene storitve institucionalnega varstva iz 16. člena ZSV in opravlja zdravstvene storitve, se v primeru neizplačila stroška dela za zaposlenega iz Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije, izplača iz proračuna Republike Slovenije.

(8) Pravico do ukrepa iz prejšnjega odstavka in šestega odstavka tega člena uveljavlja izvajalec socialno varstvene storitve institucionalnega varstva iz 16. člena ZSV z zahtevkom, ki ga vloži pri Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti najpozneje do 31. julija 2020, ta pa ga posreduje Ministrstvu za finance. Zahtevku iz prejšnjega stavka izvajalec socialno varstvene storitve institucionalnega varstva iz 16. člena ZSV priloži dokazila.

56. člen

(dodatek za nevarnost in posebne obremenitve v času epidemije zasebnim izvajalcem)

(1) Izvajalci socialno varstvene storitve institucionalno varstvo in socialno varstvene storitve pomoč družini na domu iz tretjega odstavka 41.b člena ZSV izven mreže javne službe ter izvajalci nastanitvenih socialno varstvenih programov iz 18.s člena ZSV in tretjega člena Pravilnika o sofinanciranju socialno varstvenih programov (Uradni list RS, št. 70/16 in 34/19) so zaposlenim, ki so pri svojem delu nadpovprečno izpostavljeni tveganju za svoje zdravje oziroma prekomerno obremenjeni zaradi obvladovanja epidemije, dolžni izplačati dodatek za nevarnost in posebne obremenitve v času epidemije, največ v višini 65% urne postavke osnovne plače zaposlenega.

(2) Sredstva za financiranje dodatka iz prejšnjega odstavka se zagotovijo v proračunu Republike Slovenije. Obseg sredstev za financiranje dodatka iz tega člena, njihovo razdelitev ter kriterije za razdelitev določi vlada.

57. člen

(časovna veljavnost)

54., 55. in 56. člena tega zakona se uporabljajo za čas razglašene epidemije od 13. marca 2020 do 31. maja 2020.

6. UKREPI S PODROČJA INVALIDSKEGA VARSTVA

58. člen

(zvišanje subvencije plače za invalide)

(1) Invalidska podjetja za zaposlene invalide, za katere uveljavljajo subvencijo plače pri Javnem štipendijskem, razvojnem, invalidskem in preživninskem skladu Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: sklad), mesečni zahtevek za izplačilo subvencije plače za posameznega invalida zvišajo za 10 odstotkov minimalne plače.

(2) Zaposlitveni centri za zaposlene invalide na zaščitelih delovnih mestih, za katere uveljavljajo subvencijo plače pri skladu, zahtevek za izplačilo subvencije plače za vsakega zaposlenega invalida na zaščitenem delovnem mestu zvišajo največ za 10 odstotkov minimalne plače, vendar skupna višina izplačane subvencije za posameznega invalida s strani sklada ne sme presegati 75 odstotkov invalidove plače.

(3) Delodajalci, ki zaposlujejo invalide z odločbo Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje o podporni zaposlitvi in, ki za njih uveljavljajo subvencijo plače pri skladu, mesečni zahtevek za izplačilo subvencije plače za posameznega invalida zvišajo za 10 odstotkov minimalne plače.

(4) Subvencije plače zaposlenih invalidov po tem členu in subvencije iz drugih javnih sredstev ne smejo presegati 75 odstotkov plače invalida.

(5) Ukrep iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena delodajalci uveljavljajo v obdobju od 1. junija 2020 do najkasneje 31. decembra 2020.

7. UKREPI S PODROČJA ŠTIPENDIRANJA, ŠTUDENTSKE PREHRANE, VISOKEGA ŠOLSTVA IN ŠPORTA

7.1. Področje štipendiranja

59. člen

(uveljavljanje izjemnih dosežkov)

(1) Ne glede na drugi odstavek 24. člena Zakona o štipendiranju (Uradni list RS, št. 56/13, 99/13-

ZUPJS-C, 8/16, 61/17-ZUPŠ in 31/18;; v nadaljnjem besedilu: ZŠtip-1), vlagatelj vloge za dodelitev Zoisove štipendije ob prehodu med ravnmi izobraževanja:

- v šolskem oziroma študijskem letu 2020/2021 uveljavlja izjemni dosežek, ki ga je dosegel v šolskem oziroma študijskem letu 2017/2018 in v šolskem oziroma študijskem letu 2018/2019,
- v šolskem oziroma študijskem letu 2021/2022 uveljavlja izjemni dosežek, ki ga je dosegel v šolskem oziroma študijskem letu 2018/2019 in v šolskem oziroma študijskem letu 2020/2021.

(2) Vlagatelj vloge za dodelitev ali nadaljnje prejetje Zoisove štipendije v šolskem oziroma študijskem letu 2020/2021 lahko uveljavlja izjemni dosežek, ki ga je dosegel v času izobraževanja na ravni izobraževanja, za katero uveljavlja Zoisovo štipendijo, pri čemer lahko ponovno uveljavlja izjemni dosežek, ki ga je uveljavljal oziroma bi ga lahko uveljavljal v šolskem oziroma študijskem letu 2019/2020.

60. člen

(napredovanje v višji letnik in zaključek izobraževalnega programa)

Ne glede na 92. in 95. člen ZŠtip-1 štipendijsko razmerje štipendistu v šolskem oziroma študijskem letu 2020/2021 miruje, štipendija pa se ne izplačuje, če štipendist zaradi izjemnih okoliščin v zvezi z epidemijo Covid-19:

- ne napreduje v višji letnik,
- do 30. septembra 2020 ne zaključi izobraževalnega programa oziroma ne pridobi višje ravni izobrazbe.

61. člen

(sofinanciranje kadrovske štipendije)

(1) Ne glede na četrti odstavek 77. člena ZŠtip-1, delodajalec ni dolžan vrniti prejetega zneska sofinanciranja kadrovske štipendije za štipendista, ki mu je odpovedal pogodbo o zaposlitvi, pri čemer je delovno razmerje trajalo manj kot eno leto, če izjavi, da je pogodbo o zaposlitvi odpovedal zaradi izjemnih okoliščin v zvezi z epidemijo Covid-19. Delodajalec mora v enem letu po odpovedi pogodbe o zaposlitvi štipendistu ponuditi pogodbo o zaposlitvi za ustrezno delovno mesto, katere trajanje skupaj s trajanjem odpovedane pogodbe o zaposlitvi je najmanj eno leto. Če je štipendist že zaposlen pri drugem delodajalcu, delodajalec to izkaže z izjavo štipendista, da ponudbe zaradi zaposlitve ne sprejema. Delodajalec, ki ravna v nasprotju s to obveznostjo, mora vrniti celoten znesek prejetega sofinanciranja kadrovske štipendije za tega štipendista.

(2) Določba prejšnjega odstavka velja tudi za obveznosti iz pogodb o posrednem sofinanciranju kadrovske štipendije, sklenjenih na podlagi ZŠtip-1, pri čemer mora ne glede na prejšnji odstavek skupno trajanje odpovedane pogodbe o zaposlitvi in ponujene pogodbe o zaposlitvi za ustrezno delovno mesto ustrezati obveznosti iz sklenjene pogodbe o štipendiranju.

(3) Ne glede na prvi odstavek 78. člena ZŠtip-1 mora štipendist, ki je že zaposlen pri delodajalcu, v osemnajstih mesecih zaključiti izobraževanje. Če štipendist izobraževanja ne zaključi v roku osemnajstih mesecev po zaposlitvi, mora delodajalec vrniti celoten znesek prejetega sofinanciranja kadrovske štipendije za tega štipendista.

(4) Ne glede na prvi odstavek 80. člena ZŠtip-1, je delodajalec prost obveznosti zaposlitve štipendista, če izjavi, da je prenehal zaradi izjemnih okoliščin v zvezi z epidemijo Covid-19. Če delodajalec v enem letu od prenehanja ponovno začne poslovati, mora štipendistu ponuditi

ustrezno pogodbo o zaposlitvi za ustrezno delovno mesto v dveh mesecih od začetka poslovanja.

(5) Ne glede na drugi odstavek 81. člena ZŠtip-1 delodajalec ni dolžan vrniti prejetega zneska sofinanciranja kadrovske štipendije za šolsko oziroma študijsko leto 2019/2020 za štipendista, za katerega je prejemal sofinancirano kadrovske štipendijo, če:

- delodajalec izjavi, da štipendistu ni mogel omogočiti opravljanja enomesečne delovne prakse zaradi izjemnih okoliščin v zvezi z epidemijo Covid-19,
- štipendist izjavi, da ni mogel opraviti enomesečne delovne prakse pri delodajalcu zaradi izjemnih okoliščin v zvezi z epidemijo Covid-19.

(6) Ne glede na peti odstavek 88. člena ZŠtip-1, se lahko z aneksom k pogodbi o štipendiranju delodajalec in štipendist dogovorita o zamiku izplačila štipendij za največ šest mesecev, če delodajalec izjavi, da štipendije ne more izplačati v roku zaradi izjemnih okoliščin v zvezi z epidemijo Covid-19.

(7) Če se naknadno ugotovi, da je delodajalec oziroma štipendist iz tega člena v izjavi navedel neresnične podatke oziroma predložil neresnična dokazila, je delodajalec dolžan vrniti znesek sofinancirane kadrovske štipendije v skladu z Zakonom o štipendiranju (Uradni list RS, št. 59/07, 63/07 – popr., 40/09, 62/10 – ZUPJS, 40/12 – ZUJF in 57/12 – ZPCP-2D in 56/13-ZŠtip-1) in ZŠtip-1.

62. člen

(odlog vračila in obročno vračanje štipendije)

(1) Ne glede na drugi odstavek 101. člena ZŠtip-1 se lahko že sklenjen dogovor o odlogu vračila ali obročnem vračanju štipendije podaljša za eno leto, če štipendist izjavi:

- da po preteku odloga vračila, štipendije ne more vrniti zaradi izjemnih okoliščin v zvezi z epidemijo Covid-19,
- da štipendije ne more vračati v dogovorjenem mesečnem znesku zaradi izjemnih okoliščin v zvezi z epidemijo COVID-19.

(2) Štipendist mora pred iztekom roka za plačilo podati prošnjo za podaljšanje odloga vračila oziroma prošnjo za spremembo dogovora o obročnem vračanju z dokazili. O prošnji odloča dodeljevalec štipendije.

63. člen

(oprostitvev plačila dohodnine za darila učencem in dijakom)

Ne glede na 2. točko tretjega odstavka 105. člena ZDoh-2 so darila, prejeta v letu 2020 v obliki informacijske tehnologije za namene izvedbe izobraževanja učencev in dijakov na daljavo zaradi epidemije virusa COVID-19, dana učencem in dijakom, ki jim jih zaradi socialne ogroženosti družine ne morejo priskrbeti starši oziroma skrbniki, oproščena plačila dohodnine, če je darilo dano izbranim učencem in dijakom, ki jih ministrstvo, pristojno za šolstvo, izbere na podlagi enotnih kriterijev in meril.

7.2. Subvencioniranje študentske prehrane

64. člen

(podaljšanje pogodb o zagotavljanju študentske prehrane v letih 2019 in 2020)

Ne glede na določbe zakona, ki ureja subvencioniranje študentske prehrane, in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, lahko minister, pristojen za socialno delo, s sklepom odloči, da se, ker postopka javnega razpisa za izbiro ponudnikov subvencionirane študentske prehrane za leti 2021 in 2022 zaradi posledic COVID-19 ni mogoče izvesti pravočasno, veljavne pogodbe, sklenjene s ponudniki subvencionirane študentske prehrane v letih 2019 in 2020, podaljšajo za eno leto.

7.3. Področje visokega šolstva

65. člen

(vpis na visokošolske zavode)

Za prijavno-sprejemne postopke za vpis na visokošolskih zavodih v Republiki Sloveniji za študijsko leto 2020/2021 se peti odstavek 41. člena Zakona o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 109/12, 85/14, 75/16, 61/17 – ZUPŠ in 65/17) ne uporablja.

66. člen

(vlaganje prijav za vpis na visokošolskih zavodih)

Ne glede na določbe predpisov, ki urejajo izvedbo prijavno-sprejemnih postopkov za vpis se v prijavno-sprejemnih postopkih za vpis za študijsko leto 2020/2021 na visokošolskih zavodih v Republiki Sloveniji prijave za vpis in vsa k prijavi zahtevana dokazila vlagajo po elektronski poti brez varnega elektronskega podpisa, če je identiteto vložnika mogoče ugotoviti na drug zanesljiv način, tudi po prenehanju epidemije COVID-19. Pristojni organ visokošolskega zavoda je dolžan pridobiti in preveriti dokazila, potrebna za prijavo za vpis in priznavanje izobraževanja za namen nadaljevanja izobraževanja, kot je določeno s predpisi, ki urejajo dokazila o izpolnjevanju vpisnih pogojev in dokumentacijo, ki mora biti priložena vlogi za priznavanje izobraževanja.

7.4. Vrednotnice za športne prireditve

67. člen

(vrednotnice za športne prireditve)

(1) Če športna prireditev zaradi izrednih okoliščin, ki jih je povzročila epidemija, ni izvedena, se šteje, da so izpolnjene vse obveznosti organizatorja prireditve, če imetniku vstopnice izda vrednotnico v višini plačila vstopnice.

(2) Vrednotnica se glasi na prinosnika in omogoča unovčljivost v 24 mesecih od izdaje. Če potrošnik izdane vrednotnice ne unovči v 24 mesecih od izdaje, lahko v 14 dneh po preteku tega obdobja od organizatorja športne prireditve zahteva, da mu v 14 dneh od prejema zahtevka vrne znesek, na katerega se glasi vrednotnica.

(3) Za izdano vrednotnico jamči organizator športne prireditve z vsem svojim premoženjem.

(4) Ne glede na določbe zakona, ki ureja varstvo potrošnikov, potrošnik z izdajo vrednotnice

skladno s tem členom, nima drugih zahtevkov do organizatorja športne prireditve.

8. PROSTOVOLJNO IN NEPOKLICNO OPRAVLJANJE NALOG V ČASU EPIDEMIJE

68. člen

(dodatek za nevarnosti in posebne obremenitve)

(1) Pripadnik Civilne zaščite ali državljan, ki je vpoklican k opravljanju nalog za zajezitev epidemije COVID-19, je upravičen do dodatka za nevarnost in posebne obremenitve v času epidemije COVID-19 (v nadaljnjem besedilu: dodatek), in sicer v višini 30 eurov dnevno.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je vpoklicani pripadnik Civilne zaščite ali državljan, ki prostovoljno sodeluje pri opravljanju nalog zaščite, reševanja in pomoči, upravičen do dodatka, ki ga je ali bi ga ob plači prejemal od delodajalca, in sicer za čas vpoklica. V tem primeru se za vpoklicanega posameznika delodajalcu prizna povračilo izplačanega nadomestila plače vključno z dodatkom.

(3) Sredstva za dodatek iz tega člena se zagotovijo iz proračuna Republike Slovenije.

9. POSLOVANJE SODIŠČ

69. člen

(sodne počitnice)

Ne glede na prvi odstavek 83. člena Zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08, 96/09, 86/10 – ZJNepS, 33/11, 75/12 – ZSPDSLS-A, 63/13, 17/15, 23/17 – ZSSve, 22/18 – ZSICT in 16/19 – ZNP-1) sodišča v letu 2020 opravljajo naroke in odločajo samo v nujnih zadevah v času od 1. avgusta do 15. avgusta (sodne počitnice).

10. ODNOS REPUBLIKE SLOVENIJE S SLOVENCMI ZUNAJ NJENIH MEJA

70. člen

(status repatriiranih oseb slovenskega rodu)

Ne glede na peti odstavek 76. člena Zakona o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja (Uradni list RS, št. 43/06 in 76/10) se trajanje statusa repatriirane osebe za osebe slovenskega rodu iz Bolivarske republike Venezuele, ki so v Republiko Slovenijo prispele med 13. novembrom 2019 in 12. marcem 2020, podaljša za tri mesece.

11. PREGLED NEPOSREDNIH TUJIH NALOŽB

71. člen
(tuji vlagatelj)

Tuji vlagatelj je državljan države članice Evropske unije, države Evropskega gospodarskega prostora, Švicarske konfederacije ali tretje države, ali pravna oseba s sedežem v državi članici Evropske unije, državi Evropskega gospodarskega prostora, Švicarski konfederaciji ali v tretji državi, ki namerava izvesti neposredno tujo naložbo v Republiki Sloveniji, ali pa je to že izvedel.

72. člen
(neposredna tuja naložba)

Neposredna tuja naložba pomeni naložbo, ki jo izvede tuji vlagatelj in katere namen je vzpostavitev ali ohranjanje trajnih in neposrednih povezav med tujim vlagateljem in gospodarskim subjektom s sedežem v Republiki Sloveniji, s pridobitvijo najmanj 10 % udeležbe v kapitalu ali v glasovalnih pravicah.

73. člen
(priglasitev neposredne tuje naložbe)

(1) Neposredno tujo naložbo na področju dejavnosti iz tretjega odstavka 74. člena tega zakona mora tuji vlagatelj ali ciljna družba ali prevzeta družba ministrstvu, pristojnemu za gospodarstvo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), priglasiti najpozneje v 15 dneh od sklenitve pogodbe o združitvi ali od objave prevzemne ponudbe.

(2) Neposredno tujo naložbo na področju dejavnosti iz tretjega odstavka 74. člena tega zakona, s katero želi tuji vlagatelj izvesti naložbo v opredmetena in neopredmetena sredstva, ki se nanašajo na vzpostavitev nove poslovne enote, širitev zmogljivosti obstoječe poslovne enote, diverzifikacijo proizvodnje poslovne enote v nove proizvode, ki niso bili predhodno proizvedeni v poslovni enoti, ali bistvene spremembe v celotnem proizvodnem procesu obstoječe poslovne enote, mora tuji vlagatelj ali njegova hčerinska družba v Republiki Sloveniji priglasiti najpozneje v 15 dneh od ustanovitve gospodarske družbe v Republiki Sloveniji.

(3) V kolikor tuji vlagatelj ali njegova hčerinska družba v Republiki Sloveniji pridobi pravico razpolaganja z zemljišči in nepremičninami, ki so bistvene za kritično infrastrukturo ali zemljišča in nepremičnine, ki se nahajajo v bližini takšne infrastrukture, mora slednje priglasiti ministrstvu najpozneje v 15 dneh od sklenitve pogodbe, s katero je pridobil pravico razpolaganja z zemljišči in nepremičninami.

(4) Neposredno tujo naložbo na področju dejavnosti iz tretjega odstavka 74. člena tega zakona se priglasijo tako, da se predloži v slovenskem jeziku naslednje informacije:

- ime, priimek in prebivališče ali firma in sedež tujega vlagatelja in ciljne družbe ali prevzete družbe,
- letni promet tujega vlagatelja in ciljne družbe ali prevzete družbe,
- skupno število zaposlenih pri tujem vlagatelju in ciljni družbi ali prevzeti družbi,
- trgovalna koda vrednostnih papirjev tujega vlagatelja in ciljne družbe ali prevzete družbe,
- lastniško strukturo tujega vlagatelja in ciljne družbe ali prevzete družbe, vključno z informacijami o končnem vlagatelju in udeležbi v kapitalu;
- vrednost in vir financiranja neposredne tuje naložbe;
- proizvode, storitve in poslovne dejavnosti tujega vlagatelja in ciljne družbe ali prevzete družbe (klasifikacija gospodarske dejavnosti NACE);
- države, v katerih tuji vlagatelj in ciljna družba ali prevzeta družba opravljata relevantne

- poslovne dejavnosti;
- datum, ko naj bi bila neposredna tuja naložba zaključena ali ko je bila zaključena,
 - pogodba, ki jo ureja zakon s področja obligacijsko pravnih razmerij, s katero tuji vlagatelj pridobi lastninsko pravico na nepremičnini.

(5) Informacije iz prejšnjega odstavka se uporabljajo skladno z namenom tega zakona in Uredbe (EU) 2019/452 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2019 o vzpostavitvi okvira za pregled neposrednih tujih naložb v Uniji (UL L št. 79I z dne 21.3.2019, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2019/452/EU).

(6) Za opravljanje nalog v zvezi z izvajanjem Uredbe 2019/452/EU v Republiki Sloveniji se v okviru ministrstva ustanovi kontaktna točka. Ministrstvo zagotavlja finančne in kadrovske vire za delovanje kontaktne točke. Kontaktna točka skrbi za letno poročanje Evropski komisiji, izmenjavo informacij, mnenj in pripomb z Evropsko komisijo in državami članicami ter opravlja naloge v zvezi s prigrisativjo in pregledom neposrednih tujih naložb na področju dejavnosti iz tretjega odstavka 74. člena tega zakona.

(7) Kontaktna točka lahko v okviru izvajanja Uredbe 2019/452/EU tujega vlagatelja v zvezi z neposrednimi tujimi naložbami na področju dejavnosti iz tretjega odstavka 74. člena tega zakona pozove naj pisno ali ustno poda pojasnilo ali dodatno obrazložitev ter za to predloži ustrezne dokaze.

(8) Vloga oziroma informacije iz drugega odstavka tega člena se predloži na obrazcu, ki ga predpiše minister.

74. člen (pregled)

(1) Pregled je postopek, v katerem ministrstvo odloča o tem, ali se neposredna tuja naložba na področju dejavnosti iz tretjega odstavka tega člena odobri, določi pogoje za njeno izvedbo, prepove ali prekliche, v kolikor le-ta predstavlja grožnjo varnosti ali javnemu redu Republike Slovenije.

(2) Ministrstvo lahko opravi pregled posamezne tuje naložbe na področju dejavnosti iz tretjega odstavka tega člena najkasneje v petih letih:

- v primeru iz prvega odstavka 73. člena tega zakona od sklenitve pogodbe o združitvi ali od objave prevzemne ponudbe;
- v primeru iz drugega odstavka 73. člena tega zakona od ustanovitve gospodarske družbe v Republiki Sloveniji, v kateri ima tuji investitor 10 % udeležbe v kapitalu ali v glasovalnih pravicah, ali
- v primeru iz tretjega odstavka 73. člena tega zakona od sklenitve pogodbe, s katero je pridobil pravico razpolaganja z zemljišči in nepremičninami.

(3) Neposredna tuja naložba predstavlja grožnjo varnosti in javnemu redu Republike Slovenije zlasti v primerih, ko učinkuje na (dejavniki tveganja):

- kritično infrastrukturo, bodisi fizično ali virtualno, vključno z infrastrukturo na področju energetike, prometa, vode, zdravja, komunikacij, medijev, obdelave ali hrambe podatkov, letalskega in vesoljskega sektorja ter obrambno, volilno ali finančno infrastrukturo in občutljive objekte ter tudi zemljišča in nepremičnine, ki so bistvene za uporabo takšne infrastrukture ali zemljišča in nepremičnine, ki se nahajajo v bližini takšne infrastrukture;
- kritične tehnologije in blago z dvojno rabo, kot je opredeljeno v točki 1 člena 2 Uredbe Sveta (ES) št. 428/2009, vključno z umetno inteligenco, robotiko, polprevodniki, kibernetiko, kibernetično varnostjo, letalsko in vesoljsko ter obrambno tehnologijo, tehnologijo za shranjevanje energije, kvantno in jedrsko tehnologijo, nanotehnologijo in biotehnologijo ter

- zdravstveno, medicinsko in farmacevtsko tehnologijo;
- dobavo kritičnih virov, vključno z energijo ali surovinami, prehransko varnost, medicinsko in zaščitno opremo;
- dostop do občutljivih informacij, vključno z osebnimi podatki, ali sposobnost nadziranja takšnih informacij;
- svobodo in pluralnost medijev,
- projekte ali programe v interesu Evropske unije, opredeljene v Prilogi I Uredbe 2019/452/EU.

(4) Ministrstvo pri ugotavljanju, ali lahko neposredna tuja naložba vpliva na varnost ali javni red, upošteva zlasti:

- ali je tuji vlagatelj neposredno ali posredno pod nadzorom vlade, vključno z državnimi organi ali oboroženimi silami tretje države, tudi prek lastniške strukture ali znatnega financiranja;
- ali je bil tuji vlagatelj že vključen v dejavnosti, ki so vplivale na varnost ali javni red v državi članici;
- ali obstaja resno tveganje, da se tuji vlagatelj ukvarja z nezakonitimi ali kriminalnimi dejavnostmi.

75. člen (komisija)

(1) Pregled neposrednih tujih naložb na področju dejavnosti iz tretjega odstavka 74. člena tega zakona opravlja komisija, ki jo imenuje minister, pristojen za gospodarstvo (v nadaljnjem besedilu: minister).

(2) Komisija ima najmanj tri in največ deset članov. Predsednika in dva člana se za pregled posamezne neposredne tuje naložbe imenuje iz vrst zaposlenih na ministrstvu, drugi člani pa se imenujejo iz vrst zaposlenih pri drugih državnih organih, organih samoupravnih lokalnih skupnosti in nosilcih javnih pooblastil ter drugih pravnih osebah javnega in zasebnega prava na predlog predstojnika.

(3) Državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil ter druge pravne osebe javnega in zasebnega prava morajo komisiji na njeno zahtevo podati mnenje (v nadaljnjem besedilu: mnenje dajalci).

(4) Mnenje dajalec poda mnenje v 15 dneh od prejema zahteve za izdajo le-tega.

(5) Komisija lahko pri vodenju postopka pregleda neposredne tuje naložbe na področju dejavnosti iz tretjega odstavka 74. člena tega zakona tujega vlagatelja pozove, naj pisno ali ustno poda pojasnilo ali dodatno obrazložitev ter za to predloži ustrezne dokaze.

(6) Predsednik in člani komisije morajo pred začetkom posameznega pregleda neposrednih tujih naložb na področju dejavnosti iz tretjega odstavka 74. člena tega zakona podati pisno izjavo o interesni nepovezanosti s tujim vlagateljem in ciljno družbo ali prevzemno družbo ter izjavo, da bodo varovali vse podatke, dejstva in okoliščine, s katerimi se bodo seznanili pri opravljanju nalog komisije.

(7) Komisija zaključi delo s pripravo mnenja ali se neposredna tuja naložba na področju dejavnosti iz tretjega odstavka 74. člena tega zakona odobri, določi pogoje za njeno izvedbo, prepove ali prekliče, če le-ta ogroža varnost ali javni red Republike Slovenije. Komisija svoje mnenje predloži ministru.

76. člen
(odločitev o pregledu)

(1) Na podlagi mnenja komisije ministrstvo izda odločbo o tem, ali se neposredna tuja naložba na področju dejavnosti iz tretjega odstavka 74. člena tega zakona odobri, določi pogoje za njeno izvedbo, prepove ali prekliče. V kolikor ministrstvo z odločbo neposredno tujo naložbo v pregledu prepove ali prekliče ima le ta odločitev za posledico ničnost pogodbe o združitvi ali pogodbe, s katero je tuji vlagatelj pridobil pravico razpolaganja z zemljišči in nepremičninami ali sklepa o vpisu v sodni register ali prevzemne ponudbe. Odločitev o pregledu je omejena na to, ali neposredna tuja naložba predstavlja grožnjo varnosti ali javnemu redu Republike Slovenije, zlasti v primerih, ko so podani dejavniki tveganja iz tretjega odstavka 74. člena tega zakona.

(2) Ministrstvo izda odločbo najkasneje v roku dveh mesecev od priglasitve tuje neposredne naložbe.

(3) O pritožbi zoper odločbo ministrstva odloča Vlada Republike Slovenije.

(4) Za postopek priglasitve in pregleda se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

77. člen
(veljavnost ukrepa pregleda neposrednih tujih investicij)

Določbe 11. poglavja veljajo do 30. junija 2021.

11. PLAČILO IZVAJALCEM ZDRAVSTVENE DEJAVNOSTI ZARADI IZPADA OPRAVLJANJA DEJAVNOSTI

78. člen
(vsebina ukrepa)

(1) Proračun Republike Slovenije izvajalcem zdravstvene dejavnosti, socialno varstvenim zavodom in vzgojno-izobraževalnim zavodom, ki v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno dejavnost, opravljajo zdravstveno dejavnost v mreži javne zdravstvene službe in jim je bilo onemogočeno izvajanje pogodbenih obveznosti z Zavodom za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ZZZS) na podlagi predpisa, ki ureja začasne ukrepe na področju zdravstvene dejavnosti za zajezitev in obvladovanje epidemije COVID-19, izvede povračilo sredstev v višini 80 % razlike med polno vrednostjo mesečnega dogovorjenega pogodbenega programa za leto 2019 (brez ločeno zaračunljivih materialov in storitev) in realizirano vrednostjo programa v letu 2020, ki so jo izvajalci sporočili ZZZS v cenah za tekoče leto. Izvajalci zdravstvene dejavnosti v mreži javne zdravstvene službe lahko zahteva povračilo sredstev za obdobje od uveljavitve predpisa iz prejšnjega stavka do konca trajanja epidemije COVID-19.

(2) Način izračuna, ki upošteva kot osnovo za izplačilo realizirani program v enakem časovnem obdobju v letu 2019, postopek in roke za uveljavitev povračila iz proračuna Republike Slovenije določi minister, pristojen za zdravje.

(3) ZZZS v letu 2020 ne izvaja poračunov pri obdobjih obračunih.

(4) Izvajalec iz prvega odstavka tega člena v primeru uveljavljanja sredstev iz tega člena ne more uveljavljati zahtevkov iz naslova ukrepov, ki veljajo za dejavnost gospodarstva.

13. OPROSTITEV PLAČILA VRTCEV

79. člen

(oprostitev plačila staršev za vrtec)

(1) Starši, katerih otroci od 18. maja 2020 do 30. junija 2020, ne bodo obiskovali vrtca, so za čas, ko otrok ne obiskuje vrtca, oproščeni plačila za vrtec. Višino znižanega plačila staršev za vrtec, ki jim je določena v skladu z odločbo pristojnega centra za socialno delo, krije proračun Republike Slovenije. Zasebni vrtci, ki se financirajo v skladu s 34. členom Zakona o vrtcih (Uradni list RS, št. 100/05-UPB, 25/08, 98/09-ZIUZGK, 36/10, 62/10-ZUPJS, 94/10-ZIU, 40/12-ZUJF, 14/15-ZUUJFO in 55/17) so upravičeni do kritja znižanega plačila staršev za vrtec iz državnega proračuna v višini plačila, ki bi jim bilo določeno, če bi bil otrok vključen v istovrstni program vrtca, ki izvaja javno službo na območju občine, v kateri ima zasebni vrtec ali njegova enota sedež.

(2) Sredstva v višini oprostitve plačila staršev za vrtce, ki izvajajo javno službo, zagotavlja občina ustanoviteljica vrtca oziroma koncedentka za vse vključene otroke v ta vrtec, ne glede na občino stalnega prebivališča otrok. Ta sredstva se občinam povrnejo iz proračuna Republike Slovenije.

(3) Zasebni vrtci, ki so financirani v skladu s 34. členom Zakona o vrtcih (Uradni list RS, št. 100/05-UPB, 25/08, 98/09-ZIUZGK, 36/10, 62/10-ZUPJS, 94/10-ZIU, 40/12-ZUJF, 14/15-ZUUJFO in 55/17) uveljavljajo znesek v višini oprostitve plačila staršev neposredno od proračuna Republike Slovenije.

IV. DEL KAZENSKÉ DOLOČBE

80. člen

(kazenske določbe na področju subvencioniranja skrajševanja delovnega časa)

(1) Z globo od 10.000 do 50.000 eurov se kaznuje delodajalec, ki prejme subvencijo in:
– krši prepoved odpuščanja po drugem odstavku 19. člena tega zakona,
– v obdobju iz prvega odstavka 19. člena odredi nadurno delo, neenakomerno razporedi ali začasno prerazporedi delovni čas, če to delo lahko opravi z delavci, ki jim je odrejeno delo s skrajšanim delovnim časom (2. alineja drugega odstavka 19. člena).

(2) Z globo od 1.500 do 8.000 eurov se kaznuje delodajalec, ki prejme subvencijo in zaposluje deset ali manj delavcev, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 450 do 2.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba delodajalca, prejemnika subvencije, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 450 do 1.200 eurov se kaznuje delodajalec posameznik, prejemnik subvencije, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(5) Za prekršek iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

81. člen

(kazenske določbe na področju delnega povračila nadomestila za začasno čakanje na delo)

- (1) Z globo od 3.000 do 20.000 eurov se kaznuje delodajalec, ki:
- izplača nadomestila plače v nasprotju s tem zakonom (prvi odstavek 34. člena),
 - v času prejemanja delnega povračila nadomestil plače delavcem odredi nadurno delo ali ne obvesti Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje v primeru, da delavca pozove, da se vrne na delo,
 - ne omogoči administrativnega in finančnega nadzora (prvi odstavek 33. člena),
- (2) Z globo od 1.500 do 8.000 eurov se kaznuje delodajalec, ki zaposluje deset ali manj delavcev, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.
- (3) Z globo od 450 do 2.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba delodajalca, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.
- (4) Z globo od 450 do 1.200 eurov se kaznuje delodajalec posameznik, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

82. člen

(kazenske določbe na področju pregleda neposrednih tujih naložb)

- (1) Z globo od 100.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če ministrstvu najpozneje v 15 dneh od sklenitve pogodbe o združitvi ali od objave prevzemne ponudbe ali od sklenitve pogodbe, s katero je pridobil pravico razpolaganja z zemljišči in nepremičninami ali od ustanovitve gospodarske družbe v Republiki Sloveniji ne priglasí neposredne tuje naložbe (prvi, drugi in tretji odstavek 73. člena).
- (2) Z globo od 200.000 do 500.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje pravna oseba, če se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo.
- (3) Z globo od 50.000 do 150.000 se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.
- (4) Z globo od 2.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba podjetnika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.
- (5) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi posameznik.

83. člen

(kazenska določba na področju bona za izboljšanje gospodarskega položaja na področju domače potrošnje turizma)

- (1) Z globo od 3.000 do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje ponudnik storitve na področju

turizma, ki je pravna oseba, če unovči bon v nasprotju s petim odstavkom 37. člena tega zakona.

(2) Z globo od 1.500 do 20.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik - ponudnik storitve na področju turizma.

(3) Z globo od 1.200 do 4.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka kaznuje posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost - ponudnik storitve na področju turizma.

(4) Z globo od 1.200 eurov do 4.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka kaznuje odgovorna oseba pravne osebe.

(5) Z globo od 600 do 2.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka kaznuje odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

(6) Z globo od 400 do 1.800 eurov se za prekršek iz prvega odstavka kaznuje odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(7) Za prekršek iz tega člena se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem členom.

V. DEL PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

84. člen

(prehodna določba na področju dela in plačevanja prispevkov za socialno varnost)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati 2., 3., 4., 5., 6. 7., 8., 9. 10. in 11. člen Zakona o interventnih ukrepih na področju plač in prispevkov (Ur. l. RS, št. 36/20, 49/20 – ZIUZEOP in 61/20 – ZIUZEOP-A)

85. člen

Ne glede na 34. člen Zakona o interventnih ukrepih za zaježitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo (Uradni list RS, št. 49/20 in 61/20) sorazmernost dela izredne pomoči v obliki mesečnega temeljnega dohodka ne velja za upravičence, ki so do polnega zavarovalnega časa vključeni na podlagi drugega odstavka 19. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 96/12, 39/13, 99/13 – ZSVarPre-C, 101/13 – ZIPRS1415, 44/14 – ORZPIZ206, 85/14 – ZUJF-B, 95/14 – ZUJF-C, 90/15 – ZIUPTD, 102/15, 23/17, 40/17, 65/17, 28/19 in 75/19), razen v primeru, če za posamezni mesec ni vključen v zavarovanje na podlagah 15., 16., 17. člena ali petega odstavka 25. ali šestega odstavka 19. člena ZPIZ-2 za celotni mesec.

86. člen

Podzakonske predpise iz tega zakona izda po vsebini pristojno ministrstvo.

87. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV ČLENOV

K 1. členu

Ta člen opredeljuje vsebino zakona, in sicer se tem zakonom določajo začasni ukrepi za omilitev in odpravo posledic epidemije nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (v nadaljnjem besedilu: COVID-19).

K 2. členu

Podaljša se veljavnost določb Zakona o interventnih ukrepih za zajezitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo, ki se nanašajo na odpadno embalažo in gradnjo objektov.

Zaradi izbruha epidemije COVID-19 se je problematika kopičenja in ne-prevzemanja komunalne odpadne embalaže zaostрила, ker so ukrepi, sprejeti za zajezitev oziroma omilitev širjenja epidemije COVID-19, na področju Slovenije in na področju ostalih držav še dodatno povečali delež in otežili prevzemanje komunalne odpadne embalaže pri izvajalcih javne službe zbiranja oziroma obdelave komunalnih odpadkov (v nadaljnjem besedilu: izvajalec javne službe). Zaradi povečane porabe zaščitnih sredstev v času epidemije je nastajala dodatna količina embalaže, ki se kopiči v skladiščih izvajalcev javnih služb, saj je osebna varovalna oprema shranjena v embalaži. Zato je izjemoma pomembno, da se odvoz te odpadne embalaže opravi čimprej, prav tako pa tudi, da se v čim krajšem možnem času opravijo vsi predpisani postopki, povezani z ravnanjem z embalažo in odpadno embalažo.

Zaradi sprejetih ukrepov, povezanih z omejitvijo gibanja državljanov RS, je bilo zaznati povečanje nakupov izdelkov v trgovinah kot tudi povečani spletni prodaji, kar posledično vodi v povečano količino odpadne embalaže. Po oceni izvajalcev javne službe se je količina odpadne embalaže povečala za približno 10 %.

Ker se razmere glede nakopičene embalaže, še niso spremenile, se predlagani člen sprejetega zakona ohrani do sistemske ureditve, ki bo pričela veljati predvidoma z letom 2021.

Iz podatkov Statističnega urada RS izhaja, da je vrednost v marcu 2020 opravljenih gradbenih del nižja od vrednosti gradbenih del, opravljenih v februarju 2020, in sicer za 11,8 %. Vrednost opravljenih gradbenih del na stavbah je bila nižja za 4,8 %, na gradbenih inženirskih objektih pa za 17,7 %. Vrednost opravljenih gradbenih del na stavbah je bila v marcu 2020 nižja kot v prejšnjem mesecu tako zaradi nižje vrednosti del, opravljenih na stanovanjskih stavbah (za 5,6 %), kot tudi zaradi nižje vrednosti del, opravljenih na nestanovanjskih stavbah (za 4,4 %).

V januarju in februarju letošnjega leta smo zaznali zvišanje indeksa na letni ravni, v mesecu marcu 2020 pa je bila vrednost opravljenih gradbenih del na letni ravni nižja, in sicer za 3,8 %. Nižji kot v marcu 2019 sta bili tako vrednost del, opravljenih na stavbah (za 0,1 %), kot tudi vrednost del, opravljenih na gradbenih inženirskih objektih (za 6,7 %).

Glede na navedeno bodo posledice epidemije COVID - 19 na slovensko gospodarstvo in slovenski bruto domač proizvod (BDP) hujše kot v obdobju zadnje gospodarske krize, ki se je začela v drugi polovici 2008. Po zadnjih podatkih je bilo v marcu 2020 glede na leto pred tem za tretjino manj izdanih gradbenih dovoljenj, zato bodo posledice epidemija COVID – 19 na gradbeni sektor in spremljajoče storitvene dejavnosti brez ustreznega ukrepanja države znatne. Pospešitev investiranja države, občin in zasebnih podjetij v gradnjo infrastrukture in objektov in posledično opremljanje le-teh nedvomno predstavlja pomemben prispevek za blažitev negativnih učinkov epidemije na slovensko gospodarstvo in posledično prilive v vse blagajne državnega proračuna. Poenostavitve postopkov pridobivanja dovoljenj za gradnjo in izvedba določenih procesnih dejanj (javne obravnave, tehnični pregledi) kljub ukrepom zaradi epidemije COVID – 19 so ključni za pospešen zagon investicij v Republiki Sloveniji v najkrajšem možnem času ob koncu epidemije

COVID- 19. Čimprejšnja aktivacija investicij pomembno prispeva tudi k ohranjanju delovnih mest na področju gradbeništva, prometa, dobaviteljskih verig in širšega storitvenega sektorja. Z ohranitvijo veljavnosti teh določb bi omogočili učinkovitejši zagon investicij, s čimer bi lahko ublažili padec BDP v letošnjem letu in letu 2021 na minimum.

Določbe povezane z učinkovito gradnjo pa ne bodo imele neposrednega učinka na proračun.

K. 3. členu

Odstopa se od 4. člena Zakona o spodbujanju investicij, ki se nanaša na pogoje za dodelitev spodbud na področju števila novih delovnih mest in vrednosti investicije. Spodbude se dodelijo, tudi če investicija najpozneje v treh letih po zaključku investicije ustvari in zapolni najmanj naslednje število novih delovnih mest: v predelovalni dejavnosti se število sedanjih zahtevanih delovnih mest iz 25 zniža na 10, v storitveni dejavnosti ostane na enakem številu 10, v razvojno-raziskovalni dejavnosti pa se iz sedanjih 5 zniža na 3 delovna mesta. V skladu z novim predlogom se spodbude po drugem odstavku 4. člena dodelijo, če investicija poleg pogojev iz prvega odstavka 4. člena izpolnjuje naslednje pogoje: v predelovalni dejavnosti se najnižja vrednost investicije iz sedanjih 15.000.000 eurov zniža na 12.000.000 eurov, v storitveni dejavnosti se najnižja vrednost investicije ohrani pri 3.000.000 eurov, pri razvojno-raziskovalni dejavnosti pa se najnižja vrednost investicije iz sedanjih 3.000.000 eurov zniža na 2.000.000 eurov. Poleg tega se s spremembo v drugem odstavku 4. člena pri dodelitvi spodbud predvideva vsaj ohranitev obstoječih delovnih mest. Sprememba prvega odstavka 4. člena je trajne narave, sprememba drugega odstavka 4. člena pa je začasne narave.

Namen je podpora ohranitvi števila delovnih mest v spremenjenih gospodarskih okoliščinah zaradi COVID-19, kot tudi spodbujati investicije z višjo dodano vrednostjo. Višja dodana vrednost je tesno povezana z višjo produktivnostjo, to pa je najlažje povečati s pravilno usmerjenimi investicijami, tako da bi podjetja reinvestirala čim več dobičkov v nove projekte z visoko dodano vrednostjo.

V Poročilu o produktivnosti za leto 2019 je Urad RS za makroekonomske analize in razvoj (v nadaljevanju: Umar) izpostavil, da je produktivnost ključni dolgoročni dejavnik gospodarskega razvoja in blaginje prebivalstva. Po ugotovitvah UMAR se produktivnost zrcali v večji dodani vrednosti ustvarjenega kot posledica učinkovitejše kombinacije uporabljenih inputov zaradi novih idej in tehnoloških ter netehnoloških inovacij, kot so na primer inovacije v poslovnih modelih, organizaciji in postopkih dela. S tem se izboljšuje konkurenčnost podjetja (na mikro ravni) oziroma gospodarstva (na makro ravni), kar ob politikah, ki zagotavljajo enakomernejšo razporeditev dohodka, omogoča dvig življenjskega standarda in blaginje prebivalstva.

V Sloveniji smo dolgoročni pomen produktivnosti, ki izhaja iz razvoja in inovacij, kot enega ključnih dejavnikov blaginje prebivalstva pripoznali v krovnem strateškem dokumentu države. Eden od ciljev Strategije razvoja Slovenije 2030 je do leta 2030 doseči 95 % povprečne produktivnosti držav EU, za katero je slovensko gospodarstvo ob sprejetju strategije v letu 2017 zaostajalo okoli petino.

Slovenija se po podatkih UMAR uvršča med gospodarsko srednje razvite države EU, zaostanek za najrazvitejšimi pa je povezan z nižjo produktivnostjo. Produktivnost dela je leta 2018 za 17 % zaostajala za povprečno v EU in je v celoti pojasnjevala vrzel med Slovenijo in povprečjem EU v gospodarski razvitosti, merjeni z BDP na prebivalca. Tako kot po gospodarski razvitosti, se tudi po produktivnosti dela Slovenija uvršča pred večino novih in za večino starih članic EU. Približevanje povprečju EU pa je razmeroma počasno.

K 4. členu

Kot dohodek v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo se šteje dohodek od malega obsega prve stopnje predelave lastnih kmetijskih in gozdarskih pridelkov, ki se štejejo za

pridelke osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, če se člani kmečkega gospodinjstva tako prostovoljno odločijo in to priglasijo davčnemu organu v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, pri čemer se odstopa od pogoja, ki določa višino prihodka dejavnosti iz 3.500 eura.

K 5. členu

Slovenske občine k celotnemu slovenskemu javnemu dolgu prispevajo le simbolno. Poleg tega so v povprečju nizko zadolžene, zadnja leta se je zadolženost še zmanjševala. Kljub temu pa v določenih občinah, kjer beležijo večjo investicijsko aktivnost, ocenjujejo, da bi v prihodnje lahko prišlo do pomanjkanja proračunskih sredstev. Zato bo več zadolževanja za izvedbo najbolj zahtevnih občinskih projektov dodatno zadolževanje nujno. Zaradi dviga omejitve splošne zadolžitve se bodo občine skupaj za dve odstotni točki lahko zadolžile (če bi bila ročnost kreditov 10 let) za ocenjenih dodatnih 400 mio evrov.

K 6. členu

Komisija za preprečevanje korupcije (KPK) je v presoji nezdržljivosti županov s funkcijo članstva v organih upravljanja oziroma nadzora reprezentativnih združenj občin ugotovila, da niti Zakon o lokalni samoupravi (ZLS) niti Evropska listina lokalne samouprave (MELLS) ne določata, kdo so lahko zakoniti zastopniki oziroma člani organov združenj občin. V konkretni presoji je ugotovila navzkrižje zakonskih rešitev, ki jih ureja omenjeni člen ZLS in 27. člen Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (Uradni list RS, št. 69/11 – uradno prečiščeno besedilo). Slednji namreč ureja nezdržljivost županov in podžupanov, tako poklicnih kot nepoklicnih z nekaterimi funkcijami, pri čemer kot izjeme ne določa, da smejo ti hkrati opravljati tudi funkcije v organih zastopanja, upravljanja in nadzora v združenjih občin. Zato funkcija župana, ki je član navedenih organov v združenjih občin, ni združljiva z opravljanjem njegove funkcije.

MELLS (Zakon o ratifikaciji Evropske listine lokalne samouprave (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 15/96) v 10. členu določa, pravico lokalnih oblasti do oblikovanja konzorcijev za izvajanje nalog skupnega pomena in da se jim prizna pravica do združevanja za varstvo in pospeševanje skupnih koristi. Zaradi odločitve KPK bi lahko prišlo do izvotlitve te pravice, saj pomembnemu delu funkcionarjev občin (županov in podžupanov) lahko onemogoči dostop do funkcij v organih zastopanja, upravljanja in nadzora združenj občin. Z dopolnitvijo člena ZLS gre ta pravica vsem voljenim funkcionarjem, v skladu s 34.a členom ZLS so to člani občinskega sveta, župan in podžupan občine, ne glede na to, ali svojo funkcijo opravljajo nepoklicno ali poklicno. Trenutno so v organih zastopanja, upravljanja in nadzora v združenjih v večini imenovani župani in podžupani, se pravi prav tisti funkcionarji, za katere velja po ZIntPK prepoved članstva in dejavnosti.

Zaradi ugotovitev KPK glede navzkrižja omenjenih zakonskih določb so župani in podžupani, ki so člani v organih zastopanja, upravljanja in nadzora v združenjih soočeni z zahtevo KPK, da odpravijo predmetno nezdržljivost funkcij. Takšna rešitev je v nasprotju z določbami MELLS, po drugi pa bi, posebej v zaostrenih pogojih, kot jih prinaša epidemija COVID-19 in njene posledice, povzročila resno motnjo za delovanje reprezentativnih združenj občin. To pa ima lahko nepopravljive posledice na vlogo in položaj občin v razmerju do državnih organov, saj prav reprezentativna združenja predstavljajo interese svojih članic pred državnimi organi, kadar ti oblikujejo ali sprejemajo zakone, ali druge predpise, s katerimi se določajo naloge, pravice, obveznosti in odgovornosti občin, ali se s predpisi kako drugače posega v njihove koristi. Priprava in sprejemanje predpisov za omilitev in odpravo posledic epidemije COVID-19 vsekakor sodi mednje.

Z navedeno rešitvijo se odpravlja navzkrižje določb ZLS in ZIntPK, ki urejajo nezdržljivost funkcij in zastopanje v organih reprezentativnih združenj občin in hkrati vzpostavlja pogoje, ko delo reprezentativnih združenj občin v času aktivnosti za omilitev in odpravo posledic epidemije COVID-19 ne bo moteno.

K 7. členu

Določi se odstop od določb ZJN-3 glede projektnih natečajev.

K 8. členu

Določi se odstop od določb Zakona o nalezljivih boleznih glede odreditve karantene in opredelitve karantene.

K 9. členu

Predlagani člen določa trajanje ukrepov II. Dela zakona.

K 10. členu

Določi se trajanje ukrepov III. Dela zakona.

K 11. členu

Z zakonom se z namenom ohranitve delovnih mest zaradi posledic epidemije in preprečitvijo odpuščanja delavcev iz poslovnih razlogov ureja možnost odreditve dela s skrajšanim delovnim časom tistih delavcev, ki imajo sklenjeno pogodbo o zaposlitvi za polni delovni čas. Polni delovni čas je lahko v skladu s 143. členom Zakona o delovnih razmerjih (v nadaljnjem besedilu: ZDR-1) določen v razponu med 36 in 40 ur na teden.

Delodajalec bo tako lahko delavcu, ki ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi za polni delovni čas, v primeru začasne nemožnosti zagotavljanja dela iz poslovnih razlogov, začasno odredil delo s skrajšanim delovnim časom (od 20 do 35 ur na teden), v preostalem deležu do polnega delovnega časa pa delavca hkrati delno napotil na začasno čakanje na delo.

Ukrep predstavlja možnost odmika od temeljne obveznosti delodajalca, da delavcu zagotavlja delo v obsegu, kot je dogovorjeno s pogodbo o zaposlitvi.

Delodajalec bo lahko s strani Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje (v nadaljnjem besedilu: zavod) uveljavljal delno povračilo izplačanega nadomestila plače (subvencijo) za obdobje delnega začasnega čakanja delavca na delo v deležu od 20 do 5 ur tedensko.

K 12. členu

Ukrep subvencioniranja skrajšanja delovnega časa v obliki odreditve dela s skrajšanim delovnim časom se izvaja kot ukrep aktivne politike zaposlovanja (v nadaljnjem besedilu: APZ) in je pripravljen na podlagi drugega odstavka 29. člena ZUTD, v skladu s katerim lahko ministrstvo, pristojno za delo, ob nastopu večjih neskladij na trgu dela in v kriznih obdobjih pripravi dodatne ukrepe APZ z namenom ohranitve večjega števila delovnih mest, preprečevanja prehoda v odprto brezposelnost ali usposabljanja in izobraževanja z namenom zaposlitve pri novem delodajalcu.

K 13. členu

V tem členu so določeni pogoji za uveljavitev subvencije.

Subvencijo lahko uveljavlja delodajalec, ki:

- je pravna ali fizična oseba in je bil v Poslovni register Slovenije vpisan pred 13. 3. 2020,
- zaposluje delavce na podlagi pogodbe o zaposlitvi za polni delovni čas,
- po njegovi oceni vsaj 10 % zaposlenim ne more zagotavljati 90 % dela,
- ni neposredni ali posredni uporabnik proračuna Republike Slovenije oziroma občine oziroma tisti delodajalec, katerega delež od prihodkov iz javnih virov v letu 2019 ni bil višji od 50%.

Ker je namen ukrepa začasne odreditve dela s skrajšanim delovnim časom ob hkratni delni napotitvi delavca na začasno čakanje na delo v ohranitvi delovnih mest, tega ukrepa ni dopustno uporabiti v času, ko je delavec že v odpovednem roku.

V tem členu se določa tudi obveznost delodajalca, da se mora pred sprejetjem odločitve o odreditvi dela s skrajšanim delovnim časom posvetovati s sindikati pri delodajalcu, ali če sindikata pri delodajalcu ni, s svetom delavcev in pridobiti njihovo pisno mnenje. Če pri delodajalcu ni

sindikata niti sveta delavcev, mora delodajalec pred sprejetjem odločitve obvestiti delavce na pri delodajalcu običajen način (za sindikat pri delodajalcu se v skladu s sedmim odstavkom 10. členom ZDR-1 šteje reprezentativni sindikat, ki imenuje ali izvoli sindikalnega zaupnika po 205. členu ZDR-1).

Če se spremenijo okoliščine odreditve dela s skrajšanim delovnim časom, zlasti obseg dela s skrajšanim delovnim časom, število zaposlenih, ki jim bo takšno delo odrejeno, in trajanje odreditve, ki so bile podlaga za sprejetje odločitve, je treba opraviti novo posvetovanje in pridobiti pisno mnenje.

K 14. členu

Člen določa časovno obdobje, v katerem lahko delodajalec delavcu, s katerim ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi za polni delovni čas, zaradi začasne nemožnosti zagotavljanja dela iz poslovnega razloga odredi delo s skrajšanim delovnim časom. Člen določa tudi časovno omejitev z absolutnim rokom trajanja ukrepa do 31.12.2020. Delodajalec bo za navedeno obdobje ob predpostavki izpolnjevanja pogojev subvencijo uveljavljal mesečno za pretekli mesec.

K 15. členu

Člen določa pravice in obveznosti delavca, ki mu delodajalec začasno odredi delo s skrajšanim delovnim časom in ga hkrati napoti na začasno čakanje na delo.

Delavcu, ki mu delodajalec začasno odredi delo s skrajšanim delovnim časom, se delovnopравни status ne spremeni. Ključno pri tem ukrepu je prav to, da se pogodba o zaposlitvi za polni delovni čas ne spremeni. Delavec ohrani zaposlitev s polnim delovnim časom, posledično je tudi v vsa socialna zavarovanja še naprej vključen v polnem obsegu in ohrani tudi vse pravice in obveznosti iz sklenjenega delovnega razmerja, razen tistih, za katere ta zakon določa drugače.

Delavec ima obveznost začasno opravljati delo v deležu delovnega časa, ki ga v pisni odredbi opredeli delodajalec. Delež delovnega časa mora obsegati najmanj polovico polnega delovnega časa (najmanj 20 ur na teden), ki ga ima opredeljenega v pogodbi o zaposlitvi. Za delež odrejenega skrajšanega delovnega časa ima pravico do 100% plače, za delež začasnega čakanja na delo pa pravico do nadomestila plače v višini 80% osnove za nadomestilo plače, ki je določena z ZDR-1, za primer začasne nezmožnosti zagotavljanja dela iz poslovnega razloga.

Če je delavec v času začasnega odrejenega skrajšanega delovnega časa upravičeno odsoten z dela (npr. zaradi izrabe letnega dopusta, praznika oziroma z zakonom določenega prostega dneva, bolniške odsotnosti), ima pravico do višine nadomestila plače, kot to določa ZDR-1 (100% plače v primeru izrabe letnega dopusta ali na dan praznika oziroma z zakonom določenega prostega dneva, 80% plače v primeru bolniške odsotnosti, ki gre v breme delodajalca) in se pri tem upošteva polni obseg delovne obveznosti v skladu s sklenjeno pogodbo o zaposlitvi za polni delovni čas. Ker delavec ohranja zaposlitev za polni delovni čas tudi v času izvajanja ukrepa odreditve dela za krajši delovni čas in ostaja vključen v socialna zavarovanja v polnem obsegu, delodajalec pa za delež delovnega časa, za katerega je napoten na začasno čakanje, lahko uveljavi pravico do subvencije, delavec ne sme biti prikrajšan pri upravičenjih, ki izhajajo iz sklenjene pogodbe o zaposlitvi za polni delovni čas.

Delodajalec pisno odredi delavcu delo s skrajšanim delovnim časom in določi obseg krajšega delovnega časa, ki ne sme biti krajši od polovice polnega delovnega časa (ne sme biti krajši od 20 ur na teden), času trajanja dela s skrajšanim delovnim časom, razporeditvi delovnega časa ali načinu razporeditve delovnega časa, času trajanja odmora med delom, višini povračila stroškov v zvezi z delom, možnosti in načinu poziva delavcu, da delo ponovno opravlja s polnim delovnim časom ter višino nadomestila plače za delež začasnega čakanja na delo.

Delavec bo moral na zahtevo delodajalca ponovno opravljati delo v polnem obsegu delovnega časa. Delodajalec se bo za vrnitev delavca na delo v polnem obsegu delovnega časa odločil glede na spremenjene potrebe v delovnem procesu.

Na podlagi določb Zakona o urejanju trga dela se lahko v evidenco iskalcev zaposlitve prijavijo vse osebe, ki potrebujejo ukrepe, ki se iskalcem zaposlitve zagotavljajo po tem zakonu (npr. delovno aktivne ali neaktivne osebe, študenti ipd.). Iskalci zaposlitve se lahko vključijo v nekatere ukrepe vseživljenjske karijerne orientacije (informiranje o trgu dela, samostojno vodenje kariere) in v posredovanje zaposlitve. V okviru ukrepov APZ se lahko vključijo v programe izobraževanja ali usposabljanja. Delavec se bo torej lahko v času odrejenega krajšega delovnega časa prav tako prijavil v evidenco iskalcev zaposlitve in si z morebitnim vključevanjem v našete storitve zavoda ali ukrepe APZ zvišal svoje zaposlitvene možnosti. V času dela s polnim delovnim časom pa delavec ni zavezan izvajati aktivnosti iz ukrepov APZ.

K 16. členu

Glede na to, da je ukrep možne začasne odreditve dela s skrajšanim delovnim časom možno uporabiti le pri delavcih, ki imajo sklenjeno pogodbo o zaposlitvi s polnim delovnim časom, ta člen dodatno opredeljuje, da ukrepa ni mogoče uporabiti v primeru delavcev, ki imajo sklenjeno pogodbo o zaposlitvi s krajšim delovnim časom na podlagi posebnih predpisov, ne glede na to, da imajo ti delavci pravice iz socialnega zavarovanja, kot če bi delali polni delovni čas (delavci, ki imajo sklenjeno pogodbo o zaposlitvi za krajši delovni čas v skladu s predpisi o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, predpisi o zdravstvenem zavarovanju ali predpisi o starševskem dopustu).

K 17. členu

Kot izhaja iz 11. člena predloga zakona, se ukrep subvencioniranja skrajšanja delovnega časa v obliki delne napotitve delavca na začasno čakanje na delo izvaja kot ukrep APZ skladno z določbami Zakona o urejanju trga dela (ZUTD). Izbor delodajalcev poteka na podlagi javnega povabila za zbiranje ponudb, objavljenega s strani zavoda, do porabe sredstev. Zavod bo izbranim delodajalcem na podlagi njihove mesečne vloge izdal sklep o dodelitvi subvencije, na podlagi izdanega sklepa pa bo delodajalec z zavodom sklenil pogodbo o subvencioniranju, katere bistvena vsebina je določena v tretjem odstavku. Glede na to, da je glavni namen ukrepa v ohranitvi delovnih mest, se bo moral delodajalec v skladu s četrtem odstavkom tega člena v zameno za prejem subvencije zavezati, da v obdobju prejemanja subvencije in še mesec dni po tem obdobju ne bo začel postopka odpovedi pogodbe o zaposlitvi iz poslovnega razloga delavcem, ki jim je odredil delo s skrajšanim delovnim časom, ali odpovedal pogodbe o zaposlitvi iz poslovnega razloga večjemu številu delavcev.

K 18. členu

Člen določa višino subvencije, ki je določena glede na višino minimalne plače (II. bruto) in glede na obseg zagotavljanja dela delavcu, izplačevala pa se bo mesečno. Delodajalec bo subvencijo lahko uveljavil tudi za nepoln mesec, pri čemer bo upravičen do njenega sorazmernega dela.

Iz same narave in opredelitve ukrepa izhaja, da je delodajalec upravičen do subvencije le takrat, ko se delo opravlja s skrajšanim delovnim časom in se izplača subvencija le za dneve, ko delavec dela in za tisti del delovnega, ki je skrajšan. Subvencija se sorazmerno zmanjša za čas, odsotnosti v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja (npr. ko delavec koristi letni dopust, je odsoten iz zdravstvenih razlogov itn.).

K 19. členu

Z ukrepom začasne odreditve dela s skrajšanim delovnim časom in delnim povračilom nadomestila plače – subvencijo se želijo ohraniti delovna mesta oziroma začasno preprečiti odpuščanje delavcev iz poslovnih razlogov, zato je določeno, da v obdobju vključenosti v

interventni ukrep delodajalec delavcem, ki jim je začasno odredil delo s skrajšanim delovnim časom, ne sme začeti postopka odpovedi pogodbe o zaposlitvi iz poslovnih razlogov. Poleg tega mora delodajalec tem delavcem ohraniti zaposlitev še mesec dni po obdobju prejemanja subvencije. Delodajalec tudi ne sme odpovedati pogodbe o zaposlitvi večjemu številu delavcem iz poslovnega razloga.

Dodatno zakon delodajalcu prepoveduje odreditev nadurnega dela, prerazporejanje ali neenakomerno razporejanje delovnega časa, če bi to delo lahko opravili delavci, ki jim je bilo odrejeno delo s skrajšanim delovnim časom ter prepoveduje izplačilo dividend in nagrad poslovodstvu.

Zakon delodajalcu nalaga vodenje evidence o izrabi delovnega časa delavca, ki mu odredi delo s skrajšanim delovnim časom tako, da je iz nje razviden čas prihoda in odhoda delavca iz dela. Z namenom preprečitve zlorab se mora čas prihoda in odhoda iz dela v evidenco o izrabi delovnega časa vpisati ob dejanskem prihodu in odhodu delavca iz dela.

V primeru nespoštovanja pravil, določenih v tem členu, bo moral delodajalec v celoti vrniti prejeta sredstva z zakonitimi zamudnimi obrestmi. Prav tako bo moral prejeta sredstva v celoti vrniti z zakoniti zamudnimi obrestmi, če začne postopke likvidacije po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, v obdobju prejemanja sredstev in po prenehanju prejemanja sredstev, ki je enako obdobju prejemanja sredstev.

Delodajalec, ki je prejel subvencijo na podlagi tega zakona, mora v primeru, da je od uveljavitve tega zakona prišlo do izplačila dobička, nakupov lastnih delnic ali lastnih poslovnih deležev, izplačil nagrad poslovodstvu oziroma dela plač za poslovno uspešnost poslovodstvu, izplačanih v letu 2020 oziroma za leto 2020, o tem seznaniti Finančno upravo Republike Slovenije. Prejeta sredstva mora vrniti po vročitvi odločbe, skupaj z zakonsko določenimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od dneva prejema subvencije iz tega zakona do dneva vračila.

K 20. členu

Člen določa organ izvajanja nadzora nad dodelitvijo in izplačevanjem subvencije, kar bo izvajal zavod, ki mu člen v ta namen zagotavlja brezplačno pridobivanje podatkov, potrebnih za odločanje o zahtevkih delodajalcev, iz obstoječih zbirk osebnih podatkov nosilcev socialnih zavarovanj in FURS.

V nadaljevanju se s členom ureja hramba podatkov ter njihova obravnava po preteku roka hrambe.

K 21. členu

Zavod bo podatke o prejemnikih subvencije in o višini prejetih zneskov periodično objavljaj na svoji spletni strani.

K 22. členu

Za inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega zakona se s tem členom določa Inšpektorat Republike Slovenije za delo.

K 23. členu

Člen določa pogoje dodelitve državne pomoči. Javna sredstva, ki jih delodajalec prejme na podlagi tega zakona, zanj predstavljajo državno pomoč. Za ukrep bo skladno s Sporočilom Komisije Začasni okvir za ukrepe državne pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19 priglašena nacionalna shema.

K 24. členu

S tem členom se uveljavlja nezdržljivost ukrepa z delnim povračilom nadomestila plače delavcem na začasnem čakanju na delo in za delodajalce na področju gostinstva in turizma, in sicer na ravni delodajalca.

K 25. členu

Določba omogoča upravičenost do koriščenja ukrepa skrajšanja polnega delovnega časa v času njegove veljavnosti tudi delodajalcem, ki jim subvencija po tem zakonu ne bo dodeljena. Namen določbe je v tem, da pridobitev subvencije ne predstavlja pogoja za skrajšanje delovnega časa in napotitev delavcev na začasno čakanje na delo v skladu z določbami tega zakona, pri čemer bo seveda takšen ukrep finančno v celoti bremenil delodajalca.

K 26. členu

Člen določa vsebino ukrepa delnega povračila nadomestila plače delavcem na začasnem čakanju na delo in za delodajalce na področju turizma in gostinstva in drugih, taksativno opredeljenih dejavnosti (SKD).

K 27. členu

Člen določa omejitve oziroma trajanje ukrepa.

K 28. členu

Člen določa pravice in obveznosti delavcev.

K 29. členu

Člen določa višino nadomestila plače.

K 30. členu

Člen ureja pravice delavcev s pravicami iz socialnih zavarovanj.

K 31. členu

Člen določa višino delnega povračila izplačanega nadomestila plače.

K 32. členu

Člen ureja postopek in način uveljavljanja povračila nadomestila plače.

K 33. členu

Člen določa izvajanje nadzora nad dodelitvijo in izplačevanjem nadomestil plače ter izvajanjem pogodbe.

K 34. členu

Ta člen določa, kakšne so obveznosti delodajalca.

K 35. členu

Ta člen določa, da inšpekcijski nadzor izvaja Inšpektorat RS za delo.

K 36. členu

Ta člen določa pogoje za dodelitev državne pomoči za predmetni ukrep.

K 37. členu

Člen ureja uvedbo bona z namenom odprave posledic epidemije v turizmu za izboljšanje gospodarskega položaja na področju domače potrošnje turizma. Upravičenec do bona je oseba, ki izpolnjuje pogoje. Ponudniki storitev na področju turizma so subjekti, ki opravljajo dejavnosti po Standardni klasifikaciji dejavnosti 55.10 – Dejavnost hotelov in drugih podobnih nastanitvenih

obratov, 55.20 – Dejavnost počitniških domov in podobnih nastanitvenih obratov za kratkotrajno bivanje, 55.30 – Dejavnost avtokampov, taborov. Bon za spodbujanje domače potrošnje na področju turizma se dodeli v višini 200 ali 50 eurov in se unovči do 31. 12. 2020 za storitev nastanitev ali za nastanitev z zajtrkom. Če upravičenec bona ne unovči do 31. 12. 2020, ne more zahtevati izplačila bona v denarju od Republike Slovenije. Ponudnik storitve oziroma upravičenec bo od Finančne uprave Republike Slovenije prejel sredstva v višini unovčenega bona. Način unovčitve bona preko informacijskega sistema FURS in povračila sredstev podrobneje predpiše Vlada RS z uredbo v 8 dneh po uveljavitvi tega zakona. FURS za namen izvajanja tega ukrepa pridobi podatke o nastanitvah iz evidenc AJPES. Sredstva za izplačilo bona se zagotavljajo iz Proračuna Republike Slovenije. Ne glede na zakon, ki ureja dohodnino, se od bona ne plača dohodnina, prav tako se bon ne upošteva za ugotavljanje materialnega položaja vlagatelja in oseb, ki se upoštevajo poleg vlagatelja, v skladu z Zakonom o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev.

FURS za namen izvajanja tega ukrepa pridobi podatke iz registra nastanitvenih obratov o gostih in prenočitvah iz knjige gostov iz baze podatkov eTurizem Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (AJPES), in sicer podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 7. in 8. točke sedmega odstavka 39. člena Zakona o prijavi prebivališča (Uradni list RS, št. 52/16). AJPES podatke zagotavlja FURS z neposrednim prevzemom podatkov. AJPES in FURS skleneta za namen posredovanja podatkov poseben dogovor, v katerem se med drugim zavezujeta, da zagotavljata ustrezne postopke in ukrepe za zavarovanje osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

Nadzor nad ponudnikom storitev izvaja Tržni inšpektorat Republike Slovenije v skladu s predpisi, ki urejajo inšpekcijski nadzor(v nadaljevanju: TIRS). FURS bo TIRS na zahtevo zagotavljal podatke za izvajanje nadzora, in sicer podatke o ponudniku storitev: matična številka zasebnika ali pravne osebe in davčna številka; podatke o osebi, ki je unovčila bon – upravičencu do bona (gosta): osebno ime upravičenca do bona, davčna številka; datum prihoda in odhoda gosta.

Bon se uvaja z namenom odprave posledic epidemije v turizmu za izboljšanje gospodarskega položaja na področju domače potrošnje turizma, kot predpogoja za preživetje dejavnosti, ohranjanju delovnih mest v turizmu kot tudi povečanja priliva v davčno blagajno. Turizem kot gospodarska panoga bo potrebovala najdlje časa za okrevanje zato je ukrep vzpodbude domače potrošnje zelo pomemben, saj je hiter in učinkovit.

Z ukrepom vlade in objavo epidemije zaradi COVID19, so se s 13. 3. 2020 zaprli vsi nastanitveni obrati v Sloveniji. Turizem je v Sloveniji izjemno pomemben, saj predstavlja kar 10% BDP in zaposluje preko 50.000 ljudi. Glede na izjemno rast v preteklih obdobjih je bilo pričakovati, da bomo tudi v letu 2020 uspešni in da bomo preseгли 3 mlrd eur prilivov iz naslova izvoza potovanj. Kljub poudarjanju pomena mednarodnega turizma, ki je v Sloveniji že presegel 70% v prihodih in ustvarjenih nočitvah tujih gostov, se slovenski turizem zaveda tudi pomena domačega turizma, ki ustvarja slabih 30% realizacije v Sloveniji. Ne gre pa podcenjevati tudi kupno moč slovenskega turista v tujini, ki je v letu 2019 predstavljala cca 600 mio eur.

Ukrep ima zelo pomemben multiplikativen učinek. Ob predpostavki, da bo turizem v letu 2020 utrpel od 60 do 70 % upada zaradi COVID19, bi s tem ukrepom pospeševanja potrošnje v Sloveniji, to pomenilo bistveno ublažitev upada. Multiplikativen učinek bi bil zaznan že v letu 2020. Povečanje povpraševanja zaradi bona = rast za 600 mio eur (pri tem upoštevamo, da bodo prebivalci poleg stimulusa države od 200 eur porabili dodatna sredstva). Multiplikativni učinek na gospodarstvo = rast za 928 mio eur. Multiplikativni učinek na bruto plače = rast za 521 mio eur (Izplačane bruto plače zaposlenih, ki bodo ostali zaposleni, zaradi večjega obsega dela manj odpuščanj in bistveno manj transferjev za nezaposlene). S tem se izgube v turizmu zmanjšajo za približno eno tretjino in turistično gospodarstvo zaključi leto 2020 z povprečnimi izgubami 25 do 30 %.

Ukrep se uvaja zaradi pospešitve povpraševanja, ki je ključno za ohranitev in razvoj dejavnosti ter za ohranitev delovnih mest zaposlenih v turizmu. Lažji in hitrejši zagon dejavnosti je ključen za preživetje dejavnosti po sprostitvi ukrepov zaradi epidemije COVID-19. Ukrep ne pomeni le odliva iz državnega proračuna ampak tudi priliv iz naslova DDV in davka ter prispevkov iz naslova bruto plač v turizmu in s turizmom povezanimi dejavnostmi. Ne smemo pozabiti multiplikativnega učinka, saj se s tem zažene poraba skozi verigo vrednosti (trgovina, kmetijstvo, prevozi. ipd) torej stimulacija proizvodnje v dejavnostih povezanih s turizmom. Ukrep tudi vpliva na izboljšanje percepcije domačega trga in ga pospešuje.

Poudariti je potrebno, da bo regres za letni dopust zaposlenim izplačan s strani delodajalcev v skladu z zakonodajo in se s tem ukrepom ne posega v pravice delavca po delovnopravni zakonodaji.

K 38. členu

Poleg sistemskih pomoči za gospodarstvo, ki temeljijo na »zakon o interventnih ukrepih« so za področja gospodarstva potrebne dodatne finančne spodbude in sicer državne pomoči v obliki nepovratnih in povratnih sredstev. S temi finančnimi spodbudami je potrebno nasloviti predvsem likvidnostne ukrepe poslovanja ter s tem omogočiti preživetje podjetji, ter podjetja podpreti v njihovem prestrukturiranju, proizvodnjah in ostalih poslovnih procesov za soočanje s posledicami COVID19. Spodbude se bodo dodeljevale na podlagi javnega razpisa, javnega poziva in neposredne potrditve operacije, oziroma skladno z zakonom o javnih financah oziroma Zakonom o podpornem okolju za podjetništvo.

Ukrep za pomoč predelovalni dejavnosti na obmejnih problemskih območjih je namenjen izključno MSP (katerih velikost je opredeljena v skladu s Prilogo 1 Uredbe 651/2014/EU), iz SKD dejavnosti C-predelovalna dejavnost. Značilnost teh podjetij je, da je njihovo delovanje vezano predvsem na lokalni trg ter da ta podjetja zaposlujejo lokalno prebivalstvo na manj razvitem področju Slovenije. Delovanje teh podjetij je bilo močno prizadeto z zaprtjem državnih mej. Z dodelitvijo finančnih spodbud podjetjem se bo omogočila ohranitev zaposlenosti v občinah obmejnega problemskega območja, za katero je značilna nizka stopnja poseljenosti in manjša stopnja razvitosti glede na povprečje Slovenije.

Ukrep za pomoč sektorju turizma in gostinstva je namenjen sofinanciranju stroškov zaradi izpada v prihodkih zaradi posledic epidemije COVID-19 v majhnih in srednje velikih podjetjih, ki opravljajo dejavnost v nastanitvenih gostinskih obratih ter restavracijah in gostilnah. Ta segment turistične ponudbe predstavlja ključni in zaradi epidemije COVID-19 zelo prizadet del slovenske turistične ponudbe. Ta ukrep je namenjen pomoči za ohranitev turističnih objektov v času, ko gospodarski subjekti zaradi zunanjih objektivnih okoliščin in ukrepov, ki so posledica epidemije in svetovne pandemije Covid-19 ne morejo ustvarjati nobenih prihodkov, medtem, ko določeni nujni stroški za ohranjanje turističnih objektov v minimalni kondiciji nastajajo in v pogojih ogrožene likvidnosti in plačilne sposobnosti podjetij postavljajo v izredno kritično situacijo ohranitev le-teh.

Turizem je tista gospodarska dejavnost, ki je zaradi pandemije SARS-CoV-2 še posebej prizadeta, saj se je poslovanje v panogi popolnoma ustavilo. Približujemo se napovedanemu najslabšemu scenariju za turizem, saj so bile implementirane prepovedi potovanj v več državah in sicer hitreje, kot je bilo pričakovano. WorldTravelandTourismCouncil (WTTC) je objavil posodobljeno raziskavo, ki kaže 50 % povečanje tveganja za izgubo službe v turističnem sektorju, V sektorju potovanj in turizma je vsak dan izgubljenih milijon delovnih mest (kar skupaj predstavlja izgubo v višini skoraj 552 milijard \$), v celotnem sektorju je ogroženih do 50 milijonov delovnih mest, kar vpliva na vse ravni turistične industrije. Množično zapiranje gostinskih in nastanitvenih obratov, prekinitev večine mednarodnih letov in prepovedi potovanj imajo katastrofalni domino učinek, ki je prizadel ogromno število ponudnikov.

Še posebej ranljiva so mala in srednje velika podjetja. V prvi vrsti so najbolj ogroženi gostinski in nastanitveni obrati, ki predstavljajo osnovni temelj turistične ponudbe v Sloveniji. Medtem, ko smo v slovenskem turizmu v zadnjih letih na podlagi Strategije trajnostne rasti slovenskega turizma 2017-2021 sistematično gradili na trajnostnem razvoju in dvigu kakovosti ter so nastanitveni in

gostinski obrati bistveno nadgradili svojo ponudbo z vidika inovativnosti, kakovosti in trajnosti ter pridobili številna priznanja in certifikate kakovosti, je sedaj njihov obstoj ogrožen, s čimer je ogrožena tudi vizija razvoja slovenskega turizma kot destinacije za 5-zvezdična doživetja.

Izvede se javni razpis, v okviru katerega se upravičencem, ki dejavnost opravljajo v SKD 55.10 (Dejavnost hotelov in drugih podobnih nastanitvenih obratov) in 56.10 (Dejavnost restavracij in druga in druga strežba jedi), ki zaposlujejo vsaj 5 oseb in so imele v lanskem letu vsaj 200.000 eur prihodkov (velja za SKD 55.10) oziroma zaposlujejo vsaj 8 oseb in so imeli v lanskem letu vsaj 300.000 eur prihodkov (velja za SKD 56.10), dodeli možnost sofinanciranja v odstotku glede na razpoložljiva sredstva od 30% njihovega prometa v letu 2019, kar je enakovredno štirim mesecem izpada prihodkov v času epidemije Covid-19. Ostale pogoje in višino razpoložljivih sredstev določi MGRT v javnem razpisu.

Cilji ukrepa so:

- ohranitev obstoja dejavnosti in zaposlenih v gostinstvu in turizmu,
- lažji ponovni zagon dejavnosti po sprostitvi ukrepov zaradi epidemije COVID-19,
- ohranjanje zastavljene vizije razvoja turizma v skladu s Strategijo trajnostne rasti slovenskega turizma 2017-2021.

Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo pripravi Program finančnih spodbud COVID, ki predstavlja pravno podlago za dodelitev finančnih spodbud podjetjem v obliki nepovratnih ali povratnih sredstev.

K 39. členu

V času epidemije COVID-19 se podjetja soočajo z velikimi likvidnostmi težavami. S predlaganim členom bomo omogočili finančna sredstva, ki so že zagotovljena v proračunu Republike Slovenije (bilanca B), za hitre in zelo ugodne likvidnostne kredite prek Slovenskega podjetniškega sklada in Slovenskega regionalnega razvojnega sklada. Javni skladi so namreč finančne institucije, ki zagotavljajo finančne produkte podjetjem, predvsem mikro, malimi in srednje velikimi podjetjem, ki so najbolj prizadeti v času krize ter se lahko hitro odzovejo na potrebe na trgu.

S predlaganim členom bomo omogočili javnim skladom, da prejmejo namensko premoženje in ga uporabijo za likvidnostna sredstva za podjetja. Namensko premoženje se lahko zmanjša do minimuma namenskega premoženja, kar je opredeljeno v drugem odstavku 7. člena Zakona o javnih skladih. V pogodbi med ustanoviteljem in javnim skladom se natančneje opredelijo pogoji prenosa sredstev in nameni, za katere se uporabijo. S tem pa tudi ter s tem poda soglasje k morebitnem zmanjšanju namenskega premoženja. Sklep o zmanjšanju namenskega premoženja zaradi pokrivanja presežka odhodkov nad prihodki v rezultatu poslovanja javnega sklada na podlagi tega odstavka sprejme ustanovitelj ob sprejemu letnega poročila javnega sklada skladno z določili zakona, ki ureja delovanje javnih skladov

K 40. členu

S členom se odstopa od določb ZJN-3 (dvig višina ocenjene vrednosti za javno naročanje gradenj, do katere je dovoljeno izvesti postopek naročila male vrednosti na splošnem področju. Z odstopom bo v več primerih mogoče izvesti postopek naročila male vrednosti, ki je sicer še vedno enako transparenten postopek kot odprti postopek, je pa zaradi svoje narave hitrejši in manj administrativno obremenjuje gospodarske subjekte pri pripravi ponudb. Zaradi tega bodo naročila hitreje plasirana v gospodarstvo, ki bo s tem dobilo hitreje nove priložnosti za delo in novih naročil.

Z Zakonom o javnem naročanju se je uvedel minimalni prag zapadlih, neplačanih terjatev, od katerega dalje morajo naročniki izločiti ponudnike – neplačnike davkov in prispevkov za socialno varnost, s čimer je bil že implementiran sicer tudi popravni mehanizem, ki ga direktive s področja javnega naročanja dopuščajo tudi v tem primeru. Namen te določbe je bil v tem, da se iz postopkov javnega naročanja ne izločajo ponudniki, ki praviloma redno poravnava svoje obveznosti in je njihov dolg iz naslova neplačanih davkov oziroma prispevkov za socialno varnost nastal zaradi morebitnih izravnanih terjatev ali manjših odstopanj med evidencami ponudnikov in davčnega organa glede knjigovodskega stanja terjatev. Tudi v primeru manjših zneskov

neplačanih davkov (npr. 100 EUR) pa ponudniki po sedanji ureditvi niso imeli možnosti odpraviti te napake in davka poravnati, ampak so bili avtomatično izločeni. Enako je tak razlog pomenil razlog za razvezo pogodbe. S predlaganim odstopom se ta anomalija odpravlja, saj bi z uvedbo popravnega mehanizma v primeru neporavnanih davkov in prispevkov ne prišlo do avtomatične izločitve ponudnika niti do avtomatične aktivacije razveznega pogoja, temveč bi ta imel možnost takšno neizpolnjevanje obveznosti pojasniti in v kolikor bi obveznosti poravnal, bi bil lahko izbran v postopku javnega naročila oziroma bi pogodba ostala v veljavi. Ukrep je v času epidemiološke situacije v Sloveniji za gospodarske subjekte pomemben, saj se bo v prihodnjih mesecih kot posledica težav v gospodarstvu zaradi nastale situacije in omejitev lahko zgodilo, da ponudniki ne bodo uspeli tekoče poravnati vseh svojih obveznosti. Predlagan odstop jim bo omogočil, da sodelujejo v postopkih javnega naročanja in je hkrati spodbujevalne narave, saj bo z dodatnim rokom, ki ga bo subjektu določil naročnik, ta subjekt svoj dolg poravnal. Ukrep nima finančnih posledic.

K 41. členu

Zaradi ohranjanja delovanja podjetij in ohranitev delovnih mest v panogi cestnih prevozov, se predlaga, da SID banka in RS dogovorita ukrep finančnega inženiringa iz petega odstavka 106.f člena Zakona o javnih financah, za izvajanje katerega RS zagotovi 10 mio EUR, SID banka pa 25 mio EUR, za financiranje gospodarskih subjektov na tem področju, in sicer za namene financiranja naložb oziroma obratnih sredstev.

K 42. členu

S predlagano ureditvijo se upravljavcem žičniških naprav zagotavlja finančna pomoč za namen povrnitve dela fiksnih stroškov (amortizacije, zavarovalnine, sorazmernega dela prodanih (neizkoriščenih) letnih kart, stroški nastalih po pogodbah o služnosti,..). Zneski pomoči so določeni v fiksnem znesku za posamezne vrste žičniških naprav. Do finančne pomoči so upravičene vse žičniške naprave, ki imajo v letu 2020 (ne glede na to, ali se je izteklo 30. 2. ali 30.10) veljavno dovoljenje za obratovanje.

Finančne posledice: 740.000 EUR.

Vrsta žičniške naprave	Znesek povračil	Število naprav	Znesek sofinanciranja (skupaj v EUR)
nizkovrvena vlečnica	1.000	35	35.000
vlečnica	2.000	118	236.000
sedežnica	7.500	49	367.500
krožnokabinska žičnica	10.500	5	52.500
nihalna žičnica, vzpenjača	12.200	4	48.800
Skupaj		211	739.800

K 43. členu

Avtobusni prevozniki, ki izvajajo posebne linijske prevoze na podlagi 54. člena ZPCP -2 so v šolskem letu 2019 - 2020 izvedli le del pogodbenih prevozov, saj je bilo izvajanje prevozov ustavljeno 16. 03. 2020. Imetniki licence Skupnosti za izvajanje prevozov število vozil in zaposlenih načrtujejo na podlagi sklenjenih pogodb med katerimi so pomembne tudi pogodbe za izvajanje posebnih linijskih prevozov. Podaljšanje veljavnosti pogodb, ki je v interesu organizatorja prevozov (lokalna skupnost ali šola) omogoča ohranjanje dejavnosti teh gospodarskih subjektov. Podaljšanje veljavnosti pogodb se na podlagi tega člena izvede, če je to v skladu s potrebami organizatorja prevozov in možnosti izvajalca.

K 44. členu

Ta člen določa, da inšpekcijski nadzor izvaja Inšpektorat RS za infrastrukturo.

K 45. členu

Zaradi težav z urejanjem dokumentacije za sezonske delavce v kmetijstvu in problemov, ki jih imajo delodajalci, ki bi delavce nujno potrebovali (nezmožnost prihoda delavcev in odhoda domov, nezmožnost zagotovitve dokumentacije potrebne za pridobitev enotnega dovoljenja za delo preko 90-ih dni), bilo smotrno, da bi v sedanjem stanju analogno kot omogoča Zakon o začasnih ukrepih v zvezi s sodnimi, upravnimi in drugimi javnopravnimi zadevami za obvladovanje širjenja nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) (Uradni list RS, št. 36/20 in 61/20) za podaljšanje enotnih dovoljenj, omogočili tudi podaljšanje sezonskih dovoljenj, saj gre za materialni rok.

Direktiva 2014/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta o pogojih za vstop in bivanje državljanov tretjih držav zaradi zaposlitve sezonskih delavcev v 12. členu za bivanje do 90 dni omogoča, da država sama določi obliko dovoljenja za sezonsko delo. Slovenija uporablja delovno dovoljenje, v katerem je navedeno, da je izdano za namene sezonskega dela, če je državljan tretje države oproščen vizumske obveznosti. V nadaljevanju, pa dodaja, da za namen bivanja in dela na ozemlju države članice za več kot 90 dni, se izda »dovoljenje za sezonsko delo«, skladno z Uredbo Sveta (ES) št. 1030/2002 o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav.

Zaradi nastalih administrativnih težav pri izvajanju postopkov, ki zahtevajo fizično prisotnost oseb, se nacionalno dovoljenje podaljša iz 90 na največ 150 dni, samo v letu 2020.

K 46. členu

Pomembno je, da so ukrepi skupne kmetijske politike za sektorje v težavah izplačujejo čim hitreje. Glede na dohodninska pravila pa bi tako izplačevanje pomenilo visoke finančne obremenitve in celo dvojno obdavčitev v davčnem letu 2020. S predlaganim določilom se želi uvesti izjemo za določen čas, od siceršnjega načina oblikovanja davčne osnove za posamezno davčno leto, ko bi izplačila iz naslova ukrepov skupne kmetijske politike vštevala v dohodninsko osnovo za leto 2021. Predlog ukrepa vpliva le na leto obračuna osnove za dohodnino, zato nima finančnih posledic (zamik obveznosti).

K 47. členu

Rastlinjaki, ki so proizvodi, dani na trg v skladu s predpisom, ki ureja tehnične zahteve za proizvode in ugotavljanje skladnosti (rastlinjaki prefabrikati), se lahko postavijo na vseh kmetijskih zemljiščih, ki imajo boniteto nižjo od 35. Postavitev je mogoča ne glede na določila 3.č člena ZKZ (in prehodnega 45. člena ZKZ) in ne glede na določil sprejetih prostorskih aktov lokalnih skupnosti. S tem je omogočeno, da se objekti kmetijsko pridelavo (rastlinjaki) postavijo brez spremembe prostorskih aktov ali namenske rabe prostora, na kmetijskih zemljiščih, ki so slabše kvalitete (boniteta nižja od 35). Tak tip rastlinjakov je konstrukcijsko enostavnejši ter primernejši za postavitev na kmetijskih zemljiščih. Ključni namen teh rastlinjakov je zagotavljanje stabilnih klimatskih pogojev ter ščitenje proizvodov pred podnebnimi vplivi. Ostali rastlinjaki zahtevajo kompleksnejše postopke, naprave oziroma dodatne prostore, zato v ta sklop niso zajeti.

Predhodni postopek ali presoja vplivov na okolje se za rastlinjake prefabrikate, ki imajo površino do 1 ha, ne izvede. V primerih, ko na zemljišču že stoji objekt, je meja 3 ha. S tem se odpravijo administrativne ovire in skrajšajo roki za postavitve rastlinjakov. Projekti iz priloge II Direktive o presoji javnih in zasebnih projektov na okolje so projekti za prestrukturiranje kmetijskih gospodarstev in projekti za rabo nekultivirane krajine ali polnaravnih območij za intenzivno kmetijsko rabo. Zato so rastlinjaki na obstoječem kmetijskem zemljišču manjši kot 10 ha lahko izjema.

Ne glede na uredbo, ki ureja razvrščanje objektov, se vsi rastlinjaki, ki so objekt, če je kot celota dan na trg kot proizvod, ki izpolnjuje zahteve iz predpisov, ki urejajo splošno varnost proizvodov,

štejejo med enostavne objekte. V teh primerih ne gre za kakršne koli posege, ampak le za postavitev vnaprej pripravljenih elementov na določeni lokaciji. Vsi rastlinjaki (prefabrikati) ne glede na velikost, višino in razpore postanejo enostavni objekti.

Višina plačila komunalnega prispevka je odvisna od posamezne lokalne skupnosti. Zato je pomembno, da se poenoti plačilo komunalnega prispevka za istovrstne objekte. Objekti za proizvodnjo hrane morajo biti opravičeni plačila komunalnega prispevka, saj prispevajo k samooskrbi države s hrano, zagotavljajo strateško varnost države ter stabilno pridelavo, neodvisno od podnebnih sprememb.

K 48. členu

Vlogi za pridobitev odločbe o uvedbi namakalnega sistema (lokalnega ali zasebnega) ali za postavitev rastlinjaka prefabrikata je potrebno priložiti soglasja oziroma dovoljenja pristojnih organov, če gre za območje varovanj ali omejitev po posebnih predpisih. Ta območja so razvidna iz planskih aktov lokalnih skupnosti. Organ po uradni dolžnosti pri lokalni skupnosti zaprosi za lokacijsko informacijo, iz katere je razvidno, za na katerih območjih varovanj in omejitev po posebnih predpisih leži območje predvidenega namakalnega sistema ali postavitev rastlinjaka prefabrikata. Za skrajšanje postopkov uvedbe namakalnih sistemov ali postavitev rastlinjakov prefabrikatov je potrebno sodelovanje vseh organov. Zato morajo vsi organi vloge za izdajo soglasij oziroma dovoljenj na območjih predvidenih namakalnih sistemov obravnavati kot nujne ter soglasja izdati najkasneje v 30 dneh. V primerih, da pristojni organ v predpisanem 30 dnevnom roku soglasja oziroma dovoljenja ne izda, se šteje, da se organ s predvidenim namakalnim sistemom ali postavitvijo rastlinjaka prefabrikata strinja.

Posebni poudarek se daje izdaji vodnega dovoljenja in vodnih soglasij, saj sta ta dva dokumenta nujna za neposredno rabo vode za potrebe namakanja. Tudi v teh primerih velja, da pristojni organ v predpisanem 30 dnevnom roku izda soglasje oziroma dovoljenje. V nasprotnem velja, da se organ s predvidenim namakalnim sistemom ali postavitvijo rastlinjaka prefabrikata strinja, razen če gre za poseg na območju velikega razreda nevarnosti.

K 49. členu

Ukrep omogoča pregledno uporabo geotermalne energije za reinjekcijske sisteme, kjer se ne izkorišča voda, temveč le toplota, ki jo ta voda, kot medij za prenos energije dostavi na površje in se nato ohlajena vrne nazaj v zbiralnik. Izgradnja reinjekcijskih vrtin je zahteven izvedbeni ukrep, ki traja daljše časovno obdobje, ki pa ga je zaradi zahtevnosti nemogoče časovno omejiti. Rastlinjaki, ki uporabljajo zaprt reinjekcijski sistem izkoriščanja geotermalne vode ne plačujejo koncesnin, saj vodo ne izkoriščajo, temveč le toplotni potencial podzemne vode. Plačajo lahko pavšalni »reinjekcijski« prispevek, ki se nameni za državni monitoringgetermalnih vod. Država zaradi kompleksnosti sistema po svojih zmožnostih pristopi k izkoriščanju potenciala reinekcijskih vrtin na področju kmetijske pridelave. Prav tako, je potrebno, da se na tak zaprt geotermalni sistem priključijo vsi kmetijskih obrati, ki so bili zgrajeni na podlagi tega zakona, ker le na ta način bomo sledili k povečanju samooskrbe na področju kmetijske pridelava (zelenjava ali jagode ipd.). Ker bomo za ta namen uporabljali obnovljiv vir energije, morajo investitorji slediti proizvodnji z nizkimi ogljičnimi izpusti v svoji proizvodnji. Za ogrevanje v neugodnem delu leta, se lahko za ta namen uporabljajo tudi drugi obnovljivi viri, kot so lesni sekanci, kjer se uporabljajo lesni ostanki ali uporaba plina (npr. deponijskega). V primeru, da je investitor izkoristil vse možnosti in za ogrevanje uporablja kurilno olje ali nafta ali diesel, plin, mora slediti proizvodnji z nizkim ogljičnim izpustom, in mora uporabiti sodobno tehnologijo za uporabo CO₂ iz ogrevalnih sistemov (peči na plin, diesel) za gnojenje v rastlinjakih, tako imenovana tehnologija »Gnojenje s CO₂ v rastlinjakih z uporabo izpušnih plinov iz kombiniranih toplotnih peči in elektrarn« in se na ta način zmanjša količina ogljika, ki je ta proizvodnja proizvede, istočasno se na ta način poveča količina pridelane hrane v zaprtih sistemih.

K 50. členu

Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov RS objavi letno višino zakupnin. Glede na zmanjšano gospodarsko aktivnost in širšo prizadetost kmetijskega sektorja je ukrep zmanjšanja zakupnin za leto 2020 v višini 20 % namenjen lažjemu premagovanju finančnih obremenitev, ki jih povzroča epidemija covid-19.

Svet Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov RS decembra za naslednje leto potrdi cenik za pripravo soglasij, pogodb in obračun odškodnin oziroma nadomestil. Za vsa zemljišča, s katerimi upravlja Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov RS, za katera bi se zaračunala stavbna pravica od uveljavitve tega zakona do konca leta 2020, se ta ne zaračuna.

Znižanje zakupnin za leto 2020 se šteje kot državna pomoč, in sicer kot začasni okvir za ukrepe državne pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19. Zgornja meja je 100.000 EUR na posameznega primarnega kmetijskega proizvajalca. Finančne posledice: 1 milijon evrov.

K 51. členu

Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov upravlja s kmetijskimi zemljišči v lasti Republike Slovenije. Večino kmetijskih zemljišč uspešno odda v zakup, kmetijska zemljišča v zaraščanju pa v zakup odda težje. Rešitev je brezplačni zakup vseh kmetijskih zemljišč, ki so bila na dan 1. januar 2020 zaraščena, porasla z drevesi in grmičevjem ali porasla z gozdom. Na tak način se bodo zemljišča oddala v brezplačni zakup, s tem pa bo kompenzirana tudi vrednost vlaganj zakupnikov v vzpostavitev kvalitetnejših kmetijskih zemljišč. Ukrep velja za vsa kmetijska zemljišča, navedene rabe, ki jih bo Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov RS dal v zakup do konca leta 2020.

Brezplačni zakup za leto 2020 se šteje kot državna pomoč, in sicer kot začasni okvir za ukrepe državne pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19. Zgornja meja je 100.000 EUR na posameznega primarnega kmetijskega proizvajalca.

K 52. členu

Zaradi izrednih razmer in ukrepov, ki so bili izvedeni za preprečevanje širjenja Koronavirusa imajo upravljalci lovišč in lovišč s posebnim namenom velike težave s prodajo divjačine. Največji odkupovalec divjačine v Sloveniji je v mesecu aprilu, razen redkih izjem, celo odpovedal celoten odkup divjačine. Ob tem se je izkazala ranljivost sistema odkupa slovenske divjačine, ki je v veliki večini vezana zgolj na enega odkupovalca.

Zaradi omejitev v 12. členu Pravilnika o določitvi majhnih količin živil, pogojih za njihovo pridelavo ter o določitvi nekaterih odstopanj za obrate na področju živil živalskega izvora (Uradni list RS, št. 96/14) lahko upravljalci lovišč in lovišč s posebnim namenom končnemu potrošniku ali obratom za prodajo na drobno, ki neposredno oskrbujejo končnega potrošnika, oddajo največ 20 % načrtovanega letnega odvzema posamezne vrste divjadi iz narave. Oddaja ostale divjačine, razen lastnega odkupa, je tako onemogočena. Navedeno je še posebej pomembno v primeru divjega prašiča, saj upravljalci lovišč intenzivno lovijo divje prašiče z namenom znižanja populacije le-teh. Znižanje številčnosti populacije divjega prašiča je namreč glavni preventivni ukrep za zmanjšanje vnosa Afriške prašičje kuge, nadzora bolezni in izkoreninjenja te bolezni, ko se le ta pojavi. S sprejemom tega člena bo tako zagotovljena večja ponudba divjačine na slovenskem trgu.

K 53. členu

Posledice širjenja virusa COVID-19 in ustavitve javnega življenja se občutijo tudi v kmetijstvu. S tem namenom je Evropska komisija v zadnjih tednih sprejela celo vrsto ukrepov za blažitev nastale situacije in motenj na trgu. Vrsta ukrepov se nanaša na odstopanja od različnih postopkovnih določb za izvajanje obstoječih pravil in ukrepov, določeni ukrepi pa so usmerjeni v reševanje motenj na trgu s pomočjo posebnih podpor v kmetijstvu.

Nekateri novo sprejeti ukrepi predvidevajo finančno pomoč za reševanje motenj na trgu, ki je delno financirana iz sredstev Unije, delno pa se sredstva za izvedbo ukrepov zagotavljajo z nacionalnimi plačili.

Tak primer je na primer vinski sektor, pri katerem je epidemija povzročila občutne motnje na trgu po vsej Uniji. Zaprtje hotelov, barov in restavracij neposredno vpliva na 30 % količin vina, kar ustreza 50 % vrednosti vina, porabljenega v Uniji, zmanjšana je prodaja tako znotraj Unije kot na tretje trge. Na trgu naraščajo presežki vina, ki se bodo odrazili v nizkih cenah vina in težavam z letošnjo trgatvijo. Zato je Evropska komisija izjemoma za leto 2020 uvedla ukrep krizne destilacije, s katerim se bodo umaknili presežki vina na trgu, in ukrep kriznega skladiščenja, s katerim se bodo določene količine vina začasno umaknile s trga. Za oba ukrepa Evropska komisija predvideva financiranje iz obstoječih sredstev, ki jih imamo države članice na razpolago za izvajanje podpornih programov za vinski sektor. Ker pa se na ta račun občutno zmanjšujejo sredstva, namenjena za redno financiranje ukrepov iz podpornih programov, so za izvedbo teh izrednih kriznih ukrepov predvidena tudi nacionalna doplačila.

Glede na podatke o zalogah vina in padcu prodaje vina v Republiki Sloveniji, bi bilo za umik viškov vina s trga potrebno destilirati 7 do 10 mio. litrov vina. V skladu z določbami Delegirane uredbe Komisije (EU) 2020/592 o začasnih izjemnih ukrepih, ki odstopajo od nekaterih določb Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta, za odpravo motenj na trgu v sektorju sadja in zelenjave ter vinskem sektorju zaradi pandemije COVID-19 in ukrepov v zvezi z njo, ki uvaja ukrep krizne destilacije, podpora krije stroške dobave in destilacije vina. Ocenjujemo, da bi bila realna cena stroška dobave vina za destilacijo 0,85 €/liter (kar predstavlja 60-70% stroška pridelave vina), kar pomeni 6 do 8 mio. € potrebnih finančnih sredstev, dodatno pa za namen kriznega skladiščenja še okoli 150.000 € sredstev (skladiščenje 10 mio. litrov vina za obdobje 6 mesecev). Na račun nižanja sredstev za ukrepe, ki se že izvajajo v okviru podpornega programa vinskem sektorju (prestrukturiranje vinogradov in promocija vina), bi se lahko za oba krizna ukrepa namenilo do 2,5 mio. evrov sredstev (kar predstavlja 50 % sredstev nacionalne ovojnice za vinski sektor), razliko v višini 6 mio. evrov pa je treba zagotoviti iz proračunske rezervacije.

K 54. členu

Socialno varstvena storitev pomoč družini na domu iz tretjega odstavka 15. člena Zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 23/07 – popr., 41/07 – popr., 61/10 – ZSVarPre, 62/10 – ZUPJS, 57/12, 39/16, 52/16 – ZPPreb-1, 15/17 – DZ, 29/17, 54/17, 21/18 – ZNOrg, 31/18 – ZOA-A in 28/19) sodi v občinsko pristojnost, občina sofinancira storitev najmanj v višini 50 % celotnih stroškov. Občine v povprečju sofinancirajo to storitev v višini okoli 74 %. Pri pomoči na domu se obseg izvajanja storitve zaradi epidemije COVID-19 ni prekinil, temveč se je zmanjšal za okoli polovico.

Zakon o interventnih ukrepih za zajezitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo v 21. in 22. členu določa mejo 70 % javnih prihodkov za upravičenost do povračilo nadomestil plače. Delež javnih (občinskih prihodkov) izvajalcev pomoči družini na domu znaša v povprečju okoli 74 %, kar pomeni različne rešitve za izvajalce iste storitve. 94. člen Zakona o interventnih ukrepih za zajezitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo pa določa nadomestila plač v primeru prenehanja izvajanja javnih storitev.

Pri pomoči družini na domu sicer ni prišlo do prenehanja izvajanja storitve, se pa je obseg izvajanja storitve zaradi epidemije COVID-19 zmanjšal za okoli polovico.

Člen določa za vse izvajalce socialno varstvene storitve pomoči družini na domu enoten način kritja izpadlih prihodkov.

Izvajalcem socialno varstvene storitve pomoč družini na domu, ki zaradi epidemije COVID-19 opravljajo storitev v bistveno zmanjšanem obsegu, se iz proračuna Republike Slovenije krije strošek neizvedene storitve v višini 80 %. Kot neizvedena storitev se šteje zmanjšanje neizvedene storitve glede na povprečje izvedene storitve januarja in februarja 2020.

Bistveno zmanjšanje obsega izvajanja storitve iz prejšnjega odstavka pomeni vsaj 20 % zmanjšanje prihodkov iz naslova opravljanja socialno varstvene storitve pomoč na domu v mesecu marcu ali aprilu ali maju 2020 v primerjavi s prihodki povprečja mesecev januar in februar 2020. Do omenjenega ukrepa ni upravičen izvajalec socialno varstvene storitve pomoč družini na domu, če je za zaposlenega upravičen do povračila izplačanega nadomestila plače po Zakonu o interventnih ukrepih za zaježitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo.

Pravico do ukrepa iz tega člena uveljavlja izvajalec socialno varstvene storitve pomoč družini na domu iz tretjega odstavka 15. člena ZSV z zahtevkom, ki ga vloži pri Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti najpozneje do 31. julija 2020, ta pa ga posreduje Ministrstvu za finance. Zahtevku iz prejšnjega stavka izvajalec socialno varstvene storitve pomoč družini na domu iz tretjega odstavka 15. člena ZSV priloži dokazila o izpolnjevanju pogojev iz tega člena.

K 55. členu

S prvim, drugim, tretjim in četrtem odstavkom se predlaga, da se uporabnikom institucionalnega varstva iz 16. člena ZSV, ki so iz razloga epidemije COVID-19 odšli v domačo oskrbo, strošek oskrbnine, zmanjšan za strošek prehrane oziroma vračilo dodatka za pomoč in postrežbo oziroma nadomestila za invalidnost oziroma družinske pokojnine, ki jo je uporabnik institucionalnega varstva iz 16. člena ZSV prispeval za plačilo stroška oskrbnine, krije iz proračuna Republike Slovenije.

Pravico do ukrepa uveljavlja izvajalec socialno varstvene storitve institucionalnega varstva iz 16. člena ZSV z zahtevkom, ki ga vloži pri Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti najpozneje do 31. julija 2020, ta pa ga posreduje Ministrstvu za finance. Zahtevku iz prejšnjega stavka izvajalec socialno varstvene storitve institucionalnega varstva iz 16. člena ZSV priloži dokazila o višini plačanega stroška oskrbnine oziroma o višini dodatka za pomoč in postrežbo oziroma nadomestila za invalidnost oziroma družinske pokojnine, ki ga je uporabnik institucionalnega varstva iz 16. člena ZSV prispeval za plačilo stroška oskrbnine.

Zavezancu za plačilo oziroma plačniku socialno varstvene storitve institucionalnega varstva izvajalec socialno varstvene storitve institucionalnega varstva iz 16. člena ZSV nato ustrezno poročuna že plačan strošek oskrbnine. Uporabniku institucionalnega varstva, ki je upravičen do dodatka za pomoč in postrežbo oziroma do nadomestila za invalidnost oziroma do družinske pokojnine, izvajalec socialno varstvene storitve institucionalnega varstva povrne dodatek za pomoč in postrežbo oziroma nadomestilo za invalidnost oziroma družinsko pokojnino v celoti ali sorazmerno, če je bil uporabnik nameščen v domačo oskrbo za manj kot en mesec.

Peti odstavek določa, da se izvajalcem socialno varstvene storitve institucionalnega varstva iz 16. člena ZSV krije izpad prihodkov zaradi prepovedi novih sprejemov v institucionalno varstvo za čas trajanja epidemije. Predlaga se, da se za čas razglašene epidemije izvajalcem socialno varstvene storitve institucionalnega varstva krije strošek oskrbe 1 v standardni dvoposteljni sobi s souporabo sanitarij za vse nezasedene kapacitete, ki so prazne zaradi prepovedi nameščanja.

Šesti odstavek določa, da se strošek dela za zaposlenega pri izvajalcu socialno varstvene storitve institucionalnega varstva iz 16. člena ZSV, ki opravlja zdravstvene storitve, povrne iz proračuna Republike Slovenije v primeru neizplačila stroška dela za zaposlenega iz Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije. Gre za zdravstveni kader, ki je zaposlen pri izvajalcu socialno varstvene storitve institucionalnega varstva iz 16. člena ZSV, ki v času epidemije zdravstvenih storitev ni mogel opravljati, je pa za delodajalca opravljal druge naloge.

Sedmi odstavek določa, da se strošek dela za zaposlenega, ki je na podlagi 66. člena Zakona o interventnih ukrepih za zaježitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo začasno premeščen k izvajalcu socialno varstvene storitve institucionalnega varstva iz 16. člena ZSV in opravlja zdravstvene storitve, v primeru neizplačila stroška dela za zaposlenega iz Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije, izplača iz proračuna Republike Slovenije. Gre predvsem za zdravstveni kader, ki je bil v domove za starejše premeščen iz bolnišnic.

Osmi odstavek določa, da pravico do omenjenega ukrepa uveljavlja izvajalec socialno varstvene storitve institucionalnega varstva iz 16. člena ZSV z zahtevkom, ki ga vloži pri Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti najpozneje do 31. julija 2020, ta pa ga posreduje Ministrstvu za finance. Zahtevku iz prejšnjega stavka izvajalec socialno varstvene storitve institucionalnega varstva iz 16. člena ZSV priloži dokazila.

K 56. členu

V skladu z 71. členom Zakona o interventnih ukrepih za zajezitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo so zaposleni pod določenimi pogoji upravičeni do dodatka za nevarnost in posebne obremenitve v času epidemije COVID-19. Omenjeni dodatek prejmejo izvajalci socialno varstvene storitve institucionalnega varstva v javnem sektorju in zasebni izvajalci socialnega in zdravstvenega varstva, ki dejavnost opravljajo v okviru mreže javne službe, torej tudi javni socialno varstveni zavodi in koncesionarji, ki socialno varstvene storitve opravljajo v okviru mreže javne službe. Izpadli pa so izvajalci, ki socialno varstveno storitev institucionalno varstvo in socialno varstvene storitve pomoč družini na domu iz tretjega odstavka 41.b člena ZSV opravljajo izven mreže javne službe na podlagi dovoljenja za delo ter nastanitveni socialno varstveni programi (npr. varne hiše, materinski domovi, zavetišča za brezdomce).

Glede na to, da pri teh izvajalcih zaposleni opravljajo vsebinsko enako delo z enako zahtevnostjo in v skladu s petim odstavkom 33. člena Zakona o interventnih ukrepih za zajezitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo niso upravičeni niti do kriznega dodatka niti do delne oprostitve prispevkov za zaposlene v zasebnem sektorju. 54. člen tudi za te izvajalce določa obveznost izplačila dodatka za nevarnost in posebne obremenitve svojim zaposlenim. Sredstva se tako kot po 71. členu Zakona o interventnih ukrepih za zajezitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo zagotovijo iz proračuna Republike Slovenije. Obseg sredstev za financiranje dodatka iz tega člena, njihovo razdelitev ter kriterije za razdelitev določi vlada.

K 57. členu

Posamezne določbe, in sicer 54., 55. in 56. člen se uporabljajo od 13. marca 2020 (od razglasitve epidemije dalje in vse do konca epidemije). Retroaktivna veljavnost ukrepov je v javnem interesu, saj se določbe, za katere se predlaga retroaktivna veljavnost predpisov, nanašajo na pridobitev pravic, ki veljajo za nazaj, in predstavljajo omilitev posledic za gospodarstvo in prebivalstvo Slovenije v povezavi z epidemijo COVID-19, ki je bila razglašena dne 13. marca 2020. Od tega dne dalje se tudi, na podlagi različnih sprejetih omejitvenih ukrepov, predpostavlja nastanek posledic v zvezi z epidemijo, zato je treba ukrepe v skladu z navedenimi spremenjenimi členi uveljaviti za nazaj.

K 58. členu

Invalidi so najtežje zaposljiva in najbolj ranljiva skupina delavcev. Še posebej to velja za invalide, zaposlene v invalidskih podjetjih ter za invalide z odločbo o zaščitni oziroma podporni zaposlitvi. To so tudi invalidi, za katere Zakon o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov predvideva subvencionirano zaposlitve. Zaradi predvidene recesije v obdobju po zaključku epidemije korona virusa država ocenjuje, da so njihova delovna mesta še posebej ogrožena. S tem namenom predlagamo zvišanje subvencij do konca leta 2020. Zvišane subvencije ne bodo strošek proračuna Republike Slovenije, ker jih bo financiral sklad iz sredstev iz naslova prilivov kvotnega sistema zaposlovanja invalidov.

K 59. členu

ZŠtip-1 v prvem odstavku 24. člena določa, da se za izjemne dosežke štejejo:

- najvišja mesta iz znanja ali raziskovanja na državnih tekmovanjih, sofinanciranih iz javnih sredstev,
- prejeta zlata in srebrna priznanja iz znanja ali raziskovanja na državnih tekmovanjih,

- sofinanciranih iz javnih sredstev,
- priznanja za najboljše raziskovalne naloge,
 - udeležba in najvišja mesta na mednarodnih tekmovanjih iz znanja, raziskovanja, razvojne dejavnosti ali umetnosti,
 - nagrajeno znanstvenoraziskovalno, razvojno ali umetniško delo na državni ali mednarodni ravni,
 - objava znanstvenoraziskovalne naloge ali znanstvenega prispevka v strokovni ali znanstveni publikaciji ali zborniku,
 - umetniško delo ali drugo delo, ki je dobilo vsaj dve pozitivni strokovni kritiki, objavljeni v različnih tiskanih medijih, dostopnih na območju celotne Slovenije, oziroma je sodelovalo na mednarodni razstavi ali festivalu,
 - najvišja mesta na področju poklicnega in strokovnega izobraževanja na državnih in mednarodnih tekmovanjih.

ZŠtip-1 nadalje v drugem odstavku 24. člena določa, da lahko vlagatelj za pridobitev Zoisove štipendije ob prehodu med ravnmi izobraževanja uveljavlja izjemni dosežek iz zadnjih dveh šolskih ali študijskih let iz predhodne ravni izobraževanja.

Ker večina državnih tekmovanj v šolskem oziroma študijskem letu 2019/2020 ne bo izvedena, dijaki in študentje v navedenem letu ne bodo mogli pridobiti zlatega oziroma srebrnega priznanja na državni ravni in posledično ne bodo mogli uveljavljati izjemnega dosežka iz zadnjega šolskega oziroma študijskega leta. Klub navedenemu pa so bila nekatera državna tekmovanja že izvedena, kar prinaša neenake možnosti pri uveljavljanju pravice do Zoisove štipendije, saj bi nekateri vlagatelji izjemni dosežek iz šolskega in študijskega leta 2019/2020 lahko uveljavljali, drugi pa te možnosti ne bi imeli, ker je bilo tekmovanja zaradi izjemne okoliščine Covid-19 odpovedano. Glede na veljavno določbo drugega odstavka 24. člena ZŠtip-1 bi bili v neenakem položaju tako vlagatelji vlog za dodelitev Zoisove štipendije v šolskem oziroma študijskem letu 2020/2021 (izjemni dosežek iz zadnjega leta) kot tudi v šolskem oziroma študijskem letu 2021/2022 (izjemni dosežek iz predzadnjega leta).

S predlaganim prvim odstavkom 58. člena se zato določa, da vlagatelj vloge za dodelitev Zoisove štipendije ob prehodu med ravnmi izobraževanja v šolskem oziroma študijskem letu 2020/2021 uveljavlja izjemni dosežek, ki ga je dosegel v šolskem oziroma študijskem letu 2017/2018 in v šolskem oziroma študijskem letu 2018/2019, vlagatelj vloge za dodelitev Zoisove štipendije ob prehodu med ravnmi izobraževanja v šolskem oziroma študijskem letu 2021/2022 pa uveljavlja izjemni dosežek, ki ga je dosegel v šolskem oziroma študijskem letu 2018/2019 in v šolskem oziroma študijskem letu 2020/2021.

Za nadaljnje prejemanje Zoisove štipendije je v drugem odstavku 24. člena ZŠtip-1 določeno, da lahko vlagatelj uveljavlja izjemni dosežek, ki ga je dosegel v času izobraževanja na ravni izobraževanja, za katero uveljavlja Zoisovo štipendijo, pri čemer se posamezni dosežek lahko uveljavlja le enkrat. Gre za tiste dijake in študente, ki uveljavljajo pravico do dodelitve ali nadaljnega prejemanja Zoisove štipendije na isti ravni izobraževanja, na kateri se izobražujejo – dijaki in študentje od 2. letnika izobraževalnega programa dalje. Ti dijaki in študentje za dodelitev Zoisove štipendije uveljavljajo izjemni dosežek iz preteklega šolskega oziroma študijskega leta. Ker v šolskem in študijskem 2019/2020 večina tekmovanj ne bo izvedena, predlagani drugi odstavek 58. člena določa, da lahko vlagatelj vloge za dodelitev ali nadaljnje prejemanje Zoisove štipendije v šolskem oziroma študijskem letu 2020/2021 uveljavlja izjemni dosežek, ki ga je dosegel v času izobraževanja na ravni izobraževanja, za katero uveljavlja Zoisovo štipendijo, pri čemer lahko ponovno uveljavlja izjemni dosežek, katerega bi lahko uveljavljal oziroma katerega je uveljavljal v šolskem oziroma študijskem letu 2019/2020.

V kolikor je dijak oziroma študent v študijskem letu 2019/2020 napredoval na višjo raven izobraževanja, bo lahko v šolskem oziroma študijskem letu 2020/2021 uveljavljal dosežek iz šolskega oziroma študijskega leta 2017/2018 in šolskega oziroma študijskega leta 2018/2019, ker lahko dijak ali študent ob prehodu med ravnmi izobraževanja uveljavlja izjemni dosežek iz zadnjih dveh šolskih ali študijskih let iz predhodne ravni izobraževanja.

K 60. člen

ZŠtip-1 v 92. členu določa, da mora štipendist:

- vsako leto uspešno zaključiti posamezni letnik, za katerega je prejemal štipendijo,
- uspešno zaključiti izobraževalni program oziroma pridobiti višjo raven izobrazbe do 30. septembra naslednjega koledarskega leta po zaključnem letniku.

V skladu s prvim odstavkom 95. člena ZŠtip-1 štipendijsko razmerje miruje, štipendija pa se štipendistu ne izplačuje, če štipendist po zaključku šolskega ali študijskega leta, v katerem je prejemal štipendijo, ne napreduje v višji letnik. Vendar pa lahko mirovanje iz navedenega razloga, v skladu s prvo alinejo tretjega odstavka 95. člena ZŠtip-1, traja največ eno šolsko ali študijsko leto na posamezni ravni izobraževanja. V kolikor je štipendijsko razmerje v preteklosti že mirovalo, ker štipendist ni napredoval v višji letnik, njegovo štipendijsko razmerje v šolskem ali študijskem letu 2020/2021 glede na določbo prve alineje tretjega odstavka 95. člena ZŠtip-1 ne bi moglo mirovati in bi, v skladu s sedmo alinejo 97. člena ZŠtip-1 prenehalo. V skladu s prvim odstavkom 99. člena ZŠtip-1 je štipendist, v primeru prenehanja štipendijskega razmerja, dolžan vrniti štipendijo za letnik, ki ga ni uspešno zaključil. V izogib vračilu prejete štipendije za letnik, ki ga štipendist ni uspešno zaključil do konca šolskega oziroma študijskega leta 2019/2020, predlagana prva alineja 59. člena določa, da lahko štipendijsko razmerje miruje ne glede na določbo prve alineje tretjega odstavka 95. člena ZŠtip-1.

V primeru da je štipendist v šolskem oziroma študijskem letu 2019/2020 vpisan v dodatno leto, mora glede na veljavno ureditev do 30. septembra 2020 zaključiti izobraževalni program (maturirati/opraviti zaključni izpiti/diplomirati oz. magistrirati). V kolikor štipendist do 30. septembra 2020 ne bi zaključil izobraževalnega programa, bi njegovo štipendijsko razmerje, v skladu s sedmo alinejo 97. člena ZŠtip-1, prenehalo. V skladu s prvim odstavkom 99. člena ZŠtip-1 je štipendist, v primeru prenehanja štipendijskega razmerja, dolžan vrniti štipendijo za letnik, ki ga ni uspešno zaključil. V izogib vračilu prejete štipendije za zadnji letnik, se s predlagano drugo alinejo 59. člena določa, da lahko štipendijsko razmerje v šolskem oziroma študijskem letu 2020/2021 miruje ne glede na določbo druge alineje 92. člena ZŠtip-1.

K 61. členu

ZŠtip-1 v prvem in četrtem odstavku 77. člena določa, da je delodajalec dolžan s štipendistom, za katerega je prejemal sofinanciranje, skleniti pogodbo o zaposlitvi za ustrezno delovno mesto. Če se delovno razmerje sklene za čas, krajši od enega leta, mora delodajalec vrniti celoten znesek prejetega sofinanciranja kadrovske štipendije za tega štipendista. Ker je zaradi trenutnih izjemnih okoliščin mogoče pričakovati, da se bodo delovni procesi pri delodajalcih znatno spremenili, zaradi česar bo lahko prišlo do odpovedi pogodbe o zaposlitvi s štipendistom, predlog prvega odstavka 60. člena določa, da delodajalcu ne bo treba vrniti celotnega zneska prejetega sofinanciranja kadrovske štipendije, v kolikor delodajalec v roku enega leta po prenehanju pogodbe o zaposlitvi štipendistu ponudi novo pogodbo o zaposlitvi za ustrezno delovno mesto, skupen čas trajanja obeh pogodb o zaposlitvi pa ne bo krajši od enega leta. Pri tem mora delodajalec izjaviti, da je prvotno pogodbo o zaposlitvi odpovedal zaradi izjemne okoliščine epidemije Covid-19. Predlagana določba nadalje predvideva varovalko, da v kolikor delodajalec v enem letu po odpovedi pogodbe o zaposlitvi štipendistu ne bo ponudil nove pogodbe o zaposlitvi za ustrezno delovno mesto ali bo pogodbo o zaposlitvi sklenil za čas, katere trajanje bo skupaj s trajanjem odpovedane pogodbe o zaposlitvi krajši od enega leta, se ponovno vzpostavi obveznost delodajalca, da mora vrniti celoten

znesek prejetega sofinanciranja kadrovske štipendije za tega štipendista. V kolikor štipendist ne sprejme novo ponujene pogodbe o zaposlitvi za ustrezno delovno mesto, ker se je zaposlil pri drugem delodajalcu, delodajalec to izkazuje s pisno izjavo štipendista in priloženo ponujeno pogodbo o zaposlitvi za ustrezno delovno mesto.

ZŠtip-1 v petem odstavku 118. člena določa, da se pogodbe o posrednem sofinanciranju kadrovske štipendije, sklenjene na podlagi Zakona o štipendiranju (Uradni list RS, št. 59/07, 63/07 – popr., 40/09, 62/10 – ZUPJS, 40/12 – ZUJF in 57/12 – ZPCP-2D; v nadaljnjem besedilu: ZŠtip), izpolnijo v skladu z navedenim zakonom in pogodbo o štipendiranju, sklenjeno med delodajalcem in štipendistom. V 23. členu ZŠtip so bila medsebojna razmerja med štipenditorjem in štipendistom urejena v pogodbi o štipendiranju. Pogodbe o štipendiranju so določale, da mora biti štipendist zaposlen pri štipenditorju toliko časa, kolikor je prejemal štipendijo. Ker je zaradi trenutnih izjemnih okoliščin mogoče pričakovati, da se bodo delovni procesi pri delodajalcih znatno spremenili, zaradi česar bo nadaljnja zaposlitev štipendistov onemogočena, je smiselno, da se tudi za njih uporabi predlagani prvi odstavek tega člena.

ZŠtip-1 v 78. členu določa, da lahko delodajalec štipendista zaposli pred zaključkom izobraževanja, ki je predmet sofinanciranja, če je štipendistu dovoljeno opravljanje šolskih ali študijskih obveznosti, vendar mora tak štipendist izobraževanje zaključiti v šestih mesecih po zaposlitvi. Če štipendist izobraževanja ne zaključi v navedenem roku, mora delodajalec vrniti celoten znesek prejetega sofinanciranja kadrovske štipendije za tega štipendista. Ker se bo pri nekaterih štipendistih rok šestih mesecev iztekel v času, ko šola ali fakulteta ne bo omogočala opravljanja šolskih oziroma študijskih obveznosti, predlagani tretji odstavek 60. člena določa, da mora štipendist v osemnajstih mesecih zaključiti izobraževanje. S tem se štipendistu omogoči osemnajst mesecev za zaključek izobraževanja po zaposlitvi, morebitno obveznost delodajalca, da vrne celotni znesek prejetega sofinanciranja kadrovske štipendije pa prestavi na konec šolskega oziroma študijskega leta 2020/2021.

ZŠtip-1 v prvem odstavku 80. člena določa, da je delodajalec prost obveznosti zaposlitve štipendista, če je zoper delodajalca uveden postopek prisilne poravnave, stečajni postopek ali postopek prisilnega prenehanja v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopek zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje. Ker je zaradi trenutnih izjemnih okoliščin mogoče pričakovati, da bodo nekateri delodajalci prenehali poslovati (zaprtje podjetja), predlagani četrti odstavek 3. člena določa, da je delodajalec prost obveznosti zaposlitve štipendista, če delodajalec zapre podjetje oziroma preneha poslovati zaradi izjemne okoliščine epidemije Covid-19. Pri tem je določena varovalka, ki v primeru, da delodajalec v roku enega leta ponovno odpre podjetje oziroma začne poslovati, mora štipendistu ponuditi novo pogodbo o zaposlitvi za ustrezno delovno mesto najkasneje v dveh mesecih od odprtja podjetja oziroma začetka poslovanja.

ZŠtip-1 v 2. alineji prvega odstavka 75. člena določa, da mora delodajalec štipendistu omogočiti opravljanje enomesečne delovne prakse v vsakem šolskem oziroma študijskem letu. Nadalje je v 81. členu določeno, da mora štipendist opraviti delovno prakso pri delodajalcu v trajanju vsaj en mesec v vsakem šolskem ali študijskem letu. Če štipendist ne opravi enomesečne delovne prakse, je delodajalec dolžan vrniti prejeti znesek sofinanciranja kadrovske štipendije za zadnje šolsko oziroma študijsko leto za štipendista, za katerega je prejemal sofinancirano kadrovske štipendije. Ker je zaradi trenutnih izjemnih okoliščin mogoče pričakovati, da se bodo delovni procesi pri delodajalcih znatno spremenili, zaradi česar bo opravljanje enomesečne delovne prakse onemogočeno oziroma je zaradi trenutnih izjemnih okoliščin mogoče pričakovati, da štipendist ne bo mogel opraviti enomesečne delovne prakse, predlog petega odstavka 3. člena določa, da delodajalec ni dolžan vrniti prejetega zneska sofinanciranja kadrovske štipendije za šolsko oziroma študijsko leto 2019/2020, v kolikor delodajalec izjavi, da enomesečne delovne prakse ni mogel omogočiti zaradi izjemne okoliščine epidemije Covid-19 oziroma v kolikor

študent izjavi, da enomesečne delovne prakse ni mogel opraviti zaradi izjemne okoliščine epidemije Covid-19.

ZŠtip-1 v tretjem odstavku 88. člena določa, da se štipendija izplačuje do 15. dne v mesecu za pretekli mesec. Nadalje peti odstavek 88. člena določa rok za izplačilo sofinancirane kadrovske štipendije, ki je natančno določen v pogodbi o štipendiranju, sklenjeni med delodajalcem in študentom. V praksi se rok izplačila do 15. dne v mesecu za pretekli mesec v večini primerov uporablja tudi za sofinancirane kadrovske štipendije. Ker je zaradi trenutnih izjemnih okoliščin mogoče pričakovati, da bodo nekateri delodajalca imeli težave pri izplačevanju obveznosti do študentov predlagani šesti odstavek omogoča dve opciji zamika izplačila pogodbenih obveznosti, in sicer se lahko delodajalec in študent z aneksom k pogodbi o štipendiranju dogovorita o zamiku izplačila štipendij za največ šest mesecev, v kolikor delodajalec izjavi, da štipendije ne more izplačati v roku zaradi izjemne okoliščine epidemije Covid-19. Zamik plačila za največ šest mesecev pomeni, da mora delodajalec po določenem zamiku izplačevati predvideno štipendijo za pretekli mesec, kot tudi štipendijo, ki jo v času zamrznitve izplačevanja ni plačeval (v praksi to pomeni izplačilo dveh štipendij v enem mesecu) ali pa po preteku šestih mesecev delodajalec v enkratnem znesku poravnava vse zamujene obveznosti za nazaj, kar pomeni enkratno izplačilo šestih štipendij.

Z zadnjim odstavkom predlaganega člena se določa sankcija za neresnično izjavo oziroma neresnična dokazila delodajalca oziroma študenta. Če se bo naknadno ugotovilo, da je delodajalec oziroma študent v izjavi navedel neresnične podatke oziroma predložil neresnična dokazila, bo moral delodajalec v skladu s predlaganim sedmim odstavkom vrniti tisti znesek sofinancirane kadrovske štipendije, kot ga določata ZŠtip in ZŠtip-1.

K 62. členu

ZŠtip-1 v drugem odstavku 101. člena določa, da dodeljevalec štipendije lahko dovoli odlog vračila ali obročno vračanje štipendije največ za enako dobo, kot je bila doba prejemanja štipendije, če se s tem izboljšajo možnosti za vračilo sredstev. Ker je mogoče pričakovati, da bodo trenutne izjemne okoliščine vplivale na zmožnost vračanja štipendije, predlog prvega odstavka 61. člena določa, da se že sklenjen dogovor o odlogu vračila ali obročnem vračanju štipendije podaljša za eno leto, v kolikor študent izkaže, da po preteku odloga vračila, štipendije ne more vrniti oziroma da štipendije ne more vračati v dogovorjenem mesečnem znesku zaradi izjemne okoliščine epidemije Covid-19.

V predlaganem drugem odstavku 61. člena je opredeljen postopek podaljšanja odloga vračila oziroma obročnega vračanja štipendije.

K 63. členu

Določa se oprostitev plačila dohodnine v letu 2020 za darila, ki so dana učencem in dijakom v letu 2020 za namene izobraževanja na daljavo v obliki informacijske tehnologije (osebni računalnik, tablični računalnik, tiskalnik, skener in dostop do interneta).

K 64. členu

V skladu z 2. členom Zakona o subvencioniranju študentske prehrane (Uradni list RS, št. 86/14 – uradno prečiščeno besedilo in 61/17 – ZUPŠ) ponudnike subvencionirane študentske prehrane izbere Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo) na javnem razpisu v skladu s predpisi o izvrševanju proračuna. Pri razpisu sodelujejo v okviru razpisne komisije predstavniki Študentske organizacije Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ŠOS). V skladu z 2. členom Pravilnika o subvencioniranju študentske prehrane (Uradni list RS, št. 72/14) se javni razpis za izbiro ponudnikov objavi za obdobje dveh let, ponudbe se zbirajo enkrat letno v roku, ki je določen v javnem razpisu. Ponudniki, ki so izbrani, zagotavljajo študentsko prehrano do konca obdobja javnega razpisa.

Delovna komisija za izvedbo postopka javnega razpisa za izbiro ponudnikov subvencionirane študentske prehrane za leti 2021 in 2022, v kateri sodelujejo predstavniki ministrstva in ŠOS, pripravlja zadevno razpisno dokumentacijo. Objava javnega razpisa je predvidena za mesec junij 2020, odpiranje vlog pa za konec avgusta 2020. Glede na nepredvidljive okoliščine v zvezi s posledicami epidemije Covid-19 in z njo povezanih ukrepov ter morebitno ponovitev v jesenskem času, obstaja verjetnost, da odpiranja ponudb ne bo mogoče pravočasno izvesti. Navedeno dodatno potrjuje dejstvo, da pri odpiranju vlog sodeluje približno 20 predstavnikov ministrstva in ŠOS ter da zaradi neustrezne prostorske infrastrukture ne bo mogoče zagotoviti morebitnih predpisanih varnostnih ukrepov.

Glede na navedeno se s predlaganim členom omogoča, da, če se ugotovi, da odpiranje ponudb ne bo izvedljivo in bo s tem onemogočena pravočasna izvedba javnega razpisa, minister, pristojen za delo, s sklepom odloči, da se veljavne pogodbe, sklenjene s ponudniki subvencionirane študentske prehrane, sklenjene na podlagi javnega razpisa za izbiro ponudnikov subvencionirane študentske prehrane za leti 2019 in 2020, podaljšajo za eno leto.

K 65. členu

Z namenom poenostavitve administrativnih postopkov se za postopke vpisa za študijsko leto 2020/2021 odpravlja soglasje Vlade Republike Slovenije k omejitvam vpisa. V skladu s prvim odstavkom tega člena visokošolski zavod lahko omeji vpis v študijske programe, ki se izvajajo v okviru javne službe, če število prijav za vpis bistveno presega število razpisanih mest oziroma njegove zmogljivosti (kadrovske, prostorske, opreme in druge). Lahko pa se visokošolski zavod odloči, da vpisa ne omeji, kar pomeni povečanje vpisnih mest. Glede na to, da se sredstva za študijsko dejavnost v državnem proračunu zagotavljajo kot skupna sredstva za zavode (integralno financiranje), povečanje vpisnih mest v tem primeru ne pomeni dodatnih proračunskih sredstev za študijsko dejavnost, hkrati pa omogoča visokošolskim zavodom, da v primeru povečanega interesa za vpis v določen študijski program lahko povečajo število vpisnih mest, če jim njihove zmogljivosti le-to omogočajo.

K 66. členu

Ukrep dopušča vlaganje prijav za vpis brez varnega elektronskega podpisa tudi po ugotovljenem prenehanju epidemije COVID-19, prav tako se z namenom čim hitreje, torej pravočasne, obravnave vlog - prijav, dopušča vlaganje dokazil, kot jih zahtevajo predpisi, ki urejajo postopke vpisa in priznavanja izobraževanja za namen nadaljevanja izobraževanja v visoko šolstvo, zgolj v elektronski obliki. Pristojni organ visokošolskega zavoda je dolžan pridobiti in preveriti dokazila, potrebna za prijavo za vpis in priznavanje izobraževanja za namen nadaljevanja izobraževanja, kot je določeno s predpisi, ki urejajo dokazila o izpolnjevanju vpisnih pogojev in dokumentacijo, ki mora biti priložena vlogi za priznavanje izobraževanja.

K 67. členu

S predlagano rešitvijo se omogoči, da se lahko za kupljene vstopnice izda vrednotnice z možnostjo unovčitve v 2 letih od izdaje. Določba nima finančnih posledic za proračun države. Gre za vstopnice, ki so bile prodane za ogled Svetovnega prvenstva v Planici in ogled tekem svetovnega pokala v Kranjski gori. Povprečna vrednost kupljene vstopnice znaša 20 evrov, kar za posameznega kupca ne predstavlja velikega finančnega bremena. Smučarska zveza Slovenije pa bi morala ob ne sprejetih ukrepih vrniti dobrih 800.000 evrov, kar bi za zvezo ob ostalih izpadlih prihodkih pomenilo veliko finančno breme in bi vplivalo na delovanje zveze v prihodnje.

K 68. členu

Za čas izvajanja ukrepov iz tega zakona se pripadniku Civilne zaščite ali državljanu, ki prostovoljno sodeluje pri opravljanju nalog zaščite, reševanja in pomoči (v nadaljnjem besedilu: pripadnik), ki je vpoklican k opravljanju nalog za zaježitev epidemije COVID-19, izplača dodatek za nevarnost in posebne obremenitve v času epidemije COVID-19 (v nadaljnjem besedilu:

dodatek) v višini 30 evrov dnevno, zaradi nevarnosti in posebnih obremenitev v času epidemije.

Dodatek v višini 30 evrov se veže na dan opravljanja nalog (drugi odstavek 19. člena Uredbe o nadomestilu plače in povračilih stroškov med opravljanjem nalog zaščite, reševanja in pomoči (Uradni list RS, št. 48/99, 113/07, 13/11 in 20/13)).

Med vpoklicanimi pripadniki so lahko brezposelni, študenti, upokojenci, zaposleni na čakanju na delo in zaposleni. Vsi so upravičeni do dodatka iz prvega odstavka tega člena s tem, da pri zaposlenih obstaja tudi možnost izplačila dodatka pri delodajalcu. Posledično se v drugem odstavku tega člena ureja povračilo izplačanega dodatka delodajalcu, in sicer v dveh primerih:

1. delodajalec je pripadniku ob plači izplačal tudi dodatek, ki bi mu pripadal, če bi v dneh odsotnosti zaradi vpoklica dejansko delal, a je bil zaradi vpoklica za krajši čas odsoten z dela; v tem primeru se pri povračilu izplačanega dodatka delodajalcu prizna višina dodatka po njegovih merilih tudi za dni vpoklica pripadnika,
2. delodajalec je pripadniku ob plači izplačal tudi dodatek, ki bi mu pripadal, če bi dejansko delal, a zaradi vpoklica ni delal cel mesec; v tem primeru se pri povračilu izplačanega dodatka delodajalcu prizna višina dodatka po njegovih merilih (za cel mesec) s tem, da je višina dodatka pripadnika primerljiva z višino dodatka na primerljivih delovnih mest pri delodajalcu ali v panogi.

Povračilo izplačanega dodatka delodajalcu je možno le v primeru, da je delovni proces dejansko potekal neprekinjeno oziroma v obdobju, za katerega je vložena zahteva za povračilo.

Sredstva za dodatek za nevarnost in posebne obremenitve se zagotovijo pri Ministrstvu za obrambo, Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje. Dodatek se poplača na podlagi zahtevka ustanovitelja in na način kot je predviden za tovrstne namene v Uredbi o nadomestilu plače in povračilih stroškov med opravljanjem nalog zaščite, reševanja in pomoči (Uradni list RS, št. 48/99, 113/07, 13/11 in 20/13). Strošek iz naslova dodatka za nevarnost in posebne obremenitve je ocenjen na 2.700.000,00 evrov mesečno (3.000 oseb x 30 dni x 30,00 evrov).

K 69. členu

Zakon o sodiščih (ZS) v 83. členu določa delovanje sodišč v času sodnih počitnic, ki trajajo vsako leto od 15. julija do 15. avgusta. V tem času sodišča opravljajo naroke in odločajo samo v nujnih zadevah. Drugi odstavek 83. člena ZS opredeljuje, katere zadeve se štejejo za nujne zadeve, tretji odstavek pa določa, da razen v nujnih zadevah procesni roki ne tečejo, prav tako se ne vročajo sodna pisanja.

Namen uvedbe sodnih počitnic je bil zagotoviti racionalnejše poslovanje sodišč v času letnih dopustov. V času sodnih počitnic sodišča delajo, vendar v bistveno manjšem obsegu. Sodne počitnice vplivajo tudi na potek procesnih rokov, saj se procesni roki za vložitev pravnega sredstva v zadevah, ki niso nujne, in so začeli teči najkasneje 15. julija, pa bi se iztekli v času trajanja sodnih počitnic, iztečejo šele prvi delovni dan po sodnih počitnicah. Poleg tega se s sodnimi počitnicami zagotavlja pravno varnost strank, saj so določene v času, ko največje število ljudi ni na naslovu svojega (stalnega) prebivališča zaradi letnega dopusta oziroma šolskih počitnic. Stranke se izognejo zamudam prekluzivnih procesnih rokov, zaradi česar bi zanje nastale negativne procesne posledice. Sodišče pa se izogne prestavljanju narokov, s čimer je poslovanje in komunikacija s strankami bistveno olajšana.

V času trajanja izrednega dogodka (epidemija nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19)), je ovirano delovanje in redno izvajanje sodne oblasti. Delovanje sodišč v času izrednih dogodkov določa 83.a člen ZS, ki predsednika Vrhovnega sodišča RS pooblašča, da z odredbo določi potrebne ukrepe, ki veljajo za delovanje sodišč v času izrednega dogodka.

Da bi se v sodnih, upravnih in drugih javnopravnih zadevah oziroma zaradi njih preprečilo širjenje

virusne okužbe, zavarovalo zdravje in življenje ljudi zaradi virusne okužbe in zagotovilo delovanje posameznih državnih organov, organov samoupravnih lokalnih skupnosti in nosilcev javnih pooblastil, je bil sprejet Zakon o začasnih ukrepih v zvezi s sodnimi, upravnimi in drugimi javnopravnimi zadevami za obvladovanje širjenja nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) (ZZUSUDJZ) (Uradni list RS, št. 36/20 in 61/20).

Predsednik Vrhovnega sodišča Republike Slovenije je tako na podlagi 83.a člena ZS in ZZUSUDJZ izdal Odredbo o posebnih ukrepih zaradi nastanka pogojev iz prvega odstavka 83.a člena Zakona o sodiščih in razlogov iz 1. člena ZZUSUDJZ, s katero so vsa sodišča od 31. 3. 2020 opravljala naroke in odločala v omejenem obsegu sodnih zadev, ki štejejo kot nujne zadeve. Z omejitvijo poslovanja sodišč samo na nujne zadeve, predvsem tiste, ki se nanašajo na varovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter zagotovitev varnostnih ukrepov za zdravje in življenje strank ter drugih udeležencev sodnih postopkov, je predsednik Vrhovnega sodišča Republike Slovenije z izdajo te odredbe v prvi vrsti preprečil, da bi sodišča postala žarišča okužb s koronavirusom.

Ob nadaljnjem spremljanju stanja v državi je Vrhovno sodišče Republike Slovenije pristopilo k postopnemu sproščanju ukrepov, ki jih je določila zgoraj navedena odredba in 8. aprila 2020 je predsednik Vrhovnega sodišča RS izdal Odredbo o spremembi Odredbe o posebnih ukrepih zaradi nastanka pogojev iz prvega odstavka 83.a člena Zakona o sodiščih in razlogov iz 1. člena ZZUSUDJZ (Uradni list RS, št. 47/20), s katero je zadeve, v katerih je bilo obdolžencu začasno odvzeto vozniško dovoljenje ali je bilo zaseženo motorno vozilo po Zakonu o prekrških, izvzelo iz nujnih zadev.

V skladu z Odredbo o posebnih ukrepih zaradi nastanka pogojev iz prvega odstavka 83.a člena ZS in razlogov iz 1. člena ZZUSUDJZ (Uradni list RS, št. 62/20) vsa sodišča od 5. 5. 2020 opravljajo naroke, odločajo in vročajo sodna pisanja tudi v zadevah, ki ne štejejo kot nujne. Sodišča lahko naštetá dejanja opravljajo na način, s katerim je zagotovljeno varovanje zdravja in življenja ljudi ter preprečeno širjenje virusne okužbe, in v skladu s pogoji, določenimi v tej odredbi in v drugih ukrepih, ki jih na podlagi te odredbe določi predsednik Vrhovnega sodišča.

Z Odlokom o preklicu epidemije nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) (Uradni list RS, št. 68/20) je Vlada Republike Slovenije sledila podatkom Nacionalnega inštituta za javno zdravje (NIJZ), da niso več izpolnjeni pogoji, ki jih Zakon o nalezljivih boleznih (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo in 49/20 – ZIUZEOP; ZNB) določa v prvem odstavku 7. člena za obstoj epidemije nalezljive bolezni (tj. pojav nalezljive bolezni, ki po času in kraju nastanka ter številu prizadetih oseb presega običajno stanje in je zato potrebno takojšnje ukrepanje). Kljub razglasitvi konca epidemije pa sodišča do objave sklepa Vlade Republike Slovenije, ki bo podlaga za prenehanje ukrepov po intervencijskem zakonu (ZZUSUDJZ), poslujejo skladno z zakonom in Odredbo predsednika vrhovnega sodišča, tako kot doslej.

Sodišča bodo z normalnim poslovanjem (odločanje v vseh zadevah) pričela predvidoma 1. 6. 2020. Ob veljavni ureditvi po ZS navedeno pomeni, da bi omejeno poslovanje (opravljanje narokov in odločanje samo v nujnih zadevah), ki jih določa drugi odstavek 83. člena ZS, nastopilo v času od 15. julija do 15. avgusta, zato se za letošnje leto predlaga skrajšanje časa sodnih počitnic na čas od 1. do 15. avgusta. Zaradi spoštovanja priporočil NIJZ, sodstvo ne bo moglo v polni meri izvajati sodne oblasti, zato se predlaga skrajšanje termina sodnih počitnic in izvedbo v avgustu.

K 70. členu

Vlada Republike Slovenije je dne 29. 8. 2019 sprejela Sklep o pričetku izvajanja postopka repatriacije potomcev slovenskih izseljencev, ki živijo v Bolivarski Republiki Venezuela in dne 13. 11. 2019 Akcijski načrt za izvedbo repatriacije prosilcev slovenskega rodu iz Bolivarske republike

Venezuele v Republiko Slovenijo. S tem se je začel organiziran in financiran postopek priseljevanja oseb slovenskega rodu iz Venezuele v Slovenijo. Do 12. 3., ko je bila v Sloveniji razglášena karantena in se je izvedba repatriacije začasno ustavila, se je v Slovenijo priselilo 23 oseb slovenskega rodu in njihovih družinskih članov.

ZORSSZNM določa, da status repatriirane osebe traja največ 15 mesecev. V te času imajo repatriirane osebe pravico do brezplačnega zdravstvenega varstva, pouka slovenskega jezika, denarne pomoči in pomoči pri nastanitvi. Namen teh pravic je, da se repatriirane osebe dobro integrirajo v slovensko okolje, se v dovoljšnji meri naučijo slovenskega jezika ter najdejo službe, s katerimi se bodo lahko samostojno preživljali. Zaradi pandemije in karantene je njihova začetna integracija zelo otežena. Tečajji slovenskega jezika so bili prekinjeni, iskanje zaposlitev onemogočeno, socialni stiki pa zelo omejeni. Zato bi bilo smiselno obdobje statusa repatriirane osebe podaljšati za dodatne tri mesece, da bi lahko izgubljeni čas karantene nadoknadili za dokončanje tečajev slovenskega jezika in iskanje primerne službe dokler še uživajo pravico do denarne pomoči. Ti začetni koraki so ključni, da se bodo lahko v slovensko družbo vključili kot njeni polnopravni člani. Dodatni stroški s trimesečnim podaljšanjem statusa bodo nižji, kot bi bili dolgoročni družbeni stroški, če se te osebe v začetnem obdobju ne bodo zadovoljivo naučile slovenskega jezika in ne bodo zmožne za vključitev na slovenski trg dela.

Določba določa obdobje med 13. novembrom 2019 in 12. marcem 2020, ker je bil 13. novembra 2019 na vladi sprejet Akcijski načrt za izvedbo repatriacije prosilcev slovenskega rodu iz Bolivarske republike Venezuele v Republiko Slovenijo in se je izvedba procesa repatriacije v operativnem smislu s tem začela. 12. marca 2020 je bila v Republiko Slovenijo razglášena karantena in od takrat je bil prihod repatriiranih oseb zaustavljen. Vse repatriirane osebe, ki so v tem umestnem času prispele v Republiko Slovenijo, so 12. marca 2020 še vedno uživale priznan status repatriirane osebe. Ker se je družbeno življenje takrat zaustavilo, je bilo torej njihovo uživanje pravic po ZORSSZNM, ki so namenjene čim hitrejši in čim boljši integraciji v slovensko družbo, zelo otežkočeno, na večini področij tudi onemogočeno.

Do konca pandemije nove repatriirane osebe v Republiko Slovenijo ne bodo prihajale, saj je postopek repatriacije zaradi razmer zaustavljen. Da bi se druge repatriirane osebe zaradi tega znašle v neenakem položaju torej ni mogoče. Status repatriirane osebe pa posamezniku začne teči s prihodom v Republiko Slovenijo in ne že z izdajo pozitivne odločbe.

Akcijski načrt za izvedbo repatriacije prosilcev slovenskega rodu iz Bolivarske republike Venezuele v Republiko Slovenijo je predvidel okvirni strošek za priselitev 70 oseb in njihov 15 mesečni status repatriirane osebe na 1.197.189,00 EUR. Če ta znesek preračunamo na trimesečno obdobje ter namesto 70 na 23 oseb, dobimo znesek 78.672,42 evra. Ob tem je potrebno upoštevati tudi, da so v začetnem znesku upoštevane tudi letalske karte, ki jih v tem primeru moramo odšteti. Strošek takšnega trimesečnega podaljšanja torej lahko ocenimo na **manj kot 50.000,00 EUR**.

K 71. členu

Ta člen za potrebe tega zakona podrobneje definira pomen tujega vlagatelja, delno povzet po opredelitvi tujega vlagatelja v drugem odstavku 2. člena Uredbe (EU) 2019/452 Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za pregled neposrednih tujih naložb v EU. Pomen tujega vlagatelja po tem zakonu je širši od Uredbe (EU) 2019/452, saj poleg fizičnih in pravnih oseb iz/s sedežem v tretjih državah kot tujega vlagatelja opredeljuje tudi fizično in pravno osebo iz/s sedežem v EU državi, Evropskem gospodarskem prostoru in Švicarski konfederaciji. Razlog za to je v tem, da iz pregleda primerjalno pravnih ureditev v nekaterih drugih državah članicah EU izhaja praksa ustanavljanja gospodarskih družb na ozemlju EU, ki pa v EU ne opravljajo poslovne dejavnosti, nimajo zaposlenih, poslovnih prostorov, itd. Pogosto so tovrstna podjetja pod neposrednim ali posrednim nadzorom vlad tretjih držav, vključno z državnimi organi ali

oboroženimi silami tretje države, tudi prek lastniške strukture ali znatnega financiranja. Na ta način pa se bo s tem zakonom omogočil pregled takih vlagateljev, kar je tudi namen Uredbe (EU) 2019/452.

K 72. členu

Ta člen opredeljuje neposredno tujo naložbo na podlagi prvega odstavka 2. člena Uredbe (EU) 2019/452, metodologije šestega priročnika za plačilno bilanco in stanje mednarodnih naložb (BPM6), ki ga je izdal Mednarodni denarni sklad, na podlagi Referenčne opredelitve neposrednih tujih naložb, ki jo je izdal OECD (BD4) ter na podlagi opredelitve Banke Slovenija.

K 73. členu

V tem členu tega zakona je urejen postopek priglasitve neposredne tuje naložbe ministrstvu, pristojnemu za gospodarstvo. Obveznost priglasitve za tujega vlagatelja izhaja iz obveznosti držav članic, da v skladu z Uredbo (EU) 2019/452 Komisijo in druge države članice uradno obvestijo o vseh neposrednih tujih naložbah na svojem ozemlju, ki se pregledujejo. S tem se omogoča vzpostavitev mehanizma sodelovanja med državami članicami in Komisijo v zvezi z neposrednimi tujimi naložbami, ki se pregledujejo.

V prvem odstavku je določena obveznost tujega vlagatelja, da neposredno tujo naložbo na področju postopka prevzema ali združitve priglasijo ministrstvu, pristojnemu za gospodarstvo, najpozneje v 15 dneh od sklenitve pogodbe o združitvi ali od objave prevzemne ponudbe.

V drugem odstavku je določena obveznost tujega vlagatelja, da neposredno tujo naložbo na področju začetnih naložb (»grienfieldinvestment«) priglasijo ministrstvu, pristojnemu za gospodarstvo, najpozneje v 15 dneh od ustanovitve gospodarske družbe v Republiki Sloveniji. Opredelitev začetne naložbe izhaja iz Uredbe komisije (EU) št. 651/2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgom pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe.

V tretjem odstavku je določena obveznost tujega vlagatelja, da neposredno tujo naložbo na področju nakupa zemljišč in nepremičnin, ki so bistvene za kritično infrastrukturo ali zemljišča in nepremičnine, ki se nahajajo v bližini takšne infrastrukture priglasijo ministrstvu, pristojnemu za gospodarstvo, najpozneje v 15 dneh od sklenitve pogodbe, s katero je pridobil pravico razpolaganja z zemljišči in nepremičninami.

Četrty odstavek taksativno določa nabor informacij, ki jih mora tuji vlagatelj priglasiti ministrstvu, pristojnemu za gospodarstvo. Za vzpostavitev mehanizma sodelovanja je potrebno predpisati obveznost predložitve v tem členu naštetih podatkov. Obveznost držav članic po zagotavljanju informacij ovseh neposrednih tujih naložbah na svojem ozemlju, ki se pregledujejo, izhaja iz 9. člena Uredbe (EU) 2019/452. Poleg podatkov, ki jih za namen posredovanja informacij zahteva Uredba (EU) 2019/452, obravnavani odstavki skladno z dodatno zahtevo Skupine strokovnjakov za pregled neposrednih tujih naložb v EU, širi nabor podatkov, ki jih morajo tuji vlagatelji priglasiti ministrstvu, pristojnemu za gospodarstvo. Taka obveznost posredovanja poslovnih informacij se lahko predpiše samo z zakonom.

Zaradi zahteve Uredbe (EU) 2019/452 v četrtem odstavku 3. člena po zavarovanju zaupnih informacij, vključno s poslovno občutljivimi informacijami, je v petem odstavku tega člena opredeljeno, da se priglašeni podatki uporabljajo zgolj za potrebe tega zakona in Uredbe (EU) 2019/452.

Šesti in sedmi odstavki tega člena opredeljujeta pristojnosti in naloge kontaktne točke. Ustanovitev le te neposredno izhaja iz 11. člena Uredbe (EU) 2019/452.

K 74. členu

V 74. členu tega zakona je opredeljen pojem pregleda za namen tega zakona, urejen postopek

pregleda, opredeljeni strateški gospodarski sektorji, na področju katerih lahko potencialna neposredna tuja naložba predstavlja grožnjo varnosti in javnemu redu Republike Slovenije ter opredeljena merila, ali lahko neposredna tuja naložba vpliva na varnost ali javni red v Republiki Sloveniji.

V prvem odstavku je opredeljen pojem pregleda v skladu s tretjo točko 2. člena Uredbe (EU) 2019/452.

V drugem odstavku je določen skrajni rok izvedbe pregleda in začetek teka rokov pregleda pri posamezni vrsti neposredne tuje naložbe, tj. prevzem, združitve, začetna naložba, nakup nepremičnin. Skrajni rok pregleda v trajanju 5 let od izvedbe neposredne tuje naložbe izpolnjuje tri pogoje testa nepravne retroaktivnosti. Prvič, retroaktivnost je določena z zakonom in predvidena v osmem odstavku 7. člena Uredbe (EU) 2019/452. Drugič, zakonodajalec ima stvaren in prevladujoč razlog v javnem interesu, da omeji izvedbo posameznih neposrednih tujih naložb, kadar bi le te lahko ogrozile javni red ali varnost v Republiki Sloveniji. Tak poseg v svobodno gospodarsko pobudo je legitimen, saj je država s svojim aktivnim ravnanjem dolžna skrbeti za varstvo javnega interesa na področju podjetništva, s tem pa tudi za ustrezno normativno ureditev. Zakonodajalec je dolžan normativno urediti pogoje in način opravljanja gospodarske dejavnosti, če to zahteva javna korist (U-I-16/98 5. 7. 2001). Po mnenju Ustavnega sodišča je potrebno v vsakem primeru upoštevati, da Ustava v drugem odstavku 74. člena ne dopušča le možnosti zakonskega urejanja, ampak s prepovedjo opravljanja gospodarske dejavnosti v nasprotju z javno koristjo zakonodajalcu nalaga, da oblikuje gospodarsko politiko na posameznih področjih družbenega življenja, in ga pooblašča za sprejetje ukrepov, s katerimi bo lahko zagotovil uresničitev ciljev te politike (Odločba US U-I-311/11, tč. 16). Nujnost takega posega je utemeljena s tem, da tuji vlagatelji, zlasti podjetja v državni lasti iz tretjih držav, iz strateških razlogov prevzemajo evropska podjetja s ključnimi tehnologijami, kar ima lahko negativne posledice na kritično infrastrukturo, kritične tehnologije, zanesljivost oskrbe s kritičnimi viri (surovinami) in dostop do občutljivih informacij. Tak poseg je nujen predvsem zaradi uresničevanja pomembnih družbenih interesov, kot so zagotavljanje ustreznega nivoja in dostopnosti infrastrukture, opravljanje javnih služb, varnostnih ciljev, razvojnih ciljev in uresničevanje drugih pomembnih družbenih interesov ter ohranjanje ključnih razvojnih dejavnikov v državi. Ukrep je primeren, saj taksativno našteva zgolj strateške gospodarske sektorje na področju katerih se lahko opravi pregled posamezne neposredne tuje naložbe, predpisuje predvidljiv in transparenten postopek pregleda z možnostjo pritožbe, omejuje svobodno gospodarsko pobudo le toliko, kolikor je potrebno zaradi varovanja javnega reda ali varnosti in vključuje širok krog relevantnih deležnikov v postopku pregleda, tako iz zasebnega kot javnega sektorja. Tretjič, v zakonu je predvideno prilagoditveno obdobje na način, da minister, pristojen za gospodarstvo, na podlagi mnenja komisije ob opredelitvi do posameznega pregleda določi pogoje s časovnico izvedbe posamezne neposredne tuje naložbe v RS, tako da bo le ta v določenem roku izpolnjevala pogoje določene z odločbo ministrstva, pristojnega za gospodarstva.

V tretjem odstavku so opredeljeni kritični gospodarski sektorji na področju katerih lahko posamezna neposredna tuja naložba predstavlja grožnjo varnosti in javnemu redu Republike Slovenije. Te sektorji so določeni v skladu s prvim odstavkom 4. člena Uredbe (EU) 2019/452 in Smernicami glede neposrednih tujih naložb, prostega pretoka kapitala iz tretjih držav in zaščite strateških sektorjev, ki jih je Evropska komisija objavila 26. marca 2020.

Četrty odstavek določa merila, ki jih komisija za pregled posamezne neposredne tuje naložbe upošteva pri pripravi mnenja o tem, ali posamezna neposredna tuja naložba na področju kritičnih gospodarskih sektorjev predstavlja grožnjo varnosti ali javnemu redu Republike Slovenije. Ta merila so določena v drugem odstavku 4. člena Uredbe (EU) 2019/452 in omogočajo strokovno in nepristransko izvedbo postopka pregleda po tem zakonu.

K 75. členu:

V 75. členu tega zakona je opredeljeno imenovanje in pristojnosti komisije za pregled neposrednih tujih naložb v Republiki Sloveniji. Komisija se imenuje po ad hoc principu za pregled posamezne neposredne tuje naložbe. Sestava komisije v čim večji meri omogoča sodelovanje različnih deležnikov glede na strateško področje, na katerem se načrtuje ali je bila izvedena posamezna neposredna tuja naložba. Največji delež članov komisije predstavljajo zaposleni na ministrstvu, pristojnem za gospodarstvo, ki je odgovorno za izvedbo postopka pregleda. Komisija lahko po potrebi pridobiva strokovna mnenja o posameznem pregledu tudi s strani različnih javnih in zasebnih institucij. Sestava komisije in sistem pridobivanja mnenj preprečuje arbitrarnost odločitev komisije in zagotavlja pluralnost ter strokovnost postopka.

K 76. členu

V tem členu tega zakona je opisan postopek sprejemanja odločitve o posameznem pregledu neposredne tuje naložbe. Minister, pristojen za gospodarstvo, na podlagi vseh stališč različnih deležnikov v komisiji in strokovnih mnenj mnenje dajalcev izda odločbo o tem, ali se neposredna tuja naložba na področju dejavnosti tega zakona odobri, določi pogoje za njeno izvedbo, prepove ali prekliče. Posledica odločitve ministrstva, da posamezno neposredno tujo investicijo v pregledu prepove ali prekliče je ničnost pogodbe o združitvi ali pogodbe, s katero je tuji vlagatelj pridobil pravico razpolaganja z zemljišči in nepremičninami ali sklepa o vpisu v sodni register ali prevzemne ponudbe. Sorazmernost posega v ustavno zagotovljeno pravico do svobodne gospodarske pobude je zagotovljena na način, da je odločitev ministra, pristojnega za gospodarstvo omejena s tem, da se posamezno neposredno tujo naložbo odobri, določi pogoje za njeno izvedbo, prepove ali prekliče zgolj v primeru, ko bi le ta predstavljala grožnjo varnosti ali javnemu redu Republike Slovenije, so upoštevana merila tega zakona in v primerih, ko so podani dejavniki tveganja iz tega zakona. Poleg tega ima tuji vlagatelj zagotovljeno pravico do pravnega sredstva, saj se lahko na odločbo ministrstva, pristojnega za gospodarstvo, pritoži neposredno na Vlado Republike Slovenije. Pravica do pritožbe (25. člen Ustave RS) je temeljna pravica posameznika, ki izhajajoč iz načela zakonitosti (2. člen Ustave RS) in načela enakega varstva pravic (22. člen Ustave) karakterizira pravno državo. S časovno omejitvijo postopka pregleda, zakonodajalec tujemu vlagatelju zagotavlja okoliščine za delovanje v predvidljivem poslovnem okolju.

K 77. členu

Ta člen določa veljavnost ukrepa neposrednih tujih investicij.

K 78. členu

V času trajanja začasnih ukrepov na področju zdravstvene dejavnosti zaradi zaježitve in obvladovanje epidemije COVID-19, ki jih določajo sprejeti vladni odloki, izvajalci zdravstvene dejavnosti v javni mreži izvajajo redne storitve oziroma pogodbeno dogovorjen program v omejenem obsegu. Izvajalci so tako v določenem obdobju izvajali zgolj storitve s stopnjo nujnosti nujno in zelo hitro ter onkološke storitve in obravnavo nosečnic, prav tako so lahko izvajali storitve za paciente, pri katerih bi opustitev ali preložitev izvedbe zdravstvene storitve vodila v poslabšanje zdravstvenega stanja (ob pogoju da imajo negativno epidemiološko anamnezo). Izvajalci zaradi omejitev izvajanja dejavnosti tako niso izvajali večine preventivnih zdravstvenih storitev, specialističnih pregledov in posegov s stopnjo nujnosti hitro in redno ter nenujnih zobozdravstvenih storitev.

Opisana omejitev izvajanja dejavnosti je sprva temeljila na Odredbi o začasnih ukrepih za obvladovanje širjenja nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19), (Uradni list RS, št. 18/20), ki je pričela veljati dne 11. marca 2020, kasneje spremenjena z dne 16. marec 2020. V nadaljevanju je skoraj istovrstne omejitve prevzel Odlok o začasnih ukrepih na področju zdravstvene dejavnosti zaradi zaježitve in obvladovanja epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 32/20, 40/20 in 49/20).

Osnova za plačilo storitev s strani ZZZS je realiziran program, ki pa ga glede na sedaj znano obdobje trajanja epidemije (do 31. 5. 2020) izvajalci po vsej verjetnosti do konca leta 2020 ne bodo realizirali v načrtovanem obsegu. Izvajalci bodo zato soočeni z znatnim izpadom prihodkov,

kljub delnemu neizvajanju programa pa bodo imeli fiksne stroške (stroški dela v zdravstvu predstavljajo povprečno 60-70 % vseh stroškov cene zdravstvenih storitev, materialni stroški so v veliki meri fiksni, amortizacija ipd.), kar skupaj zneso 125 mio evrov za obdobje 2,5 meseca (skupna vrednost OZZ in PZZ).

Ker člen zajema tudi izvajalce s koncesijo, je izrecno navedeno, da zahtevkov iz naslova tega člena ne morejo uveljavljati, v kolikor uveljavljajo zahtevke iz naslova ukrepov, ki zadevajo dejavnost gospodarstva.

K 79. členu

Z navedeno določbo se predlaga še nadaljnje podaljšanje ukrepa oprostitve plačila staršev za vrtec v obdobju, ko so vrtci začeli s svojim delovanjem, vendar pa zaradi preprečevanja nadaljnjih okužb z boleznijo SARS Covid-19 pri oblikovanju oddelkov upoštevajo Higienska priporočila za vrtce v času epidemije Covid-19, ki jih je izdal Nacionalni inštitut za javno zdravje. Z namenom, da starši, ki vključitev otroka v vrtec lahko prestavijo na kasnejše obdobje in s tem omogočijo vrtcu delovanje v okviru priporočenih smernic se predlaga, da so starši plačila za vrtec v celoti oproščeni. Izpad javnim vrtcem in zasebnim vrtcem s koncesijo krije državni proračun, prav tako pa tudi zasebnim vrtcem, ki so financirani po 34. členu Zakona o vrtcih, pri čemer je v teh primerih potrebno vzpostaviti pravilo, da se upošteva cena programa, če bi bil otrok vključen v vrtec, ki izvaja javno službo na območju občine, v kateri je sedež zasebnega vrtca.

Ocena finančnih posledic:

Ob predvidevanjih, da bi v mesecu juniju v vrtce bilo vključenih cca. 60 % otrok, 40 % staršev pa bi otrok ne vključilo, bi to pomenilo, da bi 32.000 otrok od 90.000, vrtca ne obiskovalo. Ob povprečni višini plačila staršev za vrtec in upoštevanje povprečno ceno programa bi ta strošek za izpad plačila staršev v vseh vrtcih znašal 4,16 MIO EUR, ki bi jih moral zagotoviti državni proračun.

K 80. členu

S tem členom se za primer nespoštovanja omejitev oziroma prepovedi iz 19. člena predloga zakona določajo globe za kršitelje.

K 81. členu

Člen določa kazenske določbe na področju delnega povračila nadomestila za začasno čakanje na delo.

K 82. členu

Člen določa kazenske določbe na področju pregleda neposrednih tujih naložb.

K 83. členu

Člen določa kazenske določbe na področju bona za izboljšanje gospodarskega položaja na področju domače potrošnje turizma.

K 84. členu

Člen določa prehodno določbo glede prenehanja veljavnosti členov iz ZIU PPP.

K 85. členu:

Člen določa prehodno določbo na področju dela in plačevanja prispevkov za socialno varnost.

K 86. členu

Člen določa pristojnost za izdajo podzakonskih predpisov.

K 87. členu

Člen določa, kdaj začne zakon veljati.

Zakon o financiranju občin

10.b člen (največji obseg možnega zadolževanja občine)

(1) V največji obseg možnega zadolževanja občine se všteva zadolževanje za izvrševanje občinskega proračuna, razen zadolževanje iz drugega odstavka 10.a člena tega zakona, učinki zadolževanja v zvezi z upravljanjem z dolgom občinskega proračuna, dana poročta posrednim proračunskim uporabnikom občinskega proračuna in javnim podjetjem, katerih ustanoviteljica je občina, in finančni najemi ter blagovni krediti neposrednih proračunskih uporabnikov občinskega proračuna.

(2) Občina se v tekočem proračunskem letu lahko zadolži, če odplačilo obveznosti iz naslova posojil (glavnice in obresti), finančnih najemov in blagovnih kreditov (obrokov) ter potencialnih obveznosti iz naslova izdanih poroštev za izpolnitev obveznosti posrednih proračunskih uporabnikov in javnih podjetij, katerih ustanoviteljica je občina, v posameznem letu odplačila ne preseže 8% realiziranih prihodkov iz bilance prihodkov in odhodkov občinskega proračuna v letu pred letom zadolževanja, zmanjšanih za prejete donacije, transferne prihodke iz državnega proračuna za investicije in prejeta sredstva iz proračuna Evropske unije ter prihodke režijskih obratov.

Zakon o lokalni samoupravi

86.a člen

Dve ali več občin lahko zaradi predstavljanja in uveljavljanja lokalne samouprave ter usklajevanja in skupnega zagotavljanja svojih interesov ustanovi združenje. Z aktom o ustanovitvi združenja določijo ustanoviteljice ime in sedež združenja, cilje in naloge združenja, pravice, obveznosti in odgovornosti združenja v pravnem prometu, zastopanje združenja, pravice in obveznosti članic, način včlanjevanja oziroma prenehanja članstva, organe združenja, financiranje združenja, nadzor nad poslovanjem in prenehanje.

Združenje lahko v imenu združenja uporabi ime "Slovenija", izpeljanko ali kratico imena Republike Slovenije, če za to pridobi dovoljenje vlade.

Akt o ustanovitvi združenja predložijo ustanoviteljice v hrambo ministrstvu, pristojnemu za lokalno samoupravo. Zahtevi za hrambo priloži pooblaščen oseba združenja sklepe občinskih svetov o članstvu v združenju in statut združenja. Ministrstvo izda odločbo o hrambi. Akt o ustanovitvi združenja, statut združenja in izrek odločbe o hrambi objavi združenje v Uradnem listu Republike Slovenije.

Združenje občin je pravna oseba javnega prava s pravicami, obveznostmi in odgovornostmi, ki jih določata zakon in akt o ustanovitvi. Združenje pridobi status pravne osebe javnega prava z dnem objave iz prejšnjega odstavka.

Združenje predstavlja interese svojih članic pred državnimi organi, kadar ti oblikujejo ali sprejemajo zakone, ali druge predpise, s katerimi se določajo naloge, pravice, obveznosti in odgovornosti občin, ali se s predpisi kako drugače posega v njihove koristi.

Združenje lahko ustanovi strokovne službe za opravljanje strokovnih nalog za združenje, opravljanje informacijskih in izobraževalnih nalog in zagotavljanje strokovne pomoči občinam in zvezam občin. Združenje lahko ustanovi skupne strokovne službe, ki po pooblastilu izvajajo naloge za članice združenj.

Združenje lahko pridobi lastnost reprezentativnosti. Reprezentativno je združenje, v katerega je včlanjenih najmanj 30 odstotkov občin, v primeru združenja mestnih občin pa najmanj polovica mestnih

občin. Reprezentativnost združenja se ugotovi v odločbi iz tretjega odstavka tega člena.

Vlada določi merila in postopek za sestavo stalnega predstavništva reprezentativnih združenj občin za sodelovanje z državnimi organi, ter njihovih delegacij v mednarodnih organizacijah občin in v drugih mednarodnih organizacijah. Pri tem upošteva načelo, da se število članov posameznih delegacij določi po proporcionalnem načelu glede velikosti združenja in zagotovi, da ima vsako reprezentativno združenje v delegaciji vsaj enega predstavnika, kadar število članov delegacije to dopušča.

Sredstva za delegacije reprezentativnih združenj v organih Sveta Evrope in Evropske unije, ki bremenijo države, se zagotovijo v državnem proračunu.

Zakon o interventnih ukrepih na področju plač in prispevkov

II. UKREP DELNEGA POVRAČILA NADOMESTILA PLAČE

2. člen (upravičeni delodajalec)

(1) Pravico do delnega povračila izplačanih nadomestil plače delavcem na začasnem čakanju na delo lahko uveljavlja gospodarska družba, ustanovljena po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, zadruga ali fizična oseba, ki zaposluje delavce v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja, ki:

- predloži opis poslovnega položaja zaradi posledic epidemije,
- na podlagi opisa poslovnega položaja ugotovi, da zaradi poslovnih razlogov začasno ne more zagotavljati dela hkrati najmanj 30 % zaposlenih delavcev, in odloči o napotitvi delavcev na začasno čakanje na delo,
- predloži pisno izjavo, s katero se zaveže ohraniti delovna mesta delavcev na začasnem čakanju na delo najmanj šest mesecev po začetku začasnega čakanja na delo.

(2) Med zaposlene delavce iz druge alineje prejšnjega odstavka se ne všttevajo delavci v času odpovednega roka, ki jih ni dopustno napotiti na začasno čakanje na delo po tem zakonu.

(3) Za delodajalca, ki zaposluje le enega delavca, se šteje, da izpolnjuje pogoj iz druge alineje prvega odstavka tega člena, in lahko odloči o začasnem čakanju na delo delavca, če ugotovi, da iz poslovnih razlogov ne more zagotavljati dela za skupno najmanj 50 % delovnega časa delavca v posameznem koledarskem mesecu.

(4) Za delavce, vključene v ukrep iz prvega odstavka 1. člena tega zakona, velja neizpodbojna domneva, da pred napotitvijo in v času začasnega čakanja na delo po tem zakonu ni nastal razlog za odpoved pogodbe o zaposlitvi iz poslovnega razloga.

(5) Pred sprejetjem odločitve iz druge alineje prvega odstavka tega člena se mora delodajalec, ne glede na zakon, ki ureja delovna razmerja, posvetovati s sindikati pri delodajalcu, ali če sindikata pri delodajalcu ni, s svetom delavcev. Če pri delodajalcu ni sindikata niti sveta delavcev, mora delodajalec pred sprejetjem odločitve obvestiti delavce na pri delodajalcu običajen način.

(6) Pravice do delnega povračila izplačanih nadomestil plače iz prvega odstavka tega člena ne more uveljavljati delodajalec:

- dokler imajo delavci, napoteni na začasno čakanje na delo po tem zakonu, pri neenakomerni razporeditvi in začasni prerazporeditvi delovnega časa presežek ur v referenčnem obdobju v skladu s tem zakonom ter se presežek ur z ustrezno neenakomerno razporeditvijo in začasno prerazporeditvijo delovnega časa lahko izravna;
- ki ne izpolnjuje obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, ki jih pobira davčni organ, če vrednost teh neplačanih zapadlih obveznosti na dan vloge

znaša 50 eurov ali več. Šteje se, da delodajalec ne izpolnjuje obveznosti iz te alineje tudi, če na dan oddaje vloge ni imel predloženih vseh obračunov davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja za obdobje zadnjih pet let do dne oddaje vloge;

- ki v zadnjih treh mesecih pred mesecem napotitve na začasno čakanje na delo ni redno izplačeval plač oziroma prispevkov;
- če je nad njim uveden postopek insolventnosti po zakonu, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje.

(7) Ne glede na prvo alinejo prejšnjega odstavka lahko pravico do delnega povračila izplačanih nadomestil plače uveljavlja delodajalec, ki iz objektivnega razloga na strani delavca presežka ur z ustrezno neenakomerno razporeditvijo in začasno prerazporeditvijo delovnega časa ne more izravnati.

(8) Pravico do povračila izplačanih nadomestil plače delavcem, ki zaradi odrejene karantene ne morejo opravljati dela, lahko uveljavlja delodajalec v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja, ki izjavi, da ne more organizirati dela na domu za delavce, ki jim je bila odrejena karantena.

3. člen (časovna omejitev)

(1) Delodajalec v skladu s prejšnjim členom napoti posameznega delavca na začasno čakanje na delo za največ tri mesece.

(2) Če je delavcu odrejena karantena, prejema nadomestilo plače iz tega razloga za obdobje, za katero je bila odrejena karantena.

4. člen (opis poslovnega položaja delodajalca)

Opis poslovnega položaja delodajalca iz prvega odstavka 2. člena tega zakona mora vsebovati:

- navedbo vzrokov za bistveno zmanjšanje obsega dela zaradi posledic epidemije, zaradi česar je prišlo do prenehanja potreb po opravljanju določenega dela delavcev pod pogoji iz pogodbe o zaposlitvi (poslovni razlog v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja),
- podatek o številu delavcev, ki jim delodajalec zaradi poslovnih razlogov začasno ne more zagotavljati dela,
- oceno posloводства o možnostih ohranitve delovnih mest.

5. člen (pravice in obveznosti delavcev)

(1) Delavec, ki je napoten na začasno čakanje na delo in delodajalec zanj prejema delno povračilo izplačanega nadomestila plače, ohrani vse pravice in obveznosti iz delovnega razmerja, razen tistih, ki so drugače urejene s tem zakonom.

(2) V skladu s tem zakonom ima delavec v času začasnega čakanja na delo:

- pravico do nadomestila plače v višini, kot je določena z zakonom, ki ureja delovna razmerja, za primer začasne nezmožnosti zagotavljanja dela iz poslovnega razloga;
- obveznost, da se na zahtevo delodajalca vrne na delo.

(3) Če je bila plača delavca znižana zaradi določitve krajšega polnega delovnega časa pri delodajalcu, se za določitev osnove za nadomestilo plače za čas začasnega čakanja na delo upošteva plača ali osnova za nadomestilo plače iz zadnjih treh mesecev pred določitvijo krajšega polnega delovnega časa.

(4) Če delavec v dogovoru z delodajalcem v času začasnega čakanja na delo izrabi pravico do letnega dopusta, ima za čas izrabe letnega dopusta pravico do nadomestila plače v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja.

(5) Delodajalec delavcu pisno odredi napotitev na začasno čakanje na delo v skladu z odločitvijo iz prvega odstavka 2. člena tega zakona. V pisnem napotilu določi čas začasnega čakanja na delo, možnosti in način poziva delavcu, da se predčasno vrne na delo, ter višino nadomestila plače.

(6) Delavec, ki zaradi odrejene karantene ne more opravljati dela v skladu s sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, delodajalec pa zanj ne more organizirati dela na domu, ima pravico do nadomestila plače v višini, določeni v prvi alineji drugega odstavka tega člena.

(7) Upravičenost do nadomestila plače iz šestega odstavka tega člena traja najdlje do 30. septembra 2020.

6. člen **(delavci s pravicami iz socialnih zavarovanj)**

(1) Če je delavec ob napotitvi na začasno čakanje na delo ali odrejeni karanteni upravičen do odsotnosti z dela ali med trajanjem začasnega čakanja na delo ali med odrejeno karanteno pridobi pravico do odsotnosti z dela na podlagi predpisov o zdravstvenem zavarovanju ali starševskem varstvu ter do ustreznega nadomestila plače ali plačila prispevkov, se nadomestilo plače iz prve alineje drugega odstavka ali šestega odstavka prejšnjega člena v tem času ne izplačuje.

(2) Če je delavec ob napotitvi na začasno čakanje na delo ali odrejeni karanteni ali med trajanjem začasnega čakanja na delo ali odrejeno karanteno uveljavil oziroma je upravičen do dela s krajšim delovnim časom in prejema delno nadomestilo na podlagi predpisov o pokojninskem in invalidskem zavarovanju ali je upravičen do dela s krajšim delovnim časom na podlagi predpisov o zdravstvenem zavarovanju ali starševskem varstvu, se nadomestilo plače iz prve alineje drugega odstavka ali šestega odstavka prejšnjega člena v tem času izplačuje v sorazmernem delu, delavec pa zadrži pravico do prejemkov oziroma plačila prispevkov iz socialnih zavarovanj po navedenih predpisih, kot da bi delal.

7. člen **(uveljavljanje pravice delodajalca do povračila nadomestila plače)**

(1) Delodajalec uveljavi pravico do delnega povračila izplačanih nadomestil plače z vlogo, ki jo vloži v elektronski ali pisni obliki pri Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje (v nadaljnjem besedilu: zavod) v osmih dneh od napotitve delavca na začasno čakanje na delo, vendar najpozneje do 30. septembra 2020.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko pravico do delnega povračila nadomestila plače uveljavi delodajalec, ki je delavce na začasno čakanje na delo napotil pred uveljavitvijo tega zakona, če vloži vlogo iz prejšnjega odstavka v osmih dneh od uveljavitve tega zakona in izpolnjuje pogoje za uveljavitev pravice. V tem primeru se delno povračilo nadomestila plače izplačuje za čas začasnega čakanja na delo po uveljavitvi tega zakona.

(3) Vlogi iz prvega in drugega odstavka tega člena za delavca na začasnem čakanju na delo delodajalec priloži dokazila iz prvega odstavka 2. člena tega zakona.

(4) Vlogi iz prvega odstavka tega člena za delavca, ki zaradi odrejene karantene ne more opravljati dela v skladu s sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, delodajalec pa zanj ne more organizirati dela na domu, delodajalec priloži kopijo odločbe ministra, pristojnega za zdravje, in izjavo, iz katere izhaja, da za delavca ni mogoče organizirati dela na domu.

(5) Zavod odloči o vlogi po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(6) Na podlagi odločbe o priznanju pravice do delnega povračila izplačanih nadomestil plače, sklene zavod z delodajalcem pogodbo o delnem povračilu izplačanih nadomestil plače, v kateri se določijo medsebojna razmerja, obveznosti in odgovornosti.

(7) Pogodba o delnem povračilu izplačanih nadomestil plače mora zlasti vsebovati predmet, osnovo za izračun nadomestil plače, način izračuna delnega povračila nadomestil plače, višino delnega povračila nadomestil plače, vsebino zahtevkov za delno povračilo nadomestil plače in njihovih prilog, razloge za zavrnitev zahtevka za povračilo, rok za izplačilo, obdobje vračanja sredstev, spremljanje in poročanje, sankcije za kršitev pogodbe ter nadzor nad njenim izvajanjem.

(8) Določbe glede delnega povračila nadomestila plače iz tega člena se smiselno uporabljajo tudi za povračilo nadomestila plače zaradi odrejene karantene.

8. člen **(višina in izplačilo povračila izplačanih nadomestil plače)**

(1) Višina delnega povračila izplačanega nadomestila plače s strani Republike Slovenije znaša 40 % nadomestila plače in je omejena z višino najvišjega zneska denarnega nadomestila za primer brezposelnosti, določenega v zakonu, ki ureja trg dela.

(2) Izplačana nadomestila plač delavcev, ki zaradi odrejene karantene ne morejo opravljati dela, Republika Slovenija povrne v celoti.

(3) Delno povračilo nadomestila plače za delavce, ki jih je delodajalec napotil na začasno čakanje na delo, in povračilo nadomestila plače zaradi odrejene karantene, razen za delavce, za katere plačilo nadomestila plače ne bremeni delodajalca, se delodajalcu izplačuje mesečno, v sorazmernem deležu ali v celoti, in sicer zadnji dan meseca, ki sledi mesecu izplačila nadomestila plače po tem zakonu.

(4) Delodajalcu pripada delno povračilo nadomestil plače delavcev na začasnem čakanju na delo in nadomestilo zaradi odrejene karantene za dejansko mesečno oziroma tedensko obveznost, za praznične in druge dela proste dni, določene z zakonom.

(5) Zavod delodajalcu ne poravna obračunanih nadomestil plače, če jih ta ni izplačal delavcem, ki so bili do njih upravičeni.

9. člen **(obveznosti delodajalca)**

(1) V obdobju prejemanja delnega povračila izplačanih nadomestil plače v skladu s prejšnjim členom mora delodajalec delavcem na začasnem čakanju na delo izplačevati nadomestila plače in poravnovati prispevke za obvezna socialna zavarovanja.

(2) V obdobju iz prejšnjega odstavka delodajalec ne sme:

- začeti postopka odpovedi pogodbe o zaposlitvi ali odpovedati pogodbe o zaposlitvi delavcem iz poslovnih razlogov,
- odrejati nadurnega dela, če to delo lahko opravi z delavci na začasnem čakanju na delo.

(3) Če delodajalec delavca pozove, da se vrne na delo, ali ga na začasnem čakanju na delo nadomesti z drugim delavcem, o tem predhodno obvesti zavod.

(4) Če delodajalec ravna v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom tega člena ali ne ohrani zaposlitve v skladu s tretjo alinejo prvega odstavka 2. člena tega zakona, mora prejeta sredstva v celoti vrniti.

(5) Če delodajalec ravna v nasprotju s tretjim odstavkom tega člena, mora prejeta sredstva vrniti za delavca, v zvezi s katerim je bila ugotovljena nepravilnost.

(6) Delodajalec, ki prejema ali je prejemal sredstva po tem zakonu, mora prejeta sredstva vrniti v celoti, če začne postopke likvidacije po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, v obdobju:

- prejetja sredstev in
- po prenehanju prejemanja sredstev, ki je enako obdobju prejemanja sredstev.

10. člen
(časovno uveljavljanje delnega povračila nadomestil plače delavcem)

(1) Delodajalec lahko pravico do delnega povračila nadomestil plače zaradi začasnega čakanja na delo uveljavlja le enkrat in največ za tri zaporedne mesece.

(2) Upravičenost do delnega povračila nadomestil plače iz prejšnjega odstavka traja najdlje do 30. septembra 2020.

11. člen
(zagotavljanje sredstev iz proračuna Republike Slovenije)

Sredstva za povračilo nadomestil plače se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije.